

ΕΟΡΤΗ ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

20/9/2015

ΘΕΣΜΟΙ, ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΛΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

από τον ιατρό-ψυχοθεραπευτή Βασίλη Κ. Φράγκο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Υπάρχουν σε αλληλοδιαδοχή η μήτρα, η οικογένεια, η κοινωνία, το Σύμπαν, δηλαδή ο Κόσμος ως συντονία με το παν, ως περικλείουσα αρχή!

Ο κοσμικός Νόμος είναι το θείο Θέλημα. Το θείο Θέλημα είναι η ελευθερία του ατόμου, στα πλαίσια του κοσμικού Νόμου, για να εκπληρώνουμε το νόημα του Νόμου! Το νόημα του Νόμου είναι: Αγάπη υπό το ΘΕΛΗΜΑ, δηλαδή ένα είναι το ΘΕΛΗΜΑ, η Αγάπη!

Το ίδιο ισχύει και για τον ανθρώπινο-κοινωνικό νόμο!
Όπως επάνω, έτσι και κάτω! Το αυτεξούσιο του ανθρώπου!
Η *ελευθερία* ορίζεται ως εξής:

- α)** η δυνατότης πράσσειν άλλως! ή
- β)** ποιείν ά βούλει, δηλαδή να κάνεις αυτά τα οποία θέλεις!

Ελευθερία λοιπόν σημαίνει, πρώτα απ' όλα, να γνωρίζει κανείς τι του επιτρέπεται και τι δεν του επιτρέπεται! Η πραγματική Ελευθερία ενοικεί στην κατανόηση της αναγκαιότητας! Η Ελευθερία είναι μία ευκαιρία να γίνουμε καλύτεροι! Η Ελευθερία η δική μας τελειώνει εκεί που αρχίζει η Ελευθερία του άλλου!

γ) Ο Θουκυδίδης έγραψε στον επιτάφιο λόγο του Περικλέους: «το εύδαιμον, το ελεύθερον, το δε ελεύθερον το εύψυχον»!

Ο *νόμος* ορίζεται ως εξής: Είναι ρυθμιστική αρχή. Είναι γραπτός κανόνας Δικαίου (σε αντιδιαστολή με το έθιμο), ο οποίος ρυθμίζει τις σχέσεις των πολιτών με την Πολιτεία και τις σχέσεις των πολιτών

μεταξύ τους. Ο νόμος είναι θεμέλιο της Πολιτείας! Ο νόμος πάντων βασιλεύς, έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες! Ο νόμος είναι πάνω και από τον μονάρχη και από την κυβέρνηση! Κανείς δεν είναι υπεράνω του νόμου! Οι νόμοι είναι το λογισμικό σύστημα της κοινωνίας! Ο νόμος είναι το καταφύγιο του αδυνάτου και χρειάζεται να επιβάλλεται παντού! Οι αξίες μιας κοινωνίας είναι το βάθρο του νόμου· όπου, αξία = ουσία = ενεργητική μετοχή στο Είναι και ο τρόπος της! Ο νόμος πολιτικοποιεί τις ηθικές στάσεις! Δεν υπάρχει νόμος = δεν υπάρχει Δικαιοσύνη! Εάν καταρρεύσει η Δικαιοσύνη, θα χαθεί και η Δημοκρατία!

Κάθε εξουσία έχει την τάση να αυθαιρετεί και να παρανομεί! Η ανεξάρτητη και αμερόληπτη δικαστική εξουσία είναι εκείνη που πρέπει να εμποδίζει και να αναχαιτίζει τις αυθαιρεσίες των υπόλοιπων εξουσιών! Γι' αυτό, η Δικαιοσύνη πρέπει να στέκεται αλώβητη στο βάθρο της, για να υπάρχει η ελπίδα και η εμπιστοσύνη σε αυτήν, κάθε φορά που οποιοσδήποτε πολίτης θεωρεί ότι αδικείται από τους ισχυρούς της χώρας του ή από την κυβέρνησή της! Η αδέκαστη, αμερόληπτη, ανεξάρτητη Δικαιοσύνη είναι κοινωνικό αγαθό! Επίσης, Δημοκρατία δεν είναι να καθορίζει η κυβέρνηση τι επιτρέπεται να γνωρίζουν οι πολίτες, διότι αυτό πλέον είναι εκλεγμένη μοναρχία! Εν προκειμένω, η αντιπαράθεση στοιχείων οδηγεί στην αλήθεια! Επίσης, ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ατόμου βρίσκεται υπεράνω του κράτους! Η Ελευθερία χωρίς Δικαιοσύνη είναι κενό γράμμα! Τέλος, η Δικαιοσύνη είναι η ουσία της Πολιτικής· ΠΡΟΣΟΧΗ, όχι του κομματισμού! Χωρίς Δικαιοσύνη δεν υπάρχει ειρήνη ατομική, κοινωνική, διεθνική! Όλα όσα αναφέρθηκαν αποτελούν την παντοτινή ηθική δύναμη της Δικαιοσύνης!

Ο θεσμός, δωρικά τεθμός, ορίζεται ως εξής: αυτό το οποίο τίθεται και εγκαθίσταται. Θεσμός σημαίνει όρια που τίθενται, ο νόμος, η έννομη τάξη! Λατινιστί: institutum. Οι θεσμοί είναι νοητά σύνορα, είναι πλαίσια, τα ορόσημα, το όχημα και εκφράζουν τις ανάγκες της συλλογικότητας, προσωπικά και κοινωνικά. Για να κάνουμε βήματα εμπρός, χρειαζόμαστε όρια-θεσμούς· θεσμούς σταθερούς και εξελισσόμενους ταυτόχρονα! Το επαναλαμβανόμενο σταθερά είναι θεσμός. Οι θεσμοί είναι το πολιτικό ασυνείδητο της κοινωνίας! Οι θεσμοί της κοινωνίας βασίζονται πάνω σε νοητικές δομές: είναι έργα, έχουν υλοποιηθεί και έγιναν-είναι αυτοματισμοί!

Η γενεαλογία των εννοιών έχει ως εξής: θεσμοί = δεσμοί = νόμοι! Πρέπει να υπερασπιζόμαστε τους θεσμούς της κοινωνίας! Χρειάζεται επίσης διασφάλιση της ανθεκτικότητας των θεσμών της Δημοκρατίας· προέχει η ομαλή λειτουργία των θεσμών! Όταν δεν υπάρχουν θεσμικές λύσεις, χωρίς θεσμικό πλαίσιο, κυριαρχούν ο αυτοσχεδιασμός και η προχειρότητα. Η βούληση είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ανάπτυξης των θεσμών. Γενικά, η

ανθρώπινη δράση συμβαίνει σε ένα περιβάλλον θεσμικών κανόνων, ισχύος και ηθικών αντιλήψεων.

Η έννοια του ευγενούς αισθήματος της ελευθερίας περιλαμβάνει τις εξής έννοιες: την ανοχή, την ανεξιθρησκία, τα δικαιώματα και τον ιδιωτικό χώρο, το κράτος δικαίου και την ενεργό πολιτική συμμετοχή! Έχουμε την ελευθερία από την σκλαβιά και την ελευθερία του ελεύθερου πολιτικά! Η ελευθερία ταυτίζεται με την έννοια των δικαιωμάτων του ατόμου, όπου δικαιώματα και υποχρεώσεις πάνε μαζί. Η ελευθερία ταυτίζεται και με την οριοθέτηση της σφαίρας της ιδιωτικής ύπαρξης, όπου ο καθένας μπορεί να ζήσει όπως επιθυμεί. Η ελευθερία λοιπόν είναι ΙΔΕΑ πολιτική και φιλοσοφική! **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ: ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ!** Η ευθύνη έχει βάρος! Η κάλπη των εκλογών είναι μία πρόσκληση ευθύνης! Τέλος, ελεύθερη Σκέψη σημαίνει ιδανικά που ακολουθούμε! Η Συνειδητότητα χρειάζεται Ελευθερία! Η Δημοκρατία είναι καθεστώς πολιτικής ευθύνης! Η ατομική ευθύνη σημαίνει ρεαλισμό!

Άτομο είναι το πρόσωπο, ο άνθρωπος ως ξεχωριστή ύπαρξη! Η ελευθερία του ατόμου σχετίζεται με το δικαίωμά του και την δυνατότά του για επιλογή! Όμως η ελευθερία δεν πρέπει να συγχέεται με την ασυδοσία-αναρχία! Κατά την επιλογή, λοιπόν, του ατόμου στον τρόπο του ζειν, χρειάζεται να είναι κατοχυρωμένη η αυτονομία του από εισβολές της κοινωνίας ή του κράτους! Αυτή την έννοια ενστερνίστηκε ο ατομικισμός-φιλελευθερισμός. Το ιδανικό είναι η ελευθερία του καθενός να τελειώνει εκεί που αρχίζει η ελευθερία του άλλου, δηλαδή εκεί όπου αρχίζει να βλάπτεται ο άλλος! Η ελευθερία που υπάρχει σε όλα τα επίπεδα είναι σχετική! Η ύλη δεν μπορεί να βιώσει την πλήρη ελευθερία, διότι η ύλη είναι ανελεύθερη εξ ορισμού! Είναι ανελεύθερη, διότι η ύλη είναι «φυλακή» της ψυχής! (δες και 8η συνάντηση, 2014-2015, περί έρωτος-οργασμού, καθώς και στις συναντήσεις του κύκλου 2015-2016 περί του ορισμού του θανάτου).

Με αυτή την έννοια της ελευθερίας συνάπτεται και η ιδέα του κράτους δικαίου, της Πολιτείας των ελεύθερων θεσμών (η οποία βασίζεται στη διάκριση των εξουσιών, όπου χρειάζονται ισορροπίες και έλεγχος μεταξύ τους) αλλά και τον σεβασμό του πολίτη! Αυτή είναι η πολιτική θεωρία του Διαφωτισμού! Αυτή είναι η αστική Δημοκρατία! Όποιος είναι δημοκράτης δεν θέλει την ανομία και την αταξία! Η τάξη και η ασφάλεια είναι όπλο της Δημοκρατίας! Χρειάζεται να υπάρχει ισορροπία μεταξύ ασφάλειας και ελευθερίας! Η Αγάπη ευδοκίμει μόνο όταν υπάρχει τάξη! Η Αγάπη μας χρειάζεται, γιατί θεραπεύει!

Η ελευθερία διακρίνεται σε αρνητική και θετική! Αυτό είναι το πρόβλημα της εποχής μας! Χρειάζεται να γίνουν σεβαστά τα όσα

συνεπάγεται η αρνητική ελευθερία. Η αρνητική ελευθερία και τα αιτήματά της είναι η περιφρούρηση των δικαιωμάτων και του ιδιωτικού χώρου του καθενός! Ο νηφάλιος, ενεργός, μάχιμος πολίτης είναι αναγκαίος για τη Δημοκρατία! Γι' αυτό, χρειάζεται η επαγρύπνηση του συνειδητού πολίτη, η ενεργός πολιτική συμμετοχή, η συνεχής κριτική αποτίμηση τηςφοράς του δημόσιου βίου και ο συνεχής έλεγχος της εγγενούς προδιάθεσης της εξουσίας να υπερβαίνει τα όριά της! Η σύλληψη της Ελευθερίας πηγάζει πέρα από την αρνητική έννοια της ελαχιστοποίησης των απαγορεύσεων. Το ιδανικό είναι μία ισορροπημένη προσέγγιση μεταξύ αρνητικής και θετικής Ελευθερίας! Αυτό είναι το ζητούμενο που προκύπτει από τις αντινομίες της εποχής μας! Η ισχύς της πλειοψηφίας πρέπει να έχει κάποια όρια· όπως και η μειοψηφία πρέπει να σέβεται την πλειοψηφία! Αυτά είναι από τα θεμελιώδη της κοινωνικής συνύπαρξης!

Η ελευθερία είναι αυτόνομη και αυθύπαρκτη αξία! Η προσωπική Ελευθερία είναι απόλυτο αγαθό στη Γη! Είναι αναγκαία η παιδεία για να διαχειριστούμε σωστά την ελευθερία μας! Είναι ένας αυτοσκοπός που καταξιώνει ηθικά τους ανθρώπους και τα κοινωνικά σύνολα! Η ελευθερία είναι ανώτερη αξία όταν όμως νοείται, όχι ως ασυδοσία, αλλά ως ανάληψη υποχρεώσεων, παράλληλα με την διεκδίκηση των δικαιωμάτων! Ελευθερία και ευθύνη είναι ατεχνάστες, όπως οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος! Η Ευθύνη είναι αγέλαστη και αδάκρυτη θεά και σε αυτήν υποκείμεθα όλοι! Όλοι έχουμε ευθύνη απέναντι στο μέλλον! Ευθύνη είναι ουσιαστικά η παραίτηση από κάθε ναρκισσισμό (εγωισμό) και η φροντίδα για το μέλλον! Η προσωπική ευθύνη είναι κοινωνική ευθύνη, όπου το ατομικό καλό ταυτίζεται με το κοινωνικό συλλογικό καλό· δηλαδή ατομική ευθύνη σημαίνει και κοινωνική αλληλεγγύη! Επίσης, το ατομικό και το συλλογικό δένουν αρμονικά· όπως, ο σεβασμός του άλλου ως προσώπου και των άλλων ως κοινωνίας. Ο σεβασμός της παρούσης ζωής γίνεται δώρο μέσω της αλληλεγγύης! Έχει νόημα να προστατεύουμε ο ένας τον άλλον! Αυτή είναι η ηθική της ατομικής ευθύνης!

Η Ελευθερία δεν είναι μία ατομική ιδιότητα. Η Ελευθερία στην ύψιστη αξία της είναι Αλληλεγγύη! Άρα, ανταποκριθείτε στο κάλεσμα της προσωπικής ευθύνης και της σοβαρότητας, όπου χρειάζεται· διότι δεν νοείται κοινωνία χωρίς προσωπική-ατομική ευθύνη! Η ατομική ευθύνη είναι όψη της κοινωνικής αντίληψης. Μετατρέψτε την ορμή της ζωής σας σε ατομική ευθύνη, όπου χρειάζεται! Εμείς οι Έλληνες, κατά κανόνα, αρνούμαστε πρακτικά την αυστηρότητα της ευθύνης. Δεν υπάρχει δικαίωμα χωρίς ανάληψη ευθύνης· όπως επίσης, ο καθένας είναι υπεύθυνος για τις επιλογές του! Τα δικαιώματα προέρχονται από τις υποχρεώσεις και όχι το αντίστροφο! Υπάρχει ισότητα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων! Ο Ελληνικός λαός εχθρεύεται την ευθύνη· την ευθύνη απέναντι στον άλλον, που

εμπεριέχει την εκτίμηση του εαυτού του και την ευθύνη προς τον εαυτό του!

Συμπέρασμα: Χρειάζεται η ελευθερία με τάξη και όχι η ασυδοσία ή η αναρχία, η οχλοκρατία! Η Ελευθερία δεν είναι αυθαιρεσία και η αυθαιρεσία δεν είναι «κατάκτηση» ατομικού δικαιώματος! Η ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ! Χρειάζεται σκληρός αγώνας για την κατάκτηση της Αυτοκυριαρχίας!

Ο ελεύθερος άνθρωπος μπορεί και αγαπά, είναι ικανός να εκφέρει λόγο ελευθεροποιό· διαθέτει ξεκάθαρο ήθος ρήξης με κάθε μορφής απανθρωπιά και έτσι μπορεί να ανακαλύπτει το ΝΟΗΜΑ της ύπαρξης! Τέλος, η ασφάλεια είναι προϋπόθεση Ελευθερίας. Η έλλειψη ασφάλειας καταλήγει σε κατάργηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων! Η ασφάλεια είναι βασικό δημοκρατικό δικαίωμα· χωρίς ασφάλεια δεν γίνεται καλύτερη η Δημοκρατία! Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ! Η ελευθερία μας είναι εκείνη των κανόνων του παιχνιδιού. Σας παραινώ να θυμάστε πάντα την αξία της ελευθερίας και της τροφής. Να θυμάστε ακόμα, ότι η Ελευθερία έχει το κόστος της! Η Ελευθερία έχει πάντα ένα τίμημα! Η ισορροπία μεταξύ ασφάλειας και ελευθερίας είναι το ιδανικό!

Η υπεράσπιση της Ελευθερίας είναι ένας συνεχής αγώνας, ακριβώς όπως η διατήρηση ενός κήπου είναι ένας συνεχής αγώνας ενάντια στις δυνάμεις της φύσης! Συνεχής είναι ο αγώνας για ελευθερία και Δημοκρατία. Η ελευθερία δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς υπευθυνότητα! Η πολιτική ελευθερία και η Δημοκρατία ανθούν μέσα σε ένα στενό διάδρομο, υπό την προστασία μίας ισχυρής κοινωνίας των πολιτών και ενός ισχυρού, αποτελεσματικού και κοινωνικά ευαίσθητου κράτους, ούτως ώστε να αποφεύγονται οι συμπληγάδες του δεσποτισμού και της αναρχίας! Η παραμονή στον στενό κι εύθραυστο διάδρομο της πολιτικής ελευθερίας και της Δημοκρατίας απαιτεί συνεχή εγρήγορση και αγώνα! Με το όπλο του νόμου παλεύουμε τους εχθρούς της Ελευθερίας! Η κατάλυση της Δημοκρατίας με τη μορφή της αναρχίας ή της οχλοκρατίας είναι πρόδρομος της τυραννίας!

Να ληφθεί υπόψη και η εσωτερική διάσταση της ελευθερίας, ως ανοχή, ως σεβασμός των δικαιωμάτων και της ακεραιότητας του ατόμου, της διαφορετικότητας, του πλουραλισμού και της ικανότητας να ζούμε με την διαφωνία! [Εσωτερικά = στο πεδίο της Συνείδησης]. Δεχόμαστε την διαφωνία, χωρίς να προσφεύγουμε στην εύκολη και ποταπή διέξοδο του στιγματισμού των κινήτρων των διαφωνούντων! **Αυτή είναι η προσγειωμένη ελευθερία του Πνεύματος!** Κατά την εποχή της νέας ενέργειας, η ανθρωπότητα θα προχωρήσει προς νέες μορφές ελευθερίας και Δημοκρατίας! Από την βία και την βλάβη (τον καταναγκασμό), περνάμε στην πειθώ! Έτσι πραγματώνεται στον

συλλογικό βίο, ως ηθική αξία, η ελευθερία! Ο υγιής εσωτερισμός μας καλεί να εισέλθουμε σε ένα σύμπαν αδιαπραγμάτευτης Πνευματικής ελευθερίας, καθώς και Αλληλεγγύης! Η Πνευματική Ελευθερία είναι η Υπαρκτική Ελευθερία από κάθε προκαθορισμό και αναγκαιότητα· δηλαδή η Ελευθερία της ακατάλυτης ύπαρξης και όχι μόνο η πρέπει συμπεριφορά μέσα στα όρια της θνητότητας!

ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ

Η ελευθερία μας είναι σχετική και προσδιορίζεται από τις αναγκαιότητες τις οποίες αναγνωρίζουμε και οφείλουμε να υπηρετούμε και να υπερβαίνουμε! Η μόνη ελευθερία που υπάρχει, εκάστοτε, είναι εκείνη των κανόνων του παιγνιδιού. Τους κανόνες του παιγνιδιού της ελευθερίας θεσμοθετούμε–νομοθετούμε εμείς οι άνθρωποι! Χωρίς ελευθερία η ζωή δεν έχει νόημα! Δεν υπάρχει ελευθερία χωρίς κανόνες! Η ελευθερία χρειάζεται να είναι φρόνιμος! Όταν ξεσπά η βία, τελειώνει η ελευθερία! Η ελευθερία είναι ο στόχος της υπαρξιακής πληρότητας! Η οχλοκρατία καταλύει την ελευθερία και την Δημοκρατία!

Στα νομικά, οι κανόνες, δηλαδή οι νόμοι πρέπει να προκύπτουν από την κοινή πείρα και την κοινή Λογική! Ο νόμος πρέπει να είναι Λογική χωρίς πάθος, κατά τον Αριστοτέλη. Ο νόμος πρέπει να εκφράζει το επιβεβλημένο από την ιστορία (εμπειρία), τους θεσμούς και την κοινή Λογική! Ο νόμος πρέπει να έχει επιτακτική εκτελεστικότητα (αναγκαστικότητα) κατά πάντων! Ο νόμος πρέπει να έχει την απόλυτη προτεραιότητα, ακόμη και ως προς τους κυβερνώντες! Η κυβέρνηση πρέπει να είναι των νόμων και όχι των ατόμων! Απαιτείται η υπεροχή του νόμου έναντι της πολιτικής και της οικονομικής εξουσίας! Ο χαρακτήρας του νόμου είναι θεσμικά αναγκαστικός· ο νόμος είναι το καταφύγιο του πιο αδύναμου πολίτη!

Όμως, η Ελλάδα είναι άνομη και έκνομη κοινωνία! Επικρατεί η περιφρόνηση του νόμου και της τάξης! Στην Ελλάδα, η αντίληψη περί ευνομούμενης πολιτείας είναι απολύτως στρεβλή! Στην Ελλάδα, δεν σεβόμαστε τον νόμο, γιατί δεν σεβόμαστε τον εαυτό μας! Αν σεβόμαστε τον εαυτό μας, θα σεβόμαστε και τον νόμο! Στην Ελλάδα, η παρανομία, η καταστροφή ή η κλοπή της κοινωνικής περιουσίας είναι καθεστώς! Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι ανθρωπολογικό–πολιτισμικό–δομικά ψυχοκοινωνικό και τελικά Πνευματικό· διότι όταν δεν σεβόμαστε τον εαυτό μας, δεν μας σέβεται κανένας άλλος, επειδή το έξω αντικαθρεφτίζει το μέσα! Στην Ελλάδα έχουμε επίσης ένα κράτος και μία πολιτική τάξη που δεν σέβεται τους νόμους!

Υπακοή στους νόμους σημαίνει θυσία του εγώ! Όμως, για εμάς τους Έλληνες το αίμα της οικογένειάς μας είναι πάνω από το κράτος του νόμου! Έχει μία ιερότητα κατά την αντίληψή μας! Όμως έτσι, μας έχει σχεδόν καταστρέψει σαν κοινωνία και κράτος, διότι δεν υπάρχει δημοκρατία χωρίς νόμο, δίκαιο και σεβασμό! Δυστυχώς απουσιάζει η φρόνιμος ελευθερία! Αυτό κάνει κακό στη Δημοκρατία, δηλαδή σε «εμένα» τον πολίτη! Η Δημοκρατία απαιτεί από τους λαούς ωριμότητα και σύνεση· αλλιώς η δύναμή της που είναι ο λαός γίνεται η αδυναμία της! Από την άποψη του υγιούς εσωτερισμού ισχύουν τα εξής: όταν έχεις επίγνωση ότι είσαι ο εγγενής νόμος της ύπαρξής σου, τότε ΕΙΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ! Η ελευθερία έχει ένα τίμημα και χρειάζεται δύναμη. Χρειάζεται άσκηση η Ελευθερία! Νόμοι που δεν στηρίζονται σε θεσμούς = αποτυχία μας σαν πολιτεία! Η ιδιότητα του Δημιουργού είναι ένας θεσμός. Τα γονίδια είναι οι θεσμοί της έκφρασης στο φυσικό πεδίο! Δυστυχώς, οι Έλληνες έπαψαν να δημιουργούν, αλλά μόνο μιμούνται!

Επίσης, καλό είναι να γνωρίζουμε ότι το κράτος δικαίου δεν είναι το δίκαιο του κράτους! Να γνωρίζουμε ότι και οι κρίνοντες κρίνονται! Κρίνονται όμως με κριτήριο τον νόμο και όχι με όρους δημοτικότητας ή σκοπιμότητας! Με αυτά και άλλα, έχουμε στην Ελλάδα μία καχεκτική και φιλάσθενη δημοκρατία, όπου η κοινωνική συνείδηση φθίνει! Η χώρα μας χρειάζεται να γίνει περισσότερο λειτουργική. Στην Ελληνική κοινωνία δεν υπάρχει συνέπεια λόγων και έργων, ενώ οι θεσμοί απαξιώνονται από όλους! Όμως, η απάντηση στην αβεβαιότητα των ανθρωπίνων είναι οι ευέλκτοι, αλλά σταθεροί θεσμοί, τα θεσμικά αντίβαρα και η πολυμορφία!

Συνοπτικά: Χρειάζεται να τηρείται η αρχή της νομιμότητας, η οποία λέγει: «τίποτα ενάντια στο νόμο, τίποτα χωρίς νόμο»! Μέρος της αρχής της νομιμότητας είναι ο ανθρωπισμός, η αδέκαστη δικαιοσύνη με έλεος και η κοινωνική δικαιοσύνη! Εδώ, πρέπει να προσθέσουμε: «τίποτε για εμάς, χωρίς εμάς», δηλαδή συμμετοχική Δημοκρατία! Χρειάζονται νέοι θεσμοί συμμετοχικής Δημοκρατίας. Επίσης, χρειάζεται να αποφεύγεται η εργαλειοποίηση και η κατάχρηση των θεσμών από όλους. Στις Δημοκρατίες που λειτουργούν ομαλά ισχύουν η θεσμική αυτοσυγκράτηση και η αμοιβαία ανοχή, για να διατηρείται κοινωνική και η εθνική συνοχή! Καλό θα ήταν να λειτουργήσουν με αυτό τον τρόπο οι θεσμοί και στην Ελλάδα! Όμως, ως γνωρίζουμε ότι μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία!

Οι πληγές της αναξιοκρατίας και της διαφθοράς υπονομεύουν το μέλλον! Το κοινωνικό ναυάγιο είναι το ναυάγιο της αναξιοκρατίας! Η έλλειψη αξιοκρατίας είναι έλλειψη πολιτισμού! Δυστυχώς επικρατεί αναξιοκρατία αδιατάρακτη! Όμως, συμφέρει όλους η κοινωνία να λειτουργεί με διαφάνεια, με αξιοκρατία, με αντικειμενικότητα, με

δικαιοσύνη αδέκαστη με έλεος, και τέλος μέσω της λειτουργίας των θεσμών! Χρειάζεται να υπάρχει αμεροληψία και ειλικρίνεια των θεσμών και των θεσμικών αξιωματούχων! Στην Ελλάδα, η ανθρώπινη ποιότητα διατελεί σε διωγμό! Ο φθόνος κυριαρχεί! Η αναξιοκρατία έχει βαθιές ρίζες στην ψυχосύνθεση των Ελλήνων! Οι Έλληνες δεν ανέχονται κανέναν να ξεχωρίζει, διότι φθονούν! Κυριαρχεί επίσης ο κυνισμός της επιβίωσης· αυτός είναι ο τύραννος μίας κοινωνίας που δεν έχει καμία προοπτική! Είμαστε μία κοινωνία χωρίς καλό παράδειγμα και διεξόδους προόδου!

Η ισότητα των ευκαιριών (ισοτιμία) και η αξιοκρατία μας χρειάζονται! Η αξιοκρατία είναι και μέτρο για την εμπέδωση αισθήματος δικαίου! Ο καθένας μας χρειάζεται να έχει την πολιτισμένη επίγνωση του λειτουργού, δηλαδή εκείνου που εξυπηρετεί συγκεκριμένες ανάγκες! Χρειάζεται επίσης τη χαρά να κοινωνεί, να μετέχει, να προσφέρει, να δημιουργεί! Αν αφαιρεθεί ο πολιτισμός, η ανθρώπινη καλλιέργεια (κατάσταση φωτ/φίας Β) δεν απομένουν παρά το μίσος, η πικρία και τα ποταπά πάθη του ανθρώπου (η κατάσταση φωτ/φίας Α)! Τα ανθρώπινα πάθη όπως το μίσος, η ζήλια, ο φθόνος, η απληστία, η μωροφιλοδοξία ωθούν τον άνθρωπο σε αποτρόπαιες πράξεις! Ο τρόπος συνύπαρξης ονομάζεται πολιτισμός! Έτσι, σαν σύνολο ζούμε αυτό που μας αξίζει, καλό ή κακό!

Στα πλαίσια των κοινωνικών συνθηκών εκδηλώνεται η εγγενής αξία του ανθρώπου, ως μοναδικού κοινωνικού, λογικού και επικοινωνιακού όντος, που συμμετέχει ενεργητικά ως πολίτης σε σημαντικές δημόσιες αποφάσεις! Η ανθρωπιά του πολίτη είναι η σκέψη του, η κρίση του, η ευθύνη του! Η ελευθερία και η αλληλεγγύη χρειάζεται να συνοδεύουν η μία την άλλη! Η αλληλεγγύη είναι το θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής!

Σημειωτέον ότι:

α) ενεργητικότητας σημαίνει ικανότητα διάπλασης, διαμόρφωσης των γεγονότων!

β) παθητικότητας σημαίνει ότι απλώς υφίσταμαι τα γεγονότα· σημαίνει επίσης, χωρίς ενεργό δημιουργική ετερότητα (διαφορετικότητα).

Δυστυχώς στην Ελλάδα απουσιάζει η επιβολή του δίκαιου νόμου, χωρίς υπερβολές και χωρίς εξαιρέσεις! Σημειώστε ότι, η αδέκαστη δικαιοσύνη με έλεος είναι η ύψιστη Αρετή! Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να υπακούν σε δίκαιους νόμους! Επίσης, απουσιάζει στη χώρα μας η εργασία με σχέδιο, ευθύνη και επιμέλεια! Είμαστε η χώρα της ασυνέχειας! Χρειάζεται να αποκτήσουμε Λογικούς και σταθερούς κανόνες!

Στη Δημοκρατία, η μοναδική νομιμοποιητική μέθοδος είναι η ψήφος! Εμείς κρίνουμε, αποφασίζουμε και καθορίζουμε το μέλλον μας! Ελευθερία και αυτοκυβέρνηση είναι το όνομα του παιγνιδιού! Το κράτος δικαίου αποτελεί μία θεμελιώδη κατάκτηση της φιλελεύθερης αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας! Η φιλελεύθερη, αντιπροσωπευτική αστική δημοκρατία στηρίζεται στην αρχή της ατομικής αυτονομίας. Αυτή εξασφαλίζεται με τον πλουραλισμό των ελευθέρων βουλήσεων! Οι σκοποί των ανθρώπων καθορίζονται από τις ελεύθερες βουλήσεις τους! Αποκτάται σεβασμός στην ελευθερία εκείνων των επιλογών που δεν προκαλούν βλάβη στον άλλον! Χρειάζεται προσπάθεια για να δημιουργείται πολιτισμένη τάξη, αλληλεγγύη, αστική ευγένεια και σταθερότητα! Είναι σημαντική η ευγένεια στους τρόπους, δηλαδή αβρότης και πολιτισμένη στάση στα πλαίσια πολιτικής σταθερότητας! Όλα αυτά δεν είναι ξερός τύπος, αλλά είναι ουσία! Τούτο, διότι έτσι ρέει ελεύθερα η ενέργεια, και αυτό με τη σειρά του είναι ΥΓΕΙΑ! Να θυμάστε ότι η αγένεια-αχαριστία είναι ψυχική ασθένεια! Η αξιοπρέπεια και η διακριτικότητα είναι στοιχεία που πάντα γοητεύουν! Συνήθως, όταν κάποιος είναι γοητευτικός, επιβάλλεται!

Ευνομία – ευταξία και αυτάρκεια, δηλαδή αυτοτέλεια, υπήρξαν τα ιδανικά της αρχαίας Ελληνικής πόλης! Η ευνομία στηρίζεται στο ότι «θέλω να είμαι σωστός, χωρίς να με υποχρεώνει κάποιος ή κάτι»! Το να σεβαστούμε τους θεσμούς, τους νόμους και τους κανόνες της χώρας, είναι το ιδανικό! Ας σεβαστούμε την θεσμική πραγματικότητα, μέσα στην κοινωνία! Ας σεβαστούμε τις δομές και τους θεσμούς οργάνωσης του βίου, τις δομές και τους θεσμούς των κοινωνικών και κρατικών λειτουργιών! Μία ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία διέπεται από κανόνες και αρχές! Χρειάζεται να υπάρχει η ελευθερία και η ισότητα όλων απέναντι στο νόμο, με τον Λόγο σαν μόνο μέσο συνύπαρξης! Να δημιουργούνται αξιόπιστοι θεσμοί, λοιπόν, και για τον λόγο ότι στη δημοκρατία καμία αρχή δεν είναι αλάνθαστη, ούτε καν ο λαός! Οι πολίτες χρειάζεται να ενθαρρύνονται με λόγια και έργα από τους άρχοντες να σέβονται τους θεσμούς και όχι το αντίθετο! Το ιδανικό είναι να επιδιώκονται πρακτικές θεσμικές από όλους κατά την πολιτική και κοινωνική ζωή! Όλα να γίνονται με θεσμικό τρόπο! Αυτή είναι η φρόνιμος ελευθερία!

Αν φτάσουμε στο σημείο ο κάθε πολίτης να νοιάζεται για τους θεσμούς, το σίγουρο είναι ότι θα τους υπερασπίζεται ακόμη κι όταν θίγεται από αυτούς! Η ζωή, ο κοινός βίος αλλάζει μόνο με θεσμικές μεταρρυθμίσεις! Ο ρόλος των θεσμικών αυτών μεταρρυθμίσεων είναι η έμπρακτη κριτική εγρήγορση της κοινωνίας· κοινωνίας, η οποία διορθώνει συνεχώς τα λάθη της κυρίως μέσω της πολιτικής λειτουργίας! Όταν δεν υπάρχουν θεσμικές λύσεις, κυριαρχούν οι αυτοσχεδιασμοί και η προχειρότητα!

Οι θεμελιώδεις νόμοι της Δημοκρατίας εγγυώνται ότι η πολιτική εξουσία ελέγχεται, αποκεντρώνεται και εξισορροπείται, ώστε κανένα πρόσωπο ή θεσμός να διαθέτει απεριόριστη ισχύ ή μονιμότητα! Η Δημοκρατία είναι το πολίτευμα που θεσμοποιεί την πολυφωνία και τον σκεπτικισμό! Η εξουσιαστική «αλήθεια» υπόκειται σε έλεγχο και αμφισβήτηση! Η διαφορετική άποψη είναι η πεμπτουσία της πολιτικής!

Η Δημοκρατική πολιτική είναι η τέχνη των συμβιβασμών! Η Δημοκρατία για να είναι Δημοκρατία πρέπει να αφήνει ανοιχτή τη δυνατότητα της αυτοκαταστροφής της! Η Δημοκρατία περιέχει τον νόμο και συγχρόνως τη δυνατότητα υπονόμευσής του! Η Δημοκρατία πρέπει να απαντά στους εχθρούς της ΜΕ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ! Η Δημοκρατία είναι φτιαγμένη για να κινδυνεύει! Η Δημοκρατία δεν λειτουργεί με αυτόματο πιλότο! Η Δημοκρατία επίσης, χρειάζεται θεσμικό πλαίσιο, για να λειτουργεί καλά! Ο θεσμικός εκτροχιασμός είναι πολύ επικίνδυνος για τη Δημοκρατία. Στην Ελλάδα, εκδηλώνονται διαχρονικά θεσμικά ελλείμματα! Οι θεσμοί πρέπει να χρησιμοποιούνται σαν εργαλεία για την προστασία και την πρόοδο της χώρας και όχι σαν εργαλεία πολιτικής!

Οι ρίζες της δημοκρατικής μορφής διακυβέρνησης συνδέονται με την ιδέα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η ιδέα αυτή σχετίζεται στενά με την αιώνια αξία του ανθρώπου = αντίληψη ανθρωπιάς! Εντούτοις, πολλές φορές φαίνεται ότι Δημοκρατία και ανθρώπινη μοχθηρία συνδέονται-σχετίζονται στενά! Όπως κι αν έχουν τα πράγματα, ο κόσμος μας χρειάζεται αφοσίωση στους ανθρώπους και στους θεσμούς!

Η αμφισβήτηση είναι ευεργετική για τις κοινωνίες! Η αμφισβήτηση πρέπει να γίνεται δια του λόγου, δηλαδή μόνο σε συμβολικό επίπεδο! Έτσι μόνο, η αμφισβήτηση θα είναι εποικοδομητική. Στην αληθινή Δημοκρατία επιτρέπεται η αμφισβήτηση των πάντων, αλλά τα μέσα αυτής της αμφισβήτησης ελέγχονται με γνώμονα τα δικαιώματα των άλλων!

Οι πολίτες χρειάζεται να διαχειρίζονται ενάρετα την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ τους! Τούτο είναι δύσκολο! Όμως, είναι χαρακτηριστικό του ελεύθερου και αδάμαστου ανθρώπου! Ο διαρκής αγώνας για την ελευθερία απαιτεί πολίτες που κατανοούν την πραγματικότητα, που εμπιστεύονται και σέβονται τον Νόμο! Πολίτες που σέβονται αλλήλους θα συμβάλλουν σε ένα κράτος που στηρίζει τις φιλοδοξίες τους αντί να τους κρατάει ως ομήρους! Χρειάζεται προσοχή στην εγγενώς εξουσιαστική φύση κάθε διακυβέρνησης! Στα πλαίσια αυτά, αν φροντίσουμε την Ελευθερία, η Αλήθεια θα φροντίσει τον εαυτό της!

ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΞΗ (ευταξία = αδέκαστη-ανεξάρτητη δικαιοσύνη με έλεος) είναι η ΙΔΕΑ την οποία προτείνει επί λέξει η κοσμική ενέργεια Δήμητρα! Αυτό είναι το πραγματικό από την σκοπιά ενός οντολογικά ανώτερου ΕΙΝΑΙ! Η ποιότητα της Δικαιοσύνης έχει άμεση σχέση με την ποιότητα της Δημοκρατίας! Η Ελευθερία χωρίς Δικαιοσύνη είναι κενό γράμμα!

Εγώ σας λέγω ταπεινά ότι υπάρχουν κανόνες ακόμη κι όταν πρόκειται για σχέσεις με εχθρούς! Οι αρχές Δικαίου του πολέμου, οι ανεκτοί κανόνες πολέμου μεταξύ των κρατών = απόπειρα εκπολιτισμού του πολέμου· διότι και ο πόλεμος μέρος του πολιτισμού μας είναι! Οι νόμοι του πολέμου! Υπάρχει η αντίληψη ότι στον πόλεμο και στον έρωτα, δεν υπάρχουν νόμοι! Αυτό ισχύει μόνο για τον έρωτα! Ο Ναπολέων δεν παραβίασε κανένα νόμο του πολέμου! Γι' αυτό δεν μπόρεσαν να τον δικάσουν ως εγκληματία πολέμου, αν και το θέλησαν!

Υπάρχει και η σκοτεινή πλευρά του δικαστικού συστήματος! Η σκοτεινή πλευρά του νόμου! Αυτή προέρχεται κυρίως από τους εφαρμοστές του! Προέρχεται επίσης από το ότι ο κείμενος νόμος δεν υπηρετεί το καλώς νοούμενο κοινό συμφέρον! Στην Ελλάδα το 1988, ζήσαμε το συμβάν της παρασκευής νόμων επί παραγγελία, έναντι αδράς αμοιβής προς τον νομοθέτη! Επίσης, ΠΟΛΥΝΟΜΙΑ = ΑΝΟΜΙΑ! Δεν υπάρχει νόμος = δεν υπάρχει Δικαιοσύνη! Η Δικαιοσύνη είναι το έσχατο καταφύγιο της Δημοκρατίας! Γι' αυτό λέμε ότι μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία! Η Δικαιοσύνη είναι για όλους· όλοι είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις τους, διότι οι πράξεις παράγουν συνέπειες! Η ευθύνη είναι ατομική. Η ατομική ευθύνη σημαίνει ρεαλισμό!

Η απώλεια ελευθερίας σημαίνει απώλεια ανθρωπιάς! Η απώλεια ελευθερίας διακρίνεται σε εξωτερική και εσωτερική! Η εξωτερική απώλεια ελευθερίας οφείλεται σε φυσική σκλαβιά ανθρώπου από άνθρωπο, δηλαδή σε υποδούλωση σε εξωτερικό εχθρό ή σε υποδούλωση μέσα στα όρια του κρατούντος νόμου. Η εσωτερική απώλεια ελευθερίας είναι εκείνη της στάσης απέναντι στις συνθήκες, στις καταστάσεις! Τόσο η εξωτερική, όσο και η εσωτερική ελευθερία σημαίνουν και την δυνατότητα να κάνουμε λάθος επιλογές! Όμως, τα λάθη κοστίζουν! Η εσωτερική ελευθερία της στάσης είναι η ελευθερία από κάθε αναγκαιότητα, από κάθε περιορισμό και από κάθε στέρηση! Αυτή είναι η κορυφαία ελευθερία της αυτοκυριαρχίας, την οποία το Πνεύμα χαρακτηρίζει σαν βαθύ δώρο!

Ο άνθρωπος είναι Λόγος αυτοκίνητος και αυτοπροσδιοριζόμενος! Έχει το ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟΝ! Άρα, είναι ικανός να φτάσει στην Ελευθερία! Η ελευθερία έρχεται από μέσα! Η αταραξία είναι πραγματική Ελευθερία! Η εσωτερική ελευθερία είναι εκείνη που αντιστέκεται στο λεγόμενο λανθασμένο σύστημα αυτοελέγχου! Ένα ελεύθερο άτομο

μπορεί να στέκεται ανεξάρτητο, έξω από το πλήθος, παρ' όλο που είναι γεμάτο ευθύνες και άβολες Αλήθειες! Τότε μόνο μπορεί να αντιμετωπίσει τους φόβους του, ο μεγαλύτερος από τους οποίους είναι ο φόβος μπροστά στην Ελευθερία! Αυτή είναι η φρόνιμος Ελευθερία!

Η ελευθερία είναι τρόπος ύπαρξης, όχι απλώς συμπεριφοράς! Η βαθύτερη ουσία αυτού του τρόπου ύπαρξης είναι η εξής: Η ελευθερία έγκειται στην απουσία κάθε προσκόλλησης στο δημιουργημά μας, στην απουσία κάθε προσκόλλησης στο αποτέλεσμα των ενεργειών μας! Έχουμε αυτή την ελευθερία της βούλησης, την ελευθερία επιλογής! Το ακραίο όριο αυτής της ελευθερίας είναι η ετοιμότητά μας να αποθέσουμε το έργο της ζωής μας, ανά πάσα στιγμή ενώπιον του θανάτου μας, ατάραχοι! Ονομάστε όλα αυτά και φιλοσοφική αταραξία! Αν ρωτήσετε: σε τι ωφελούν όλα αυτά; Η απάντηση είναι ότι ωφελούν τα μέγιστα την εξέλιξη-πρόοδο-ανάπτυξη της ψυχής μας, διότι ανεβάζουν τις δονήσεις, αυξάνουν την συχνότητα δόνησης της ενέργειας της ψυχής μας και την φέρνουν πιο κοντά στο Θεό· δηλαδή στον Ανώτερο θεϊκό Εαυτό που υπάρχει μέσα μας και γύρω μας! Χαρακτηριστικό του ανθρώπου είναι η ανάγκη του για αυτοβελτίωση!

Πρέπει να γνωρίζεις πως να είσαι φρόνιμα ελεύθερος, γιατί η φρόνιμος ελευθερία συνεπάγεται πολλές και μεγάλες ευθύνες! Ελεύθερη σκέψη σημαίνει ιδανικά που ακολουθούμε! Άρα, η παιδεία του λαού ως ολοκληρωμένη και ολοκληρώνουσα γνώση, είναι αναγκαία! Η ελευθερία έχει κόστος! Δωρεάν ελευθερία δεν υπάρχει! «ΘΕΛΕΙ ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» μας το είπε και το Πνεύμα, κατά λέξη! [εκτός από τον Ανδρέα Κάλβο, τον ποιητή μας]. Αρετή είναι η Γνώση και η εξάσκηση στην εφαρμογή της! Τόλμη είναι η ικανότητα να δημιουργείς καταστάσεις! Θάρρος είναι η ικανότητα να αντιμετωπίζεις μόνο τις καταστάσεις!

Εγώ σας προσθέτω ταπεινά ότι η ελευθερία δεν είναι δεδομένη και ότι η δημοκρατία απαιτεί επίμονη προστασία και συνεχή εγρήγορση! Η ζωή είναι δύσκολη από τη φύση της. Η ελευθερία επιλογής που έχει ο άνθρωπος, μας μαθαίνει με μεγάλο κόστος συνήθως, να αποφασίζουμε και να αναλαμβάνουμε την ευθύνη των λανθασμένων επιλογών μας! Οι πολίτες χρειάζεται να αντιστέκονται και μοναχικά όταν κινδυνεύει η δημοκρατία, διότι με την αλληλεπίδραση αλλάζει η πολιτική ατμόσφαιρα. Ελευθερία σημαίνει και να μπορείς να ξεχωρίζεις από το πλήθος, δηλαδή να μην επιτρέπεις στον εαυτό σου να διαλύει την ατομική ευθύνη του μέσα στην συλλογική ανευθυνότητα!

Η ζωή δεν είναι φαίνεσθαι μόνο, αλλά είναι η περιπέτεια των σχέσεων κοινωνίας, το άθλημα της ελευθερίας! Έχουμε ξεχάσει τη σπουδαιότητα του κοινού συμφέροντος· όταν λέμε: «κι εμένα τι με

νοιάζει;» βάζουμε το λιθαράκι μας στο οικοδόμημα της παρακμής μας! Οι θεσμοί από μόνοι τους, χωρίς τους κατάλληλα δρώντες ανθρώπους που θα τους εμψυχώσουν, δεν αποδίδουν! Χρειαζόμαστε να γίνουμε μία κοινωνία ελεύθερων πολιτών με σταθερούς και στέρεους θεσμούς! Στα πλαίσια αυτά, η κάλη των εκλογών είναι μία πρόσκληση ευθύνης και ο λαός με την οντότητά του λειτουργεί ως τελικός κριτής και ως έσχατη αναφορά! Η συμμετοχή είναι το νερό που ποτίζει τις ρίζες της δημοκρατικής λειτουργίας! Δημοκρατία σημαίνει δικαιώματα και υποχρεώσεις!

Δυστυχώς, ο στρουθοκαμηλισμός χαρακτηρίζει την Ελληνική κοινωνία! Συμβουλή για όσους ενδιαφέρονται: η σεμνή παραδοχή των λαθών μας καθορίζει την ευαισθησία μας, όταν αυτοαξιολογούμαστε! Τα λάθη μας αποκαλύπτουν ποιοι είμαστε! Δυστυχώς επίσης, εμείς οι Έλληνες παραμένουμε κοινωνικά ανήλικοι, χωρίς απαιτήσεις από τον εαυτό μας! Όμως, τα δικαιώματα χρειάζεται να συνοδεύονται από υποχρεώσεις! Η έλλειψη κανόνων, αρχών και ορίων επικρατεί στην Ελλάδα! Όμως, η Δημοκρατία αποτελεί εξ ορισμού ένα σύστημα κανόνων, αρχών και ορίων· θέλει εκπαίδευση η εκμάθησή της. Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία, αλλά μαθαίνεται!

Η Δημοκρατία ενσωματώνει αγαθά και ιδιότητες μη αποτιμώμενες, οι οποίες μόνο εάν χαθούν εκτιμώνται! Το δημοκρατικό πολίτευμα είναι δύσκολο και απαιτητικό! Χρειάζεται διαρκής υπεράσπισή του από τους πολίτες, τους μόνους εγγυητές του· δηλαδή χρειάζεται δημοκρατική επαγρύπνηση! Εμείς οι Έλληνες θέλουμε Δημοκρατία, αλλά βαριόμαστε να συμμετέχουμε στους θεσμούς της, δυστυχώς! Δυστυχώς, διότι η Δημοκρατία είναι ένας εύθραυστος θησαυρός! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία! Η συμμετοχή είναι το νερό που ποτίζει τις ρίζες της δημοκρατικής λειτουργίας!

Συνοπτικά: έχουμε την ελευθερία του σκλάβου (από την σκλαβιά) και την ελευθερία του ελεύθερου πολίτη! Υπάρχει «πρέπει» καταναγκαστικό και «πρέπει» απελευθερωτικό! Όλα τα «πρέπει» που διαβάζετε στα κείμενά μου είναι απελευθερωτικά!

Όπως είπαμε υπάρχουν 2 είδη ελευθερίας:

α) Η ελευθερία που προέρχεται από τις εξωτερικές καταστάσεις! Αυτή είναι άκρως περιορισμένη έως ανύπαρκτη για τους πολλούς! Είναι εφικτή για τους εύπορους και τους πλούσιους! Υπάρχει υποδούλωση υλική, αλλά και διανοητική!

β) Η ελευθερία να παίρνει κάποιος στάση απέναντι στις καταστάσεις! Η εσωτερική ελευθερία της στάσης είναι η ελευθερία από κάθε αναγκαιότητα, πχ των ενστίκτων, από κάθε περιορισμό και από κάθε στέρηση! Αυτή είναι η κορυφαία ελευθερία της αυτοκυριαρχίας, την

οποία το Πνεύμα χαρακτηρίζει σαν βαθύ δώρο! Προσθέστε σε αυτά και το άθλημα της ελευθερίας από την ιδιοτέλεια· διότι ελεύθερη Σκέψη σημαίνει ιδανικά που ακολουθούμε!

Εξαιρετο παράδειγμα εσωτερικής (πνευματικής) ελευθερίας είναι ο βαριά ανάπηρος, διάσημος Κοσμολόγος επιστήμων Hawking, ο οποίος είπε: «παρ' ότι δεν μπορώ να κινηθώ και πρέπει να μιλάω μέσω υπολογιστή, στο ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΕΙΜΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»! Ο Hawking μας έδειξε ότι δεν υπάρχουν όρια στο να κατακτήσουμε τα όνειρά μας! Είναι ένα μοναδικό παράδειγμα επίτευξης ενάντια σε όλα τα προγνωστικά! Είναι ένας εμβληματικός τύπος! Με το θετικό παράδειγμά του δίνει ελπίδα σε όλους και ιδιαίτερα στους νέους και στις νέες με κινητικά ή άλλα προβλήματα υγείας ή αναπηρίας! Αυτή η εσωτερική ελευθερία μπορεί να αναπτυχθεί χωρίς όρια και είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του ανθρώπου! Η στάση ορίζεται ως η απόφαση-επιλογή και η συνέπεια στην εφαρμογή της! Άνθρωπος που δεν έχει εσωτερική ελευθερία-πειθαρχία δεν μπορεί να αφοσιωθεί σε κανένα έργο, σε καμία εργασία!

Εμείς οι Έλληνες διαθέτουμε έντονη την αίσθηση της εξωτερικής ελευθερίας, αλλά δεν μπορούμε να προχωράμε μονόπλευρα, διότι θα γείρει, θα ανατραπεί το καράβι! Χρειάζεται να σταθούμε με το ένα πόδι στην ελευθερία και με το άλλο στην οργάνωση· οργάνωση, όπου περιλαμβάνεται και η αλληλεγγύη! Χρειάζεται ισορροπία μεταξύ της κοινωνικής ελευθερίας και της κοινωνικής οργάνωσης! Αυτό είναι το χρυσό κλειδί! Είναι το κλειδί που θα αποδίδει τελικά το σύστημα που λειτουργεί στην πραγματικότητά μας! Επίσης είναι το κλειδί για τις κλειστές πόρτες του νου μας!

Μας χρειάζεται να αναζητούμε αξίες όπως: το πρόγραμμα, το σύστημα, Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ, η τάξη· διότι, η κατάχρηση της ελευθερίας οδηγεί στην αυθαιρεσία και σε αδυναμία συνεννόησης! Τελικά, η κατάχρηση ελευθερίας γίνεται ανελευθερία-βάσανος και όπως και η αναρχία, παράγει αποσύνθεση, σημαίνει αποσύνθεση! Στην Ελλάδα, οι παθογένειες της Δημοκρατίας εκδηλώνονται μεγεθυμένες, διότι παρατηρείται απουσία κλίματος ευθύνης και συν-ευθύνης. Επιπλέον, το υπαλληλικό προσωπικό του κράτους δεν ωθείται από ιδανικά ή ευγενείς φιλοδοξίες! Κυριαρχεί ο ωχαδερφισμός! Επίσης, η ασυναρτησία τείνει να γίνει δόγμα! Τέλος, στην Ελλάδα, η πολιτική είναι ένα παιχνίδι γνωριμιών και δικτύων και όχι θεσμών και κανόνων!

Στην Ελλάδα εκδηλώνεται στρεβλότατη λειτουργία των θεσμών! Εδώ, καλό είναι να γνωρίζουμε ότι η Δημιουργία στην κοινωνία προϋποθέτει έθιμα και θεσμούς που χτίζονται δύσκολα. Επίσης, να γνωρίζουμε ότι οι οικονομικο-κοινωνικές συνθήκες καθορίζουν τις νοοτροπίες των ανθρώπων και οι νοοτροπίες με τη σειρά τους καθορίζουν τον τρόπο εφαρμογής και λειτουργίας των θεσμών!

Το έργο της σωτηρίας της Δημοκρατίας μπορεί να αναλάβει μόνο η κοινωνία των πολιτών σε κάθε χώρα. Η δικαστική εξουσία είναι ο έσχατος θεσμικός εγγυητής που ελέγχει τους κρατούντες!

Η φρόνιμος ελευθερία περιλαμβάνει και την ανεκτικότητα. Η Δημοκρατία είναι ανεκτική. Μπορεί και πρέπει να δέχεται όλες τις απόψεις, ακόμη και αυτές που την πολεμούν, την επιβουλεύονται ή βυρσοδομούν σε βάρος της! Δεν μπορεί όμως να ανέχεται τον διχασμό εξαιτίας των διαφορετικών απόψεων. Η εθνική ενότητα είναι ο ισχυρότερος παράγοντας ισχύος για ένα κράτος-έθνος! Ο καθένας είναι πολίτης άξιος σεβασμού και όχι ανδρείκελο προς χειραγώγηση! Έτσι επιβάλλει η ορθή πολιτική τάξη πραγμάτων και η θεσμική ιδιότητά μας ως πολιτών! Όλες οι πολιτείες που στηρίζονται στο δίκαιο αναγνωρίζουν την αξιοπρέπεια και την αυτοτέλεια του πολίτη.

Τις έννοιες της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας του ανθρώπου εισήγαγαν πρώτοι οι αρχαίοι Έλληνες στην ιστορία της ανθρωπότητας! Η άρνηση των δικαιωμάτων της ελευθερίας, της αξιοπρέπειας και της αλληλεγγύης ανοίγει τον δρόμο για την εξαθλίωση και την φρίκη! Ειδικά η αλληλεγγύη είναι το θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής. Μία ευημερούσα μεσαία τάξη μπορεί να εμπεδώνει τη Δημοκρατία και να οικοδομεί το κοινωνικό κράτος, με αποτέλεσμα να ενισχύεται η κοινωνική συνοχή. Λειτουργεί σαν γέφυρα που ενώνει τα ανώτερα με τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Όταν υποχωρούν τα μεσαία στρώματα, χωλαίνει η Δημοκρατία! Η δυνατή μεσαία τάξη είναι ο εγγυητής μίας φιλελεύθερης Δημοκρατίας. Χωρίς μεσαία τάξη μας περιμένουν μεσαιωνικές καταστάσεις!

Αυτές οι έννοιες συνδέονται με την δημοκρατική συνύπαρξη. Η συνύπαρξη αυτή συγκροτείται με την θεσμική εγγύηση των δικαιωμάτων του ενός πολίτη, του καθενός πολίτη! Το γεγονός αυτό αποτελεί βήμα απομάκρυνσης από την βαρβαρότητα!

Τα μουσεία συμβάλλουν στη διαμόρφωση της θεσμικής εικόνας ενός έθνους! Αποδίδουν, με αυτόν τον τρόπο, θεσμική οντότητα στην ιδέα του πολιτισμού! Τούτο, διότι εκφράζουν την συλλογική φιλοδοξία για πρόοδο και γνώση! Σε αυτά περιλαμβάνονται, τόσο η ατομική, όσο και η συλλογική αυτογνωσία!

Επίσης, η αρχιτεκτονική όσο καμία άλλη τέχνη, είναι ικανή να παράγει και να αναδεικνύει την συμβολική διάσταση των θεσμών που υπηρετεί. Τα μνημειώδη κτίρια συνήθως εκφράζουν-δηλώνουν μία ιδέα! Ο Παρθενώνας θεωρείται το τέλειο αρχιτεκτόνημα, σε αυτό το πλαίσιο! Ο Παρθενώνας είναι πρότυπο για την σύγχρονη αρχιτεκτονική. Ο κοσμογονικός-Πνευματικός Έρωτας γέννησε το απaráμιλλο κάλλος αυτού του ναού-μνημείου, του εξοχότερου ναού

του παγκόσμιου Πνεύματος και εκπληκτικού δείγματος μηχανικής ακρίβειας!

Η λειτουργική τάξη των θεσμών πρέπει να οδηγεί στη λειτουργική τάξη στην πόλη, δηλαδή στη διαμόρφωση χωροταξίας, δηλαδή δημόσιου χώρου, δηλαδή στην αίσθηση της ιδιότητας του πολίτη και του δημόσιου (κοινού) συμφέροντος! Οι παραδοσιακοί θεσμοί επιρροής και εκπροσώπησης είναι πχ η εκκλησία και τα συνδικάτα. Η θρησκεία είναι και ήταν πάντοτε ένα ατομοκεντρικό γεγονός, η θεσμοποιημένη προσπάθεια αιώνιας διασφάλισης του εγώ!

Η σταθερότητα και η συνέχεια στην οικονομικοκοινωνική και πολιτική ζωή είναι έργο των σωστών θεσμών! Όμως, η Ελλάδα είναι η χώρα της α-συνέχειας· πχ ο κάθε νέος υπουργός συνήθως ακυρώνει το έργο του προηγούμενου! Μας λείπει η μακροχρόνια επιμονή και η συνέχεια! Δεν υπάρχει θεσμική μνήμη στα υπουργεία! Δεν έχουμε θεσμική συνέχεια, ώστε να εφαρμόζουμε τις επιλογές μας. Χρειάζεται να αποκτήσουμε Λογικούς και σταθερούς κανόνες. Μας χρειάζεται επίσης διακυβέρνηση με πλήρη θεσμική προσήλωση, διότι η Ελλάδα έχει εύθραυστες θεσμικές ρίζες! Έχουμε σαθρό κράτος και αδύναμους θεσμούς! Οι θεσμοί της κοινωνίας πρέπει να στέκονται πάνω από όλα! Οι άνθρωποι πρέπει να υπηρετούν την κοινωνία, σεβόμενοι τους θεσμούς, των οποίων το περιεχόμενο σχετίζεται με την παράδοση της κοινωνίας! Γι' αυτό, πρέπει να υπερασπιζόμαστε την θεσμική νομιμότητα και την εύρυθμη λειτουργία των θεσμών. Όμως, να είμαστε θεσμικοί χωρίς να είμαστε τυπολάτρες!

Χρειαζόμαστε θεσμικές ρυθμίσεις που ενισχύουν το κράτος δικαίου (δηλαδή την έννομη τάξη), τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την ειρηνική συνύπαρξη, την δημοκρατία και την ακεραιότητα της διακυβέρνησης! Αν δεν λειτουργούν οι θεσμοί, δεν μπορεί να λειτουργεί μία κοινωνία! Άρα, το κατ' εξοχήν ζητούμενο είναι: αποτελεσματικοί θεσμοί! Όταν οι θεσμοί παραβιάζονται, τότε οι θεσμοί «εκδικούνται!», με συνέπειες απρόβλεπτες, δηλαδή πρόκειται για άλμα στο σκοτάδι! Σήμερα, δυστυχώς οι δημοκρατικοί θεσμοί είναι υπό πίεση! Να έχουμε σαν ιδανικό μας οι αξίες και οι θεσμοί να είναι πάνω από την πολιτική και όχι το αντίθετο! Σήμερα, η Δημοκρατία μαραζώνει και η λάμψη της ξεθωριάζει!

Εδώ ανακύπτει, ενίοτε, το θέμα με τους εντεταλμένους των θεσμικών οργάνων! Η ποιότητα της λειτουργίας των θεσμών εξαρτάται από την ποιότητα των ανθρώπων που τους υπηρετούν-προσωποποιούν! Όταν υπάρχει πρόβλημα, εξυγιαίνουμε τους θεσμούς, εκκαθαρίζοντας τα πρόσωπα! Οι θεσμοί είναι πιο σημαντικοί από τα πρόσωπα! Επίσης, τα πρόσωπα πρέπει να είναι κατάλληλα, για να τιμήσουν-λειτουργήσουν τους θεσμούς! Ερείσματα κοινωνικής συνοχής είναι η ιστορική αυτοσυνειδησία και

οι θεσμοί κοινοτικού βίου. Χρειάζεται να υπάρχουν θεσμοί συμμετοχής και αλληλεγγύης! Η αλληλεγγύη είναι το θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής! Ιδανικό είναι να θέλουμε πραγματικά, οι θεσμοί να λειτουργούν! Είναι καλό να δυναμώνουμε την εμπιστοσύνη στις θεσμικές λειτουργίες. Εμπιστοσύνη είναι να νιώθεις ασφαλής με κάποιον ή με κάτι. Έτσι εξυπηρετείται–προάγεται η ανάγκη να μην παραβιάζεται η θεσμική ασφάλεια.

Χρειάζεται να αποτρέπεται η χειραγώγηση των θεσμών από τους ισχυρούς! Χρειάζεται επίσης να αποτρέπονται συνθήκες θεσμικής υποβάθμισης! Οι κατάλληλοι θεσμοί μας διασφαλίζουν από ακρότητες αντιδημοκρατικές! Στα πλαίσια αυτά, τα πρόσωπα δεν πρέπει να είναι υπεράνω των θεσμών, αλλιώς πρόκειται για αυταρχισμό–απολυταρχισμό! Επίσης, χρειάζονται ισχυροί, συνεργαζόμενοι θεσμοί για μία σειρά προκλήσεων, όπως πχ επιδημίες-πανδημίες!

Γενικότερα: η εμπιστοσύνη στους θεσμούς προάγει την ευημερία στην κοινωνία. Γι' αυτό, χρειάζεται να μην παραβιάζεται η θεσμική ασφάλεια! Ο καθένας, ιδίως αν είναι δημόσιο πρόσωπο, να ενεργεί σύμφωνα με τον θεσμικό του ρόλο. Κατά καιρούς, πολλοί επιχειρούν να χειραγωγήσουν τους θεσμούς! Επικρατούν τάσεις αυθαιρεσίας επί των θεσμών και κατάχρησής τους χωρίς τέλος! Επίσης, στην Ελλάδα εκδηλώνονται διαχρονικά θεσμικά ελλείμματα! Οι θεσμοί πρέπει να χρησιμοποιούνται σαν εργαλεία για την προστασία και την πρόοδο της χώρας και όχι σαν εργαλεία πολιτικής. Στα πλαίσια αυτά, οι άνθρωποι της υπαλληλίας πρέπει να δείχνουν αφοσίωση στον θεσμικό ρόλο των ανωτέρων τους και όχι στο πρόσωπό τους και στις όποιες επιλογές τους. Το μάθημα της ιστορίας είναι ότι οι δημοκρατικές διαδικασίες πρέπει συνεχώς να ανανεώνονται και να αναβιώνουν! Είναι μία διαρκής διαδικασία ισχυροποίησης των θεσμών της. Η Δημοκρατία ανέχεται και συμβιώνει ακόμη και με τους εχθρούς της, αλλά αμύνεται παράλληλα! Η Δημοκρατία αντιμετωπίζει τους εχθρούς της με θεσμικούς τρόπους. Στα πλαίσια αυτά, η παραπληροφόρηση υπονομεύει την υγεία της Δημοκρατίας!

Αυτή είναι η αντίληψη των αστικών αντιπροσωπευτικών–κοινοβουλευτικών δημοκρατιών, μετά την αναγέννηση: με θεσμούς, με θεσμικά όργανα, με αξιοπρεπείς σχέσεις, μέσα στους κανόνες όπου, η θεσμική αμεροληψία είναι απαραίτητη! Αυτή είναι η Λογική της θεσμικότητας των κοινωνικοπολιτικών θεσμών και θεσμών (νόμων, εθίμων, τελετών), της θεσμικά κατοχυρωμένης Δημοκρατίας. Μέσα στο αστικό, δημοκρατικό σύστημα, η αστική τάξη έφερε μαζί της τον διαφωτισμό, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες, την κοινωνία των πολιτών, την διάκριση των εξουσιών (με ισορροπίες και ελέγχους μεταξύ τους), κλπ. Όσον αφορά το τελευταίο χρειάζονται θεσμικά αντίβαρα

(ισορροπίες και έλεγχοι) μέσα σε μία κοινωνία όπου λειτουργούν οι θεσμοί! Δείτε και παρακάτω..

Υπάρχουν θεσμοί προορισμένοι να ελέγχουν την διαχείριση της εξουσίας, όπως: Η ΒΟΥΛΗ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ. Γενικότερα, όταν χάνεται η εμπιστοσύνη στους θεσμούς, τότε προκύπτει ως αποτέλεσμα να γίνεται ο λαός ευάλωτος στους δημαγωγούς που του υπόσχονται ότι μόνο αυτοί μπορούν να προστατεύσουν τα συμφέροντά του! Στις μέρες μας παρατηρείται κατάλυση των θεσμών με δημοκρατικά προσχήματα: ιδιαίτερα στην Ελλάδα, οι θεσμοί και οι δομές της κρατικής μας συλλογικότητας χαρακτηρίζονται από κωμικοτραγική αναποτελεσματικότητα!

Στα πλαίσια αυτά, είναι αναγκαίος για τη Δημοκρατία, ο ενεργός, μάχιμος πολίτης· είναι αναγκαίος ο πολίτης με συνείδηση ότι η ελευθερία έχει το κόστος της και ότι ελευθερία και ευθύνη είναι αixeχώριστες! Η ευθύνη είναι πάντα ατομική. Η ελευθερία συνυπάρχει μόνο με την δημόσια ασφάλεια· ο πολίτης χρειάζεται να έχει το βασικό αγαθό της ασφάλειας. Η ασφάλεια είναι βασικό δημοκρατικό δικαίωμα! Χωρίς ασφάλεια δεν γίνεται καλύτερη η Δημοκρατία! Δεν πρέπει να υποτιμάται η ζωτική ανάγκη των ανθρώπων για ασφάλεια! Ο κύριος πάροχος ασφάλειας (ατομικής, κοινωνικής, εθνικής) είναι οι εθνικές κυβερνήσεις. Όσον αφορά το δίλημμα ελευθερία ή ασφάλεια ισχύουν τα εξής: μπορούμε να είμαστε στην ασφάλεια της ευθύνης, δηλαδή Ελευθερία στο τετράγωνο! Ποτέ δεν υπάρχει υπερβολή στο ουσιώδες! Πάρτε πάνω σας το βάρος του εαυτού σας! Σύμφωνα με τα παραπάνω, οι ευθύνες πρέπει να αναζητούνται με εντιμότητα!

Η Λογική αυτή δίνει το νόημα της συλλογικότητας και των θεσμών της στην κοινωνία! Όλα πρέπει να γίνονται μέσα στο θεσμικό πλαίσιο τους! Η πολιτική είναι ο θεσμικός έλεγχος της βίας. Η θεσμική τάξη-ευσταξία (η σχετιζόμενη με την αδέκαστη δικαιοσύνη με έλεος) μας χρειάζεται και γι' αυτό πρέπει να τηρείται! Αντιστέκεστε στον κυνικό ρεαλισμό τον οποίο επάγει η τερατώδης παιδαγωγούσα δύναμη της κοινωνίας! Χρειάζεται να αντιδρούμε με τρόπο κοινωνικά δημιουργικό και πολιτικά διαλεκτικό: δηλαδή με θέση-αντίθεση-σύνθεση! Όλα αυτά, μέσα στα πλαίσια της ιδέας για ισότητα και ελευθερία των ατόμων σε ευνοούμενες πολιτείες. Κορυφαίο επίτευγμα της φιλελεύθερης Δημοκρατίας είναι ότι επιτρέπει στον καθένα να ζει σύμφωνα με τις πεποιθήσεις και τις αξίες του! Όλοι θεωρούνται πολίτες με ίσα δικαιώματα!

Σήμερα, έχει εμφανιστεί επίσης και ο εξής κίνδυνος για την αυτονομία-ελευθερία του ατόμου: στις μέρες μας εκχωρούμε πολλά στην τεχνολογία χωρίς να το συνειδητοποιούμε! Οι τεχνολογικές δυνατότητες επιλογών που διαθέτουμε είναι πληθωρικές-αμέτρητες. Αυτό μας προκαλεί άγχος. Έτσι όμως, αδυνατούμε να ακούσουμε την εσωτερική μας φωνή! Με αυτό τον τρόπο η ελευθερία μας

μεταμορφώνεται σε ανελευθερία! Εδώ ελλοχεύει ο κίνδυνος να χάσουμε την αυτονομία μας – ελευθερία μας βαθμιαία και ανεπαίσθητα!

Η δημοκρατία έχει κανόνες, όρια, αξίες, θεσμούς και μεθόδους, που ισχύουν για όλους, ακόμη και για τις κυβερνήσεις, διαφορετικά επέρχεται το χάος! Η Δημοκρατία κινδυνεύει όταν υπάρχει έλλειψη παιδείας-εκπαίδευσης-αγωγής, διότι άσχημα πράγματα μπορεί να συμβούν στη Δημοκρατία, όταν υπάρχει ένα απαίδευτο εκλογικό σώμα! Η Δημοκρατία κινδυνεύει όταν οι ψηφοφόροι δεν κατανοούν πλήρως τι σημαίνει να αποτελεις μέλος μίας κοινωνίας, διότι, έχουμε την ελευθερία που μας αξίζει, επειδή μπορούμε να την διεκδικήσουμε και να την υπερασπιστούμε! Στη ζωή των ατόμων και των εθνών, κανείς δεν μπορεί να κατέχει οτιδήποτε, αν δεν μπορεί να το κατακτήσει και να το διατηρήσει με τις δικές του δυνάμεις! Οι άνθρωποι αναλαμβάνουν υποχρεώσεις, για να απολαμβάνουν δικαιώματα! Δικαιώματα χωρίς υποχρεώσεις δεν είναι δημοκρατικά δικαιώματα, αλλά είναι αντιδημοκρατικά προνόμια! Η Δημοκρατία είναι ένας εύθραυστος θησαυρός! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία, αλλά μαθαίνεται!

Η Δημοκρατία είναι ένας διάλογος σε διαρκή εξέλιξη! Η Δημοκρατία υπάρχει μόνο ως διαλογική κατάσταση. Αποκρούει την επιβολή και εκβάλλει την ύβρι! Στη Δημοκρατία υπακούμε μόνο στους νόμους και στο Σύνταγμα, σε ΚΑΝΕΝΑΝ ΑΛΛΟ! Αυτονόητη λοιπόν είναι η υπεράσπιση των αξιών πάνω στις οποίες βασίζονται οι συνταγματικοί κανόνες! Η συνύπαρξη της Δημοκρατίας και του κράτους δικαίου ευνοεί την κοινωνική κινητικότητα και την καινοτομία στην παραγωγική διαδικασία.

Συνοπτικά: εξαντλητικός διάλογος, διαπραγμάτευση, αναζήτηση συναινέσεων και συμβιβασμοί είναι τα υλικά της φιλελεύθερης Δημοκρατίας! Επίσης, Δημοκρατία σημαίνει δικαιώματα και υποχρεώσεις! Η φιλελεύθερη, αντιπροσωπευτική αστική δημοκρατία για την οποία μιλάμε δεν τιμωρεί το φρόνημα, αλλά μόνο τις πράξεις! Στα πλαίσια αυτά, η αδέκαστη δικαιοσύνη με έλεος χρειάζεται να παράγει αίσθημα ασφάλειας δικαίου στον πληθυσμό! Η δικαιοσύνη είναι η ασφάλεια των δίκαιων ανθρώπων! Χρειάζεται να υπάρχει η ασφάλεια του κράτους δικαίου! Η δικαιοσύνη είναι για όλους! Επίσης, χρειάζεται να δημιουργούνται προϋποθέσεις πολιτικής ευηρέκειας!

Η δημοκρατία έχει ανάγκη από υψηλής ποιότητας ΗΓΕΣΙΑ! Αντιθέτως, ο εκάστοτε πρωθυπουργός ή αρχηγός κράτους, ενεργεί σαν φύλαρχος όταν δεν λειτουργούν οι θεσμοί του κράτους! Επίσης, όταν αυτοθαυμάζεται μπροστά στον καθρέφτη της εξουσίας, όταν νιώθει πανίσχυρος, μόνιμος, υπεράνω των νόμων! Πρόκειται για παλινδρόμηση σε αρχαϊκούς, πρωτόγονους τρόπους κοινωνικής

οργάνωσης και λειτουργίας! Αυτά είναι αποτελέσματα των αδυναμιών του θεσμικού πλέγματος που υπάρχει, ή του θεσμικού κενού! Οι θεσμοί είναι πυλώνες της δημοκρατίας! Η πορεία μίας κοινωνίας προσδιορίζεται από τους θεσμούς της!

Οι κοινωνίες που έχουν δημιουργήσει θεσμούς ώστε να παράγουν διαίσθηση, φαντασία, τόλμη, επινοητικότητα, προκόβουν! Καταλαβαίνετε την σημασία που έχει γενικά, να ενεργούμε όπως θεσμικά επιβάλλεται! Το λειτουργικότερο είναι να γίνονται όλα με θεσμικό τρόπο! Χρειάζεται να σεβόμαστε τους θεσμούς! Με θεσμούς απαξιωμένους δεν πάμε πουθενά! Είναι δυσλειτουργικό να λειτουργούμε με όρους διαδικασιών καφενείου ή με όρους διοίκησης από φύλαρχο! Στην Ελλάδα επικρατούν θεσμική σύγχυση και παλινωδίες! Όμως, όλες οι θεσμικής αναγκαιότητας υποχρεώσεις χρειάζεται να γίνονται σεβαστές. Επίσης χρειάζεται θεσμικά, όσοι μιλούν να αποδεικνύουν, τους ισχυρισμούς τους, δηλαδή όσα λένε.

Ένας πολιτισμός χαρακτηρίζεται από τους θεσμούς που παράγει και λειτουργεί! Η ποιότητα των θεσμών δηλώνει την ποιότητα πολιτισμού μίας κοινωνίας. Ο πολιτισμός = ο τρόπος της ζωής μας = η γλώσσα, οι παραδόσεις, η Τέχνη, το ΝΟΗΜΑ της ύπαρξης και του βίου που γεννάει τη συνοχή της συνύπαρξης σε ενιαίο κράτος! Το ΝΟΗΜΑ είναι επίσης, ο οδηγός της Διάκρισης, όπου η Διάκριση διακρίνει πρωτίστως το ασήμαντο από το σημαντικό. Το σημαντικό ιεραρχείται σε μία κλίμακα επιλογών, όπου η ιεράρχηση ως κριτήριο και ως κανόνας ζωής μπορεί να οδηγεί τις συμπεριφορές μας.

Οι θεσμοί είναι το σημαντικότερο θέμα για μία «νόμω» οργανωμένη Πολιτεία. Οι θεσμοί οργάνωσης και διοίκησης της πολιτείας γεννώνται από τις κοινωνικές-υπαρξιακές ανάγκες. Χρειάζεται να μάθουμε να σεβόμαστε τους θεσμούς! Δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν έχουμε στοιχειώδη επίγνωση των θεσμών! Ως εκ τούτου, είμαστε μία χώρα ανεπαρκών κοινωνικών θεσμών!

Τώρα, θα ορίσουμε την διαφορά μεταξύ έννομου κράτους και «νόμω» οργανωμένης Πολιτείας.

Ορισμός του έννομου κράτους: ήταν και πρέπει να είναι ένας θεσμός που επιβάλλει κανόνες και συμπεριφορές. Ο θεσμός αυτός χρειάζεται και πρέπει να υπηρετεί το κοινωνικό σύνολο! Η νομιμότητα επιβάλλει κρατική πυγμή στους παραβάτες της κυριαρχίας του κράτους! Το κράτος πρέπει να είναι αποτελεσματικό και λειτουργικό, ώστε να μπορεί να εκτιμά και να αξιολογεί σωστά τους όποιους κινδύνους και να αναλαμβάνει έγκαιρα τις απαιτούμενες πρόνοιες. «Κυβερνάν εστί προβλέπειν με σκοπό το προλαμβάνειν»!

Η Δημοκρατία πρέπει να απαντά στους εχθρούς της ΜΕ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ. Η Δημοκρατία είναι φτιαγμένη για να κινδυνεύει! Κάθε κράτος έχει το δικό του σύστημα δικαίου, συνοδευόμενο από λειτουργικούς θεσμούς για την επιβολή του. Οι θεσμοί αυτοί είναι τα δικαστήρια και το σωφρονιστικό σύστημα που τιμωρεί όσους αθετούν το τεθειμένο δίκαιο, καθώς και ο σχετιζόμενος με αυτούς θεσμός της αστυνομίας. Το κράτος έχει το μονοπώλιο της ένοπλης βίας, όποια κι αν είναι η φύση του ή το σύστημα που υπηρετεί! Κανένας δεν δικαιούται να αμφισβητήσει τον πυρήνα της ύπαρξής του, αλλά παράλληλα, στις σύγχρονες κοινωνίες κανείς δεν είναι ανεύθυνος, για τον τρόπο που οι μηχανισμοί του συμπεριφέρονται και αναπαράγονται! Όλοι είμαστε συνυπεύθυνοι και συνυπαίτιοι! Όλοι υπαγόμαστε στην αγέλαστη και αδάκρυτη θεά Ευθύνη! Όλοι έχουμε ευθύνη απέναντι στο μέλλον!

Στην Ελλάδα, το κράτος με τα καμώματά του τρώει το έθνος! Τελικά όμως, το κράτος είμαστε εμείς και η αυτοκαταστροφικότητά μας! Όλα εξαρτώνται από εμάς τους ίδιους! Μόνο αν αλλάξουμε προς το καλύτερο ως λαός, υπάρχει βάσιμη ελπίδα να αλλάξει και το κράτος μας προς το καλύτερο! Για να αλλάξει κάποιος, πρέπει πρωτίστως να αλλάξει τον τρόπο που βλέπει τον εαυτό του! Μας χρειάζεται αναστοχασμός της πορείας μας! Τέλος, η ανυπαρξία κράτους φέρνει βασανιστικές συνέπειες, φρικώδη εφιάλτη στη ζωή των ανθρώπων! Χρειάζεται ένα γενικευμένο κύμα ανόρθωσης που θα διαπεράσει συνολικά τη λειτουργία της χώρας μας! Να θυμόμαστε ότι ο μέγας εχθρός της Ελευθερίας είναι το κράτος! Υπάρχει κρίση ελευθερίας ως συλλογικής εμπειρίας! Το υπερτροφικό κράτος στην Ελλάδα είναι πελατειακό καταφύγιο όλων των κομμάτων!

Η σημαντικότερη θεσμική κατάκτηση στην ανθρώπινη ιστορία είναι το κράτος δικαίου, δηλαδή το έννομο κράτος, δηλαδή η κυριαρχία του νόμου και όχι των ανθρώπων! Η εν λόγω θεσμική κατάκτηση βασίζεται στην σκέψη του Αριστοτέλη! Οι θεσμοί πρέπει να είναι ισχυροί και το κράτος να έχει συνέχεια, όσον αφορά τους θεσμούς, την φύση και τη λειτουργία τους: οι θεσμοί πρέπει να είναι βράχοι αμετακίνητοι και απρόσβλητοι!

Συνοπτικά: το κράτος είναι η δημόσια διοίκηση. Έργο της είναι να ασχολείται με την διαχείριση του παρόντος! Η πολιτική ηγεσία χρειάζεται, για να ασχολείται, να έχει ως έργο την φροντίδα του μέλλοντος! Οι υπουργοί στις προηγμένες Δημοκρατίες πληρώνονται για να σκέπτονται την προπαρασκευή του μέλλοντος της κοινωνίας-Δημοκρατίας! Χρειάζονται θεσμοθετημένες διαδικασίες χάραξης δημόσιας πολιτικής. Χρειάζονται επίσης, θεσμικοί μηχανισμοί ελέγχου και εποπτείας των λειτουργιών του κράτους και των υπηρεσιών του! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία!

Το ήθος της «νόμω» οργανωμένης Πολιτείας καθορίζεται από αυτούς οι οποίοι θέτουν τους κανόνες. Ο νόμος φτιάχνει τους κανόνες που διασφαλίζουν την ελευθερία μας. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν ότι «το ήθος ομοιούται τοις άρχουσιν», δηλαδή ότι τα ήθη ακολουθούν τον νόμο της βαρύτητας: από επάνω προς τα κάτω, από τους άρχοντες προς τους πολίτες, δια του καλού ή του κακού παραδείγματος! Οι πιο σύγχρονοι λένε παρόμοια: «το ψάρι από το κεφάλι βρωμάει!» Δια τούτο, η κοινωνικότητα των νόμων δεν πρέπει να διασαλεύεται από κανέναν! Ο νόμος δεν πρέπει, δεν μπορεί να ακυρώνεται από κανένα πλούσιο ή ισχυρό άνομο ή όποιον άλλο! Δυστυχώς, στην Ελλάδα επικρατεί γενική περιφρόνηση του νόμου και της τάξης! Επίσης, οι Έλληνες αδιαφορούμε για το συλλογικό καλό! Οι Έλληνες αδυνατούν να συνεργάζονται υπέρ του εθνικού τους συμφέροντος, διότι τρώγονται μεταξύ τους!

Το ιδανικό είναι ότι το κράτος πρέπει να είναι δίκαιο, αξιόπιστο και παραγωγικό! Αυτά, χωρίς αριστεία και αξιολόγηση-αξιοκρατία, είναι ανέφικτα! Χωρίς αξιολόγηση-αξιοκρατία κινούμαστε για μία κοινωνία χωρίς ατομική ευθύνη και υποχρέωση λογοδοσίας! Εξοστρακίζονται οι έννοιες της προσωπικής ευθύνης, της κοινωνικής Συνείδησης και της πειθαρχίας! Κυριαρχεί η αναξιοκρατία, δηλαδή η έλλειψη πολιτισμού! Μας χρειάζονται η ευγενής άμιλλα, η αξιοκρατία και η αριστεία! Ταυτόχρονα, χρειάζεται να διασφαλίζεται η πρόσβαση στην αριστεία, χωρίς διακρίσεις! Εμείς όμως, τείνουμε να γινόμαστε μία κοινωνία χαμηλών προσδοκιών, ηττοπαθής! Δυστυχώς, όμως, συμβαίνει να είναι το κράτος το πιο παγερό από τα ψυχρά τέρατα! Στην Ελλάδα επικρατεί ο στείρος κρατισμός! Επίσης, οι νέες τεχνολογίες επιτρέπουν σε κρατικές υπηρεσίες και σε άλλους, ιδιωτικούς παράγοντες να καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις και να παρακολουθούν την συμπεριφορά των πολιτών, πράγμα απαράδεκτο!!

Ορισμός της «νόμω» οργανωμένης πολιτείας: είναι μία διαδικασία που αφορά το σύνολο όσων συμμετέχουν στη λειτουργία της! Η πολιτεία είναι η συλλογική μας υπόσταση! Η συμμετοχή αυτή διέπεται από την αρχή της ανισότητας, η οποία είναι εγγύηση της προόδου και της αποφυγής της εντροπίας, που διαλύει τα πάντα. Με δύο λόγια, δεν υπάρχει αμέτοχος πολίτης! Ο Αριστοτέλης ονομάζει «Πολιτεία» το πολίτευμα που κάνει το πλήθος δήμο! Μία Πολιτεία βασίζει την ισχύ της κυρίως στα σύμβολα και μόνο εκτάκτως στη νόμιμη βία! Ελεύθερη Σκέψη σημαίνει ιδανικά που ακολουθούμε! Δεν νοείται πολιτεία δίχως δικαιοσύνη! Είναι πληκτική η δουλειά της συντήρησης των θεμελίων μιας ελεύθερης Πολιτείας!

Στην «νόμω» οργανωμένη Πολιτεία οι εξουσίες είναι διακριτές και πρέπει να κυριαρχούν οι νόμοι και η Λογική, όπου όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και όπου η σκέψη είναι ελεύθερη και η ανοχή του

«άλλου» επιβεβλημένη! Ελεύθερη Σκέψη σημαίνει ιδανικά που ακολουθούμε! Στη Δημοκρατία υπακούμε μόνο στους νόμους και στο Σύνταγμα, σε κανέναν άλλο! Οι συμβιβασμοί είναι μέρος της δημοκρατίας! Διεκδικείτε ισχυρούς θεσμούς προστασίας του πολίτη, διότι η ασφάλεια του πολίτη είναι βασική προϋπόθεση της ελευθερίας και της δημοκρατίας, δηλαδή της αστικής δημοκρατίας και των διασφαλίσεων δικαίου που αυτή θέσπισε. Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία, αλλά μαθαίνεται!

Ο κίνδυνος προέρχεται από τον αυταρχισμό. Ο αυταρχισμός ταιριάζει μια χαρά με τον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό και με την ψηφιακή επανάσταση! Τώρα πλέον, οι δημοκρατίες δεν ανατρέπονται απότομα, αλλά πριονίζονται σταδιακά με την επικράτηση συνθηκών δημοκρατικής έκπτωσης, με πριόνισμα του δημοκρατικού θεσμικού πλαισίου! Το πρόβλημα είναι ότι σήμερα αναπτύσσονται τεχνικές ελέγχου πολύ πιο επεμβατικές από εκείνες που χρησιμοποιούσαν οι παραδοσιακές τυραννίες! Η Δημοκρατία υπονομεύεται από την αυξανόμενη οικονομική ανισότητα! Οπότε, η δίκαιη αγανάκτηση των λαών στρέφεται τεχνηέντως από τους επιτήδειους αυταρχικούς πολιτικούς, σε λανθασμένη κατεύθυνση!

Συνοπτικά: το αληθινά δημοκρατικό πολίτευμα στηρίζεται στην ανεξαρτησία-διάκριση των τεσσάρων εξουσιών και στον μεταξύ τους σεβασμό! (αναλυτικότερα, δες παρακάτω, στην προτελευταία σελίδα του παρόντος). Δεν υπάρχει κράτος δικαίου, όταν δεν έχουμε διάκριση και εξισορρόπηση των εξουσιών! Χρειάζεται προσοχή και φροντίδα στα θεσμικά αντίβαρα εξισορρόπησης και ελέγχου της εξουσίας, ούτως ώστε να παραμένουν ανθεκτικές οι θεσμικές, ασφαλιστικές δικλίδες του πολιτεύματος! Η οποιαδήποτε εκτελεστική εξουσία δεν επιθυμεί να ελέγχεται· όμως, το ότι μία κυβέρνηση εκλέγεται, αυτό δεν σημαίνει ότι αδειοδοτείται να αποφασίζει πέραν του τεθειμένου δικαίου, πολύ δε περισσότερο να αλλάζει κατά βούλησιν αυτό! Έτσι, επικρατεί η ΙΔΕΑ της εξουσίας ως καταπιστεύματος! Όταν οι φορείς της εξουσίας παραβιάζουν το καταπίστευμα και καταπατούν τη διάκριση των εξουσιών, τότε η επανάσταση είναι αναγκαία!

ΑΡΑ: το κράτος δικαίου χρειάζεται να είναι αξιακή απάντηση της Δημοκρατίας! Η αστική τάξη οργάνωσε το κράτος δικαίου, τους βασικούς θεσμούς και την κοινωνία των πολιτών! Οι Έλληνες δεν έχουν κρατική παράδοση· αυτή που τους ενώνει είναι η εθνική Συνείδηση, το κράτος είναι δευτερεύον! Δεν έχουμε άλλο από τον πηγαίο πατριωτισμό μας!

Κοινό το δίκαιο και κοινή η ευθύνη μας στην κοινωνία! Η ζωή πρέπει να είναι ζωή συνέπειας και ευθύνης! Να μην ξεχνάμε ποτέ ποιοι είμαστε και τι είναι αυτό που μας κάνει δυνατούς! Οφείλουμε να προστατεύουμε την ελευθερία! Στην ελευθερία αυτή

περιλαμβάνεται και η ελευθερία εξερεύνησης νέων ΙΔΕΩΝ, όπως και η ελευθερία να βρίσκουμε λύσεις! Επίσης, στην κοινωνία της Γνώσης, η ανάπτυξη προϋποθέτει ανοιχτή και ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφορία. Τέλος, η εμπειρία δείχνει ότι δεν έχει νόημα η ζωή χωρίς ελευθερία και δυνατότητα δημιουργίας! Χρειάζεται η προστασία από όλους, των θεσμών της πολιτείας για την υγιή λειτουργία τους! Η παρουσία ισχυρών θεσμών σε μία χώρα προφυλάσσει αυτήν από επικίνδυνους εκτροχιασμούς! Όσον αφορά τους θεσμούς, τη φύση και τη λειτουργία τους: οι θεσμοί πρέπει να είναι βράχοι αμετακίνητοι και απρόσβλητοι! Χρειαζόμαστε καλούς θεσμούς επειδή δεν μπορούμε να υπολογίζουμε στους καλούς ανθρώπους!

Όταν οι θεσμοί δεν λειτουργούν, προκύπτουν σοβαρά προβλήματα! πχ κατά την τελευταία οικονομική κρίση, παγκόσμια και εθνική, η οικονομία πήρε την κάτω βόλτα, διότι οι θεσμοί δεν λειτούργησαν! Παρεμπιπτόντως, το νόμισμα ονομάστηκε «**νόμισμα**», διότι νόμος όριζε την αξία του! Η δυνατότητα οικονομικής ανάπτυξης μίας κοινωνίας εξαρτάται από την ποιότητα των θεσμών της! Χρειάζεται να απαιτούμε και να αποκτούμε θεσμούς που αξιοποιούν τους πιο ικανούς και έντιμους, για το κοινό καλό! Έτσι, θα μετατρέπουμε την ατομική πρόοδο σε συλλογική! Η βαθύτερη λειτουργία-σημασία των θεσμών είναι να αποτελούν υπαρξιακά στηρίγματα! Οι θεσμοί πρέπει να προστατεύουν τους πολίτες! Είμαστε μία χώρα με σοβαρά θεσμικά προβλήματα τα οποία ενίοτε γίνονται και υπαρξιακά! Τέλος, είναι απαράδεκτο να επιβάλλεται το οικονομικό επί του θεσμικού πεδίου! Η ζωή όμως στην πράξη δείχνει τα αντίθετα!

Άλλο, σοβαρότερο και χαρακτηριστικότερο, διδακτικότερο παράδειγμα είναι το εξής: Στην κοινωνία-δημοκρατία χρειάζεται ένας εμψυχωτής! Αυτός είναι ο ρόλος των ανωτάτων αρχόντων! Η 4η Γαλλική δημοκρατία ήταν χωρίς εμψυχωτή και γι' αυτό κατέρρευσε! Ένας κόσμος πέθανε και ένας κόσμος γεννήθηκε, από την θεσμική κατάρρευση της θνήσκουσας 4ης Γαλλικής δημοκρατίας και την ανάδυση της 5ης Γαλλικής δημοκρατίας, με θεμελιωτή της τον στρατηγό De Gaulle, στα 1958! Νέοι πολιτικοί θεσμοί εγκαθιδρύθηκαν και τέθηκαν σε λειτουργία, μετά την θεσμική κατάρρευση και την θεσμική μεταρρύθμιση που ακολούθησε! Έτσι, η μέχρι τότε παρηκμασμένη Γαλλία, ξανάγινε μεγάλη υπολογίσιμη δύναμη στον κόσμο, και συνεχίζει! Είναι φανερό, ότι η τύχη των λαών εξαρτάται από την εύρυθμη λειτουργία των κρατικών θεσμών! Οι πολίτες φέρουν κι αυτοί ευθύνη για τις εξελίξεις! Διαπιστώνεται, σύμφωνα με τα παραπάνω, ότι είναι αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός των θεσμών! Όμως, η εθνική μας πυξίδα μαγνητίζεται από το παρελθόν! Οι Έλληνες δεν θέλουμε να αλλάξει τίποτα! Πάντως, τα κοινωνικά προβλήματα λύνονται με κεντρικές πολιτικές.

Βλέπουμε λοιπόν ότι, ενίοτε, τίθεται ουσιαστικό θέμα θεσμικής μεταρρύθμισης. Η λειτουργικότητα των θεσμών της κοινωνίας κρίνεται εκ των αποτελεσμάτων τους! Χρειαζόμαστε ανθρώπους-υπηρέτες των θεσμών! Οι δημοκρατικοί θεσμοί πρέπει να έχουν την ισχύ, να νικούν τους ανθρώπους που θέλουν να τους καταστρατηγήσουν ή να τους θρυμματίσουν! Το πόσο ισχυρός είσαι σαν λαός φαίνεται από το πόσο στέρεοι είναι οι θεσμοί σου! Η ανεπάρκεια των θεσμών είναι συστατικό στοιχείο του Ελληνικού κράτους! Χρειάζεται θεσμική υπεροπλία απέναντι στα συμφέροντα που διεκδικούν ρόλο κράτους εν κράτει· θεσμοί και κανόνες σεβαστοί από όλους!

Όμως οι ανοικτοί, χωρίς αποκλεισμούς (inclusive) θεσμοί, οικονομικοί και πολιτικοί, αποτελούν την βάση για την επιτυχία ενός έθνους. Να υπάρχουν ανοικτοί θεσμοί σε όσο το δυνατόν περισσότερα στρώματα της κοινωνίας! Τα κράτη με ανοικτούς (inclusive) θεσμούς, οικονομικούς και πολιτικούς ευημερούν! Τα κράτη με κλειστούς (extractive) ή με εκμεταλλευτικούς θεσμούς βουλιάζουν! Η αληθινή δημοκρατία αξίζει, διότι βασίζεται στα χαρίσματα του λαού της, των πολιτών της! Γι' αυτό, χρειάζεται θεσμική θεμελίωση της αξιοκρατίας και των κινήτρων αριστείας! Ισότητα ευκαιριών και αξιοκρατία μας χρειάζονται! Μία χώρα πάει μπροστά μόνο με την αριστεία, με την ανεύρεση και αξιοποίηση των αρίστων σε κάθε τομέα· δηλαδή με την αξιοκρατία ιδίως στα Πανεπιστήμια! Επιπλέον, οι πολίτες οφείλουν να υπερασπίζονται τους θεσμούς, γιατί χωρίς την βοήθειά τους οι θεσμοί καταρρέουν! Στην δημοκρατία δεν υπάρχουν εχθροί, αλλά μόνον πολιτικοί αντίπαλοι!

Παρατηρήσεις:

1) Όλα πρέπει να γίνονται υπό τους θεσμικούς όρους της δημοκρατίας! Η δημοκρατία με σεβαστούς και εύπλαστους θεσμούς είναι το ιδανικό! Απαιτείται πίστη στους δημοκρατικούς θεσμούς! Επίσης, η κυβέρνηση πρέπει να αποτρέπεται από το να δρα αντιθεσμικά! Χρειάζεται διακυβέρνηση με πλήρη θεσμική προσήλωση!

2) Η Ελληνική κοινωνία χτυπάει, πολεμάει και αποστρέφεται την Αριστεία και την αξιοκρατία! Όμως, η αξιοκρατία είναι και μέτρο για την εμπέδωση του αισθήματος δικαίου! Τέλος, είμαστε μία κοινωνία χωρίς καλό παράδειγμα και διεξόδους προόδου. Κυριαρχεί η αναξιοκρατία, ο φθόνος απέναντι στην αριστεία, το μίσος απέναντι στη Δημιουργία! Τείνουμε να γινόμαστε μία κοινωνία χαμηλών προσδοκιών, ηττοπαθής! Όταν κυνηγάς την αριστεία, δεν επιδιώκεις να γίνεις καλύτερος από τους άλλους, αλλά να γίνεις καλύτερος από αυτό που είσαι! Οι Αρχαίοι Έλληνες έλεγαν: «Αἶεν ἀριστεύειν!» δηλαδή πάντα να αριστεύεις! Στο Ελληνικό κράτος η αξιοκρατία είναι

ανέφικτο όραμα, σπανίως και αίτημα! Είμαστε μία κοινωνία όπου τα κριτήρια αριστείας είναι αυτονόητα και αδιαμαρτύρητα καταργημένα!

3) Οι χώρες-κοινωνίες είναι σε μεγάλη παρακμή, όταν οι θεσμοί τους είναι αδύναμοι και οι ηγέτες τους κατώτεροι των περιστάσεων! Εκεί όπου οι θεσμοί αποτυγχάνουν, πετυχαίνει η πυγμή! Η συνειδητοποίηση αυτής της απειλής από μία «κρίσιμη μάζα» πολιτών μπορεί να γεννήσει σωτήριες εξελίξεις! Κανένα πραγματικά δημοκρατικό πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να λειτουργεί ικανοποιητικά και να επιβιώνει, αν προηγουμένως δεν έχει φτάσει σε ικανοποιητικό βαθμό η κριτική ικανότητα μίας κρίσιμης μάζας πολιτών. Το πρόβλημα εδώ είναι ότι απαιτείται διαρκής αγώνας για να καταφέρει κάποιος να δει αυτό που βρίσκεται μπροστά στη μύτη του! Το αντίτιμο της Δημοκρατίας είναι η μόνιμη-διαρκής επαγρύπνηση!

4) Η γλώσσα, η Τέχνη και οι θεσμοί είναι το θησαυροφυλάκιο που διασώζει τους θησαυρούς της ποιότητας κάθε πολιτισμού, δηλαδή της ανθρώπινης καλλιέργειας!

Να εφαρμόζουμε τους νόμους και τους θεσμούς, κι αυτό θέλει και την φοβέρα του! Στα πλαίσια αυτά, η αστυνομία αποτελεί θεσμό της δημοκρατίας και πρέπει να προστατεύει και να υπηρετεί τον κάθε πολίτη! Επίσης, με ανίσχυρο κράτος, κανένα καθεστώς δεν μπορεί να μείνει όρθιο! Το κράτος είναι ένα αναγκαίο κακό! Η πολιτική, αυτή η μεγάλη επινόηση του ανθρώπου, είναι ο καταλυτικός θεσμικός έλεγχος της βίας!

Οι θεσμοί του κράτους και της Πολιτείας, οι κανόνες της λειτουργίας των νόμων και των θεσμών, να υποχρεώνουν τις εξουσίες και τους πολίτες στις απαραίτητες προσαρμογές, ώστε να υπάρχει αρμονική κοινωνική ζωή! Να ασκείται η αρετή της μετριοπάθειας, του διαλόγου και του συμβιβασμού, μέσα στα πλαίσια του κράτους δικαίου του νόμου! Όταν οι θεσμοί παραβιάζονται, τότε οι θεσμοί εκδικούνται, με συνέπειες απρόβλεπτες! Πρόκειται, δηλαδή, για άλμα στο σκοτάδι! Επάνω στους θεσμικούς αρμούς στηρίζεται το κράτος δικαίου! Όπως προείπαμε, τα παιγνίδια με τους θεσμούς έχουν απρόβλεπτες εξελίξεις! Μία Δημοκρατία πεθαίνει με τη διάβρωση και την απαξίωση των θεσμών! Η Δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα όπου οι τύποι έχουν μεγάλη σημασία. Το πνεύμα της Δημοκρατίας είναι η αμοιβαία ανοχή και η θεσμική αυτοσυγκράτηση. Χρειάζεται να αποφεύγεται η κατάχρηση-εργαλειοποίηση των θεσμών από όλους [όπου εργαλειοποίηση = η αδίστακτη και αήθης εκμετάλλευση].

Προσοχή εδώ! Το κράτος μπορεί να γίνεται δυνάστης και τύραννος, δημόσιος εχθρός, όπως συμβαίνει στην Ελλάδα και αλλού, αντί να είναι δημόσιο αγαθό! Χρειαζόμαστε ένα κράτος επιτελείο που να

υποστηρίζει και να εποπτεύει και όχι ένα αδηφάγο κράτος Λεβιάθαν, που παρεμβαίνει στα πάντα! Στην Ελλάδα, ο πολίτης δεν εμπιστεύεται τους θεσμούς, αλλά την οικογένειά του! Η κοινωνία δυσκολεύεται να υπάρξει επειδή υπάρχουν τα σόγια! Έξω από τον οικογενειακό κύκλο, όλοι είναι αντίπαλοι και εν δυνάμει απατεώνες! Η καχυποψία κυριαρχεί! Ο Έλληνας ανήκει στην οικογένειά του, στο σόι του και στην πατρίδα του· όπως ακριβώς συνέβαινε και στην αρχαιότητα! Γι' αυτό δεν αποκτήσαμε ποτέ κράτος δικαίου! Επάνω στους θεσμικούς αρμούς στηρίζεται και κτίζεται το κράτος δικαίου! Οι θεσμικοί ρόλοι πρέπει να τηρούνται και να γίνονται σεβαστοί! Επίσης, χρειάζεται να αποφεύγεται η εργαλειοποίηση-κατάχρηση των θεσμών από όλους! Επιπλέον, χρειάζεται να είμαστε θεσμικοί, αλλά όχι τυπολάτρες! [όπου εργαλειοποίηση = η αδίστακτη και αήθης εκμετάλλευση].

Πρέπει να νομιμοποιούνται οι θεσμοί με δημοκρατική θεσμική νομιμοποίηση, με δημοκρατική λειτουργία των θεσμών και με συμμετοχή των πολιτών, για δημοκρατική λογοδοσία! Να μας ενδιαφέρει η θεσμική διάσταση των πραγμάτων! Όλα πρέπει να είναι προϊόν ευθείας, θεσμικής συζήτησης, συζήτησης που γεννά κοινωνική και πολιτική συσπείρωση, καθώς και οικονομική σταθερότητα! Η δυνατότητα οικονομικής ανάπτυξης μίας κοινωνίας εξαρτάται από την ποιότητα των θεσμών της! Σταθερό, δίκαιο και ασφαλές οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον πρέπει να είναι το νόημα, δηλαδή το αποτέλεσμα της λειτουργίας των θεσμών!

Χρειάζεται να λειτουργούμε με όλο το σεβασμό προς το κράτος δικαίου, δηλαδή τους νόμους και τους κανόνες, μέσα σε συνθήκες ισονομίας και ισοπολιτείας! Όλοι είναι ίσοι απέναντι στον νόμο, χωρίς εξαιρέσεις! Άλλο παράδειγμα για την σημασία των θεσμών, αρνητικό αυτό, είναι ο σεισμός για τους θεσμούς που συνέβη στη σύγχρονη Αργεντινή. Εκεί φάνηκαν όλα τα θεσμικά ελλείμματα! Χρειαζόμαστε ισχυρούς, ανεξάρτητους θεσμούς, ικανούς να σημαίνουν συναγερμό όταν χρειάζεται! Πάντως, η ιστορία δεν διδάσκει, αλλά σε αφήνει να βιώσεις τις συνέπειες επειδή δεν έμαθες! Δεν έχουμε καμία άλλη ασφαλιστική δικλείδα στο πολίτευμά μας εκτός από την λειτουργία των θεσμών! Τίποτε άλλο δεν μπορεί να εγγυηθεί τα δικαιώματά μας! Γι' αυτό, χρειάζεται η εμπιστοσύνη στους θεσμούς! Η εμπιστοσύνη στους θεσμούς προάγει την κοινωνική ευημερία. Εμπιστοσύνη = αισθάνομαι ασφαλής με κάποιον ή με κάτι! Ασφάλεια = προ-στασία.

Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να υπακούν σε δίκαιους νόμους! Η άποψη ότι ο νόμος δεν αλλάζει ποτέ είναι παραλογισμός! Η θεσμική αναθεώρηση είναι αναγκαιότητα! Η λειτουργικότητα των θεσμών κρίνεται από τα αποτελέσματά τους, επαναλαμβάνω! Ένας νόμος αλλάζει πάντοτε με άλλον νόμο! Μέχρι να αλλάξει ένας νόμος,

ισχύει! Εμείς, ως κοινωνία δεν ξέρουμε να θέτουμε στόχους βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους, μακροπρόθεσμους! Έτσι, δεν ξέρουμε που πάμε και γιατί τρέχουμε! Πάντως, τα κοινωνικά προβλήματα λύνονται με κεντρικές πολιτικές. Οι πολιτικές έχουν μεγαλύτερη σημασία από τα πρόσωπα!

Η ευνομούμενη δημοκρατία είναι εκείνη όπου οι πολίτες θέτουν οι ίδιοι και μάλιστα διαρκώς, τους νόμους που ρυθμίζουν την ζωή τους· δηλαδή, εκεί όπου υπάρχει η διηγετική θέσπιση και αλλαγή των νόμων! Μία κοινωνία με αυτοπεποίθηση συνομολογεί τους νόμους, τις αξίες και τους στόχους της, ενθαρρύνοντας όλα τα μέλη της να ενεργούν ως πολίτες που έχουν λόγο πάνω στη συνολική ευημερία! Κάθε άνθρωπος αξίζει στον σεβασμό και την ίση μεταχείριση!

Ο τρόπος της δημοκρατίας είναι ο λόγος, δηλαδή ο μηχανισμός του λόγου, που αποσκοπεί στην πειθώ! Όμως, ο βίαιος λόγος προκαλεί και πυροδοτεί την βίαιη πράξη! Όταν όμως έχουμε θεσμικά ελλείμματα κινδυνεύουμε να διολισθήσουμε σε καθεστώς τυφλής βίας και ανομίας και τελικά να ξεπέσουμε κι άλλο σαν χώρα, διότι η ατιμωρησία συχνά γεννάει μιμητές βίαιων-παρανόμων-αδίκων πράξεων! Όπου και όταν ξεσπάει η βία, τελειώνει η Ελευθερία! Δυστυχώς υφίσταται εξουθενωτική απουσία αποτρεπτικών και κατασταλτικών επεμβάσεων κατά της παρανομίας!

Όλα πρέπει να γίνονται εντός των υπάρχοντων θεσμών και δομών! Η κρίση των δομών είναι χειρότερη της κρίσης των θεσμών! Οι δομικές της παθογένειες φθείρουν την Ελλάδα! Η συγκρότηση ισχυρών θεσμών αλληλεγγύης, ισονομίας και κράτους δικαίου είναι λειτουργική αναγκαιότητα! Το κράτος δικαίου, δηλαδή η έννομη τάξη είναι κρίσιμης σημασίας και αξίας, για να μπορούμε να συνεργαζόμαστε με έναν πολιτισμένο τρόπο! Πολιτισμός = ο τρόπος συνύπαρξης = κατά κεφαλήν καλλιέργεια = οξύνοια, κατάρτιση, ανιδιοτέλεια! Ο πολιτισμός ορίζει το πρόσωπο και τον χαρακτήρα μίας χώρας! Γι' αυτό, έχουμε και τους πολιτισμικούς θεσμούς! Χρειάζεται να επιδεικνύεται θεσμική ευαισθησία-δεοντολογία κατά τον δημόσιο βίο. Στην Ελλάδα έχουμε ένα βουλευτικό κράτος το οποίο μας αφαιρεί όλο και περισσότερα και μας ανταποδίδει όλο και λιγότερα! Υπάρχει ανάγκη για βαθιά μεταρρύθμιση του Ελληνικού κράτους! Το κλειδί για το μέλλον είναι ο εκσυγχρονισμός του δημόσιου τομέα. Το Ελληνικό κράτος χρειάζεται να γίνει διευκολυντικό της καινοτομίας αντί να παραμένει ο μεγαλύτερος εφιάλτης της! Οι χώρες που δεν θα πάρουν μέρος στην καινοτομία δεν θα μπορέσουν να επιβιώσουν! Το μέλλον είναι οι νέες τεχνολογίες. Επιπλέον, χρειάζεται εκδημοκρατισμός της προόδου· δηλαδή ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο, για την νέα εποχή! Η αλληλεγγύη είναι το θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής!

Η φιλελεύθερη, αστική, ανοικτή δημοκρατία κατοχυρώνει τα δικαιώματα του ατόμου και του επιτρέπει την αυτοπραγμάτωσή του, σε ένα κράτος δικαίου! Η Δημοκρατία ή είναι αστική ή δεν υπάρχει! Η Δημοκρατία είναι και η διάσωση των προσχημάτων! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία! Όποτε αμφισβητήθηκαν στην πράξη βασικές αρχές του αστικού φιλελευθερισμού, ακολούθησαν πολιτικές τερατογενέσεις! Η εκάστοτε κυβέρνηση πρέπει να πορεύεται με γνώμονα τον σεβασμό στους θεσμούς και τις συνταγματικές προβλέψεις! Η επιμονή στη θεσμική οδό αυξάνει τα αποθέματα αξιοπιστίας και ενισχύει την αναιμική Δημοκρατία μας! Έτσι, οι πολιτικοί θεσμοί «μιλούν» τη γλώσσα της ευθύνης!

Τα μεγάλα θεσμικά στηρίγματα είναι παράγοντες ισορροπίας οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής! Να ρίχνεται μεγάλο βάρος στην θεσμική διαδικασία! Η κοινωνία οφείλει να δομείται πάνω στο δίκαιον (τυπικό και ουσιαστικό) του νόμου! Οι φιλελεύθερες ιδέες να προστατεύονται από τους ίδιους τους πολιτειακούς θεσμούς! Να είναι οι θεσμοί εκείνοι που εγγυώνται ότι κάθε άτομο θα έχει την ελευθερία να επιλέξει αυτόνομα τις αξίες του, βάσει των οποίων θα πορευθεί! Η αξία είναι ουσία, δηλαδή ενεργητικός τρόπος μετοχής στο είναι, δηλαδή εκτιμήσεις της ποιότητας και ιεραρχήσεις των αναγκών, δηλαδή ποιότητα κοινωνίας του υπάρχουν! Είναι πολύ σημαντικό οι κρατικοί θεσμοί, τα ΜΜΕ και ο Τύπος να μάχονται για να κρατήσουν ζωντανές τις αρχές της Δικαιοσύνης, της Ισονομίας και της Αλληλεγγύης! Μας χρειάζονται επίσης ισότητα ευκαιριών και αξιοκρατία!

Είναι σημαντικό, κάθε άτομο να έχει διασφαλισμένα τα βασικά του δικαιώματα! Να υπάρχει ένα συναινετικό πολιτικό σύστημα, που θα λειτουργεί με σεβασμό στην αντιπολίτευση! Το κράτος δικαίου προστατεύει τα δικαιώματα της μειοψηφίας, εξ ορισμού! Δεν υπάρχει κράτος δικαίου, όταν ο καθένας δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του! Χωρίς κράτος δικαίου επικρατεί το δίκαιο του ισχυρότερου! Κερδίζουν, δηλαδή, όσοι δύνανται και όχι όσοι δικαιούνται! Δεν υπάρχει κοινωνική πρόοδος χωρίς δημοκρατικούς θεσμούς! Ο σκοπός ύπαρξης του πολιτικού συστήματος είναι «να δημιουργεί» το κοινό καλό! Η κοινωνία υπάρχει και προοδεύει περισσότερο μέσω της συνεργασίας με αμοιβαίες συμφωνίες και λιγότερο μέσω του ανταγωνισμού! Δημιουργικότητα και συνεργασία είναι το κλειδί! Δεν υπάρχει κοινωνική πρόοδος χωρίς δημοκρατικούς θεσμούς! Η Δικαιοσύνη είναι η ασφάλεια των δίκαιων ανθρώπων! Δεν νοείται πολιτεία δίχως δικαιοσύνη! Η Δικαιοσύνη γεννήθηκε για όλους και όλοι είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις τους!

Ο φιλελευθερισμός δεν είναι δόγμα, αλλά μία εξελικτική στο χρόνο παλέτα ιδεών, που δημιουργεί το πολιτειακό εκείνο περιβάλλον των κατάλληλων θεσμών και της συναφούς παιδείας των πολιτών, έτσι

ώστε να μπορούν να αναπτυχθούν οι ελεύθερες επιλογές των τελευταίων! Όμως, δεν επιτρέπεται να κυριαρχούν στους θεσμούς προσωπικά θέματα! Εδώ βρίσκεται και η δύναμη και η αδυναμία του φιλελευθερισμού! Το ιδανικό είναι ο ενσυνείδητος, φιλοσοφημένος φιλελευθερισμός! Ελεύθερη Σκέψη σημαίνει ιδανικά που ακολουθούμε! Στη Δημοκρατία υπακούμε μόνο στους νόμους και στο Σύνταγμα, σε κανέναν άλλο! Το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος Νόμος του κράτους! Το Σύνταγμα είναι το πλαίσιο όπου περιέχονται όλα!

Όπως κάθε οργανωμένος σχηματισμός, η κοινωνία έχει ένα καταστατικό. Ο μεγαλύτερος συμβουλευτικός ρήτορας της αρχαίας Ελλάδας, ο Ισοκράτης, λέγει ότι η ψυχή της πόλης-κοινωνίας είναι το πολίτευμα, δηλαδή το σύνταγμα ή οργανικός νόμος μαζί με τους θεσμούς! Το Σύνταγμα και το πολίτευμα είναι οι προϋποθέσεις της θεσμικής μας συνεννόησης. Το συνταγματικό πεδίο τροφοδοτεί όλους τους άλλους τύπους δικαίου. Οργανικότης θα πει ότι όλα συνδέονται μεταξύ τους, όλα επηρεάζονται μεταξύ τους! Υπάρχει συγκεκριμένη τάξη! Η δημοκρατία δεν πρέπει να είναι αταξία και χάος αναρχίας! Η δημοκρατία δεν πρέπει να μεταλλάσσεται-εξαλλάσσεται σε ζούγκλα, όπου επικρατεί το δίκαιον του ισχυρότερου· δηλαδή, ή τρως ή σε τρώνε, ή σκοτώνεις ή σε σκοτώνουν! Η ασφάλεια είναι προϋπόθεση Ελευθερίας! Όλα πρέπει να γίνονται μέσα στα πλαίσια των συνταγματικών μας δικαιωμάτων!

Το καθήκον ενός Συντάγματος σε δημοκρατική χώρα είναι η εξασφάλιση μίας «εύτακτης κοινωνίας»! Ο φιλελευθερισμός είναι η ανεξαρτησία της Συνείδησης και η ελευθερία της έκφρασης! Χρειάζεται να τον θεωρούμε ως καθημερινή πρακτική και όχι ως κατάκτηση ή ιερό απόκτημα! Η κοινωνία των δυτικών κρατών στηρίζεται αποκλειστικά σε δύο πυλώνες, στον φιλελευθερισμό και στη Δημοκρατία, λαμπρά επιτεύγματα της σκέψης και της εμπειρίας του σύγχρονου, λογοκρατούμενου ατόμου! Χωρίς κανόνες, μία ομάδα ανθρώπων μεταβάλλεται σε έναν όχλο συμπεριφορών, τον οποίο είναι αδύνατον να κυβερνήσει η όποια ηγεσία, με αποτέλεσμα να προκύπτει η φονική βία του μαινόμενου όχλου! Όπου και όταν ξεσπάει η βία, τελειώνει η Ελευθερία! Η ασφάλεια είναι προϋπόθεση Ελευθερίας!

Οι θεσμοί διακρίνονται σε οικονομικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς και εκκλησιαστικούς! Η σχέση με τον Θεό είναι θεσμός, όπως και η Εκκλησία! Η λειτουργία των δυτικών κοινωνιών βασίζεται σε καλά εδραιωμένους κανόνες-νόμους-θεσμούς! Επικρατούν οι θεσμοί αξιοκρατίας και ίσων ευκαιριών! Χωρίς καταξίωση της αριστείας και της αξιοκρατίας είναι αδύνατον να λειτουργεί αποτελεσματικά οργανωμένη συνύπαρξη ανθρώπων (κράτος και κοινωνία) όπως και η αληθινή δημοκρατία! Η αριστεία χρειάζεται σαν λόγος για να ενεργοποιεί τους ανθρώπους! Καμία λύση δεν μπορεί

να δοθεί από μία αγριεμένη, ισοπεδωμένη κοινωνία! Χρειαζόμαστε την αριστεία! Αριστεία σημαίνει να είσαι ανταγωνιστικός και να έχεις την ικανότητα να δημιουργείς στο περιβάλλον σου, ώστε να μπορείς να συντηρείς την οικογένειά σου και τον εαυτό σου αξιοπρεπώς, σε περιβάλλον κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης-αλληλεγγύης!

Ισότητα ευκαιριών (ισοτιμία) και αξιοκρατία μας χρειάζονται! Αξιολόγηση = κρίση και διαβάθμιση. Η παιδεία ποιότητας και ιδιαίτερα το Πανεπιστήμιο είναι ο σημαντικότερος θεσμός κοινωνικής ανέλιξης, αξιοκρατίας και προόδου σε μία σύγχρονη δημοκρατία! Οι δομικές αλλαγές της κοινωνίας επέρχονται και κατακτώνται μέσω της εκπαίδευσης και αγωγής των νέων· αλλιώς σπαταλάμε μέλλον! Η αριστεία είναι η ουσία της αντιπροσώπευσης στη Δημοκρατία! Είναι η αυτοβελτίωση, δηλαδή η προσπάθεια να γίνεσαι όλο και καλύτερος σε αυτό που κάνεις!

Αγωνιζόμαστε όλοι να μάθουμε να διαχειριζόμαστε την δύναμη της Δημοκρατίας, της εξουσίας-κυβέρνησης του λαού! Στα πλαίσια αυτά, όλοι μας πρέπει να προσπαθούμε να αντέχουμε, να προσαρμοζόμαστε στις καταστάσεις και να σκεφτόμαστε θετικά, δηλαδή εποικοδομητικά, δημιουργικά! Έτσι, θα μπορεί να συμβαίνει η επιθυμητή ανακατανομή της πολιτικής ισχύος και των προνομίων, επωφελώς για τον λαό! Δεν υπάρχει κοινωνική πρόοδος χωρίς δημοκρατικούς θεσμούς! Η δημοκρατία είναι κοινωνικό κατόρθωμα! Το κατόρθωμα γεννιέται, όπως γεννιέται και δεν υποδεικνύεται το σθένος για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και της ελευθερίας! Έχουμε την δημοκρατία και την ελευθερία που μας αξίζουν, διότι μπορούμε να τις διεκδικήσουμε και να τις υπερασπιστούμε! Στη ζωή των ατόμων και των εθνών, κανείς δεν μπορεί να κατέχει οτιδήποτε, αν δεν μπορεί να το κατακτήσει και να το διατηρήσει με τις δικές του δυνάμεις! Ακόμα και οι πιο προηγμένοι δημοκρατικοί θεσμοί δεν προστατεύουν απέναντι σε αυτοκαταστροφικές εκβάσεις, εάν η πολιτική ευθύνη απουσιάζει!

Η βαθύτερη λειτουργία-σημασία των θεσμών είναι να αποτελούν υπαρκτά στηρίγματα! Τα παιδιά του κόσμου χρειάζεται να μεγαλώνουν μέσα σε υγιείς θεσμούς! Στα πλαίσια αυτά, η τάξη είναι από τις πρώτες ανάγκες της ψυχής! Χρειάζεται, επίσης, να καλλιεργείται η νοοτροπία όπου δεσπόζει η εύθυμη διάθεση και η χαρά της ζωής, δηλαδή η κατάσταση φωτ/φίας Β! Λοιπόν, προέχουν οι θεσμοί! Όχι ασέβειες προς τους θεσμούς! Υπάρχει ανάγκη πίστης στους θεσμούς και στις επιταγές της δημοκρατικής τάξης! Η ομαλή λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών είναι αποτρεπτική των ακραίων πολιτικών συμπεριφορών και στάσεων!

Η Δημοκρατία είναι μία κοινωνική και πολιτική άσκηση μετριοφροσύνης! Η υπεροψία δεν οδηγεί στη Δημοκρατία! Η μετριοπάθεια δεν είναι αδυναμία, αμφιθυμία ή αδιαφορία! Βρίσκεται

στον αντίποδα της αδιαλλαξίας και της βίας! Στη Δημοκρατία η αποδοχή της εναλλαγής στη διακυβέρνηση και ο σεβασμός του αντιπάλου είναι μεγάλες ΑΞΙΕΣ! Η Δημοκρατία είναι η θεραπευτική αγωγή των πάσης φύσεως φανατισμών! Η Δημοκρατία είναι ένα από τα ευγενέστερα επιτεύγματα της ανθρωπότητας. Όμως, η Δημοκρατία δεν είναι το αναπότρεπτο πεπρωμένο μας! Η Δημοκρατία υπονομεύεται, μεταξύ άλλων, από τις ανισότητες και από τη φτώχεια! Όλα αυτά προάγουν σκεπτόμενους, ενεργητικούς και όχι παθητικούς πολίτες. Οι πολίτες δεν πρέπει να είναι παθητικοί, δεν πρέπει να είναι νωθροί! Πρέπει να τιμούν τον θεσμό του Πολίτη! Η ανθρωπιά του πολίτη είναι η σκέψη του, η κρίση του, η ευθύνη του απέναντι στην κοινωνία και η αλληλεγγύη προς τους συνανθρώπους του και όλα τα ζωντανά πλάσματα!

Η ζωή στο πρακτικό πεδίο είναι η επίγνωση του κόστους και των κινδύνων της πορείας! Είναι η ερευνητική ματιά στον κόσμο! Είναι η ορμή της ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ! Να μάθουμε καλύτερα ως λαός ποιοι είμαστε· να κοιτάξουμε πίσω, να εμβαθύνουμε την αυτογνωσία και να θέσουμε στόχους για το μέλλον!

Η Ελληνικότητα έχει να κάνει με τη δημιουργική χειρονομία! Το να είσαι Έλληνας δεν ήταν ποτέ κυρίως φυλετική ιδιότητα, η Ελληνικότητα ήταν πάντοτε κατόρθωμα του κοινωνείν, συνάρτηση καλλιέργειας και άθλημα μετοχής στον τρόπο της πόλεως, σαρκωμένον στη γλώσσα και στις τέχνες. Πολιτισμός είναι ο τρόπος της συλλογικής συνύπαρξης. Ο Ελληνικός τρόπος είναι η γλώσσα, οι θεσμοί, η Τέχνη και η ανθρώπινη αξιοσύνη! Επιδίδεστε σε όλα αυτά! Έλληνας σημαίνει κατάσταση πνεύματος (*etat d' esprit, state of mind*). Έλληνας δεν γεννιέσαι, αλλά γίνεσαι!

Χρειάζεται αγώνας για να είμαστε υποκείμενα των εξελίξεων (ενεργητικοί) και όχι αντικείμενα (παθητικοί)! Έτσι, θα επηρεάζουμε τις εξελίξεις περισσότερο· ο άνθρωπος ως υποκείμενο της ιστορίας και της ιστορίας του! Όμως, οι Έλληνες έχουμε περιορισμένη παράσταση του σύγχρονου κόσμου. Έτσι, δεν μπορούμε να ανταποκρινόμαστε στις απαιτήσεις του σύγχρονου κόσμου· δεν μας το επιτρέπουν οι στρεβλές γνώσεις μας και οι ημιμαθείς αντιλήψεις μας! Είμαστε ανελλήνιστοι Έλληνες, δυστυχώς!

Η κοσμική ενέργεια Δήμητρα (η Μητέρα της Περσεφόνης– συλλογικής ψυχής, της των Ευμενίδων γενέτειρας), δεν έχει διαφορετική ΙΔΕΑ σχετικά με αυτά! Η ΙΔΕΑ που προτείνει η Δήμητρα είναι η εξής: να υπάρχουν ενεργοί και συνειδητοποιημένοι πολίτες, άξια μέλη της κοινωνίας που στηρίζονται στον εαυτό τους, στις δυνάμεις τους! Στον πλανήτη Γη, τον ΝΟΜΟ θέτει Αυτή, η θεσμοφόρος Δήμητρα, μέσα από εμάς τους ανθρώπους! Αυτό είναι το πραγματικό από την σκοπιά ενός οντολογικά ανώτερου ΕΙΝΑΙ!

Προσέξτε το εξής: δεν υπάρχει νόμος μέσα στον θεσμό της Ελληνικής οικογένειας! η μόνον η αυθεντία (ο νόμος) του πατέρα που πρέπει να αποδεχτεί το παιδί ή εν ανάγκη η αυθεντία (ο νόμος) της μητέρας που πρέπει να αποδεχτεί το παιδί! Η αυθεντία αυτή παρέχει ασφάλεια, αλλά και επιβάλλει πειθαρχία! Είναι η αυθεντία σε σχέση με την οποία τα παιδιά μεγαλώνουν-ωριμάζουν ψυχικά μαθαίνοντας να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους και να μην βασίζονται στους άλλους! Χρειάζονται κανόνες και όρια σε κάθε στάδιο ανάπτυξης του παιδιού! Αυτή η κατάσταση απουσίας-έλλειψης κανόνων είναι ο Ca (καρκίνος) που κατατρώγει το Ελληνικό έθνος, σαν ιστορικό παράγοντα· διότι η Ελλάδα έτσι, γίνεται ένα ακανόνιστο περιβάλλον, όπου ο καθένας κάνει ό,τι του «κατέβει», χωρίς κανόνες! Υπάρχει ασυδοσία σε ό,τι λέει και κάνει ο καθένας! Υπάρχει έλλειψη κανονικότητας στην Ελλάδα! Καλό είναι να γνωρίζουμε ότι η κοινωνική τάξη θεμελιώνεται πάνω από όλα, στην ορθή σχέση μεταξύ των μελών της οικογένειας, όπου χρειάζονται Λογικοί και σταθεροί κανόνες! Η απουσία κανόνων και ανάληψης ευθύνης που κυριαρχούν στην Ελλάδα, ανοίγουν τον δρόμο στην αυθαιρεσία, με πρώτα θύματα τους κοινωνικά αδύναμους! Ο Έλληνας αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στην έπαρση και το παράπονο, δηλαδή την αυτολύπηση!

Για όλους τους προαναφερθέντες λόγους δεν υπάρχει σύστημα και πρόγραμμα στην Ελλάδα! Αντίθετα, οι Δυτικές κοινωνίες λειτουργούν με κανόνες, καθώς προείπαμε! Στην Ελλάδα υπάρχει έλλειψη κοινής Λογικής και αίσθησης δημοσίου συμφέροντος! Δεν υπάρχει στην Ελλάδα, σεβαστό κοινωνικό πλαίσιο κανόνων λειτουργίας, όπως δεν υπάρχει και στην οικογένεια πλαίσιο κανόνων λειτουργίας! Γι' αυτό, οι Έλληνες δεν αποδίδουν στην Ελλάδα, ενώ αποδίδουν και διακρίνονται (προκόβουν) στο εξωτερικό, όπου υπάρχει το εν λόγω πλαίσιο! Έχουμε δημιουργικότητα χωρίς Δημιουργία!

Στην Ελλάδα, δηλαδή, υπάρχει ενέργεια, αλλά δεν υπάρχει ο κοινωνικός μηχανισμός μετατροπής της σε έργο (ούτως ώστε να παράγεται έργο). Είμαστε δηλαδή, σαν μία ατμομηχανή που δεν έχει σιδηροτροχιές για να κυλήσει, αλλά βρίσκεται να λειτουργεί ριγμένη, σε ένα λασπωμένο χωράφι! Στην Ελλάδα όσοι λειτουργούν με κανόνες και αξίες παλεύουν κάθε μέρα με την αγωνία τι θα τους ξημερώσει! Ορισμένοι φεύγουν! Όμως, επιμένουμε στις ίδιες παθογένειες που αναπαράγουν την κρίση! Η Ελλάδα ζει στο εφήμερο και αναπαράγει το εφήμερο! Επιμένει στις ευχές και στις ελπίδες αντί για γνώση και κινητοποίηση-δράση ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ-παραγωγική! Από τα αρχαία χρόνια, στην Ελλάδα, οι νόμοι υπάρχουν για να παραβιάζονται! Έχουμε στο αίμα μας την αντίσταση, την έξοδο από το κοινωνικό πλαίσιο! Το πολιτικό και κοινωνικό παιγνίδι διεξάγονται εκτός ορίων. Αυτό δεν είναι τυχαίο! Για τον λόγο αυτόν βρισκόμαστε

εδώ και χιλιάδες χρόνια στον συγκεκριμένο γεωγραφικό μας χώρο, έναν χώρο που είναι κρίσιμο ενεργειακό σταυροδρόμι! Όλα αυτά γίνονται μέχρι τώρα, σύμφωνα με το θείο ΣΧΕΔΙΟ!

Όμως, είναι εξίσου αλήθεια ότι, αν δεν γίνουμε εγκαίρως και επαρκώς ένα κανονικό κοινωνικό σύνολο, ένα σύνολο με δίκαιους νόμους που τυγχάνουν γενικού σεβασμού, τότε το κράτος μας θα κινδυνεύσει, θα κινδυνεύσει με εξαφάνιση! Αν εξακολουθήσουμε να είμαστε όπως μέχρι τώρα, δεν θα πάμε μακριά! Δεν θα επιβιώσουμε ιστορικά! Ή θα αλλάξουμε το οικονομικοκοινωνικό μας πρότυπο, ούτως ώστε να γίνει παραγωγικό, ή δεν θα επιβιώσουμε σαν κοινωνία και κράτος! Το πρότυπο που πρέπει να αλλάξουμε είναι το πελατειακό μας σύστημα νομής πλούτου και εξουσίας. Στο πεδίο της πορείας της οικονομίας μας αποτυπώνονται τελικά όλες οι αθλιότητες του ανθεκτικότερου πελατειακού συστήματος στην Ελλάδα!

Μία ανομία χαμηλής έντασης, ακόμη, είναι διάχυτη παντού! Παρατηρείται έξοδος των πολιτών από τους θεσμούς, την νομιμότητα, την Λογική, τη χώρα. Επίσης, παρατηρείται φυγή από κάθε κώδικα πολιτικής και ατομικής ευθύνης. Στην Ελλάδα επικρατεί η περιφρόνηση του νόμου και της τάξης! Έτσι, οι ορίζουσες τον Έλληνα θα μπορούσαν να είναι οι εξής: αυταπάτες (είναι μία παραμυθία η άρνηση του πραγματικού) και απάτες, ακατάσχετοι βερμπαλισμοί και κουτοπονηροί γραικυλισμοί!

Αποτέλεσμα: είμαστε μία κοινωνία χωρίς ευγενείς φιλοδοξίες! Παλεύουμε μόνο για την επιβίωσή μας! Μόνο ο εαυτός μας (κατάσταση φωτ/φίας Β) μπορεί να μας σώζει από τον εαυτό μας σε κατάσταση φωτ/φίας Α! Ο άνομος αναγνωρίζει ως μόνο νόμο την επιθυμία του ή την θέλησή του. Έτσι, προκύπτουν τα καπρίτσια της ΑΝΟΜΙΑΣ! Η ανομία είναι μεταδοτική, όπως σε κατάσταση επιδημίας! Τέλος, στην Ελλάδα τα πολιτικά κόμματα στην εξουσία έχουν εγκαθιδρύσει πελατειακή σχέση προσλαμβάνοντας στο δημόσιο αργόσχολους πελάτες-οπαδούς τους (βόλεμα και προσλήψεις ημετέρων), δηλαδή πληρώνουμε άχρηστους για να κάθονται, δηλαδή νομιμοποιούνται κοινωνικά παράσιτα! Στην Ελλάδα ισχύει στα λόγια μεν η Δημοκρατία, στα έργα δε η αθλιοκρατία!

Αυτή είναι η Ελληνική κοινωνία του κρατισμού, του μικροαστικού πελατειασμού, της βασιλείας της παρεοκρατίας και της ήσσονος προσπάθειας των χαμηλών προσδοκιών και των ελαχίστων απαιτήσεων, όπου επικρατεί ο ανήθικος εξοστρακισμός κάθε άβολης αλήθειας! Η άρνηση της πραγματικότητας καθορίζει κατά ένα μεγάλο μέρος τη συλλογική μας συνείδηση! Συν-χωρείστε με παρακαλώ επειδή δεν μπορώ να σας εκφράσω αυτά γλυκύτερα! Όσα γράφω εκφράζουν την οδύνη που νιώθω για την αναξιοτήτά μας, σε πολλά, ως πολιτών!

Μας χρειάζεται η πειθαρχία στους δημοκρατικούς κανόνες! Όλα αυτά, προς γνώση και συμμόρφωση από όλους μας! Να μάθουμε να διαμορφώνουμε την φύση μας για αντίσταση και παράβαση του νόμου όπως οι αρχαίοι Έλληνες, με δημιουργικό τρόπο. Ο τρόπος αυτός είναι η καλλιέργεια εκ μέρους μας της φιλοσοφίας και της επιστήμης, ούτως ώστε να γίνεται τελικά «το δικό μας» με εποικοδομητικό τρόπο και όχι αυτοκαταστροφικά, όπως μέχρι τώρα! Με δύο λόγια: να θριαμβεύουμε έτσι, με τους όρους μας! Επιπροσθέτως, σας λέγω ταπεινά τα εξής: Ο Έλληνας γνωρίζει συνήθως να υπηρετεί το ατομικό και οικογενειακό του συμφέρον, ορθολογικά! Εκεί όπου παραλογίζεται είναι όταν χρειάζεται να υπηρετήσει το συλλογικό–κοινωνικό–δημόσιο συμφέρον του!

Η Ελλάδα είναι ένας τόπος του οποίου οι κάτοικοι δεν καταφέρνουν να εναρμονίζουν τη σχέση μεταξύ του προσωπικού και του δημοσίου συμφέροντος! Είναι όμως επίσης και μία χώρα όπου γίνεται έκδηλη η ύπαρξη μίας μεγάλης ανθρώπινης θερμής κατά τις σχέσεις! Αυτό είναι δυσεύρετο στη Γη, άρα είναι πολύτιμο! πχ η ζεστή ατμόσφαιρα στις ανθρώπινες σχέσεις όπως η φιλοξενία, οι ζεστές καρδιές, η συγκινητική αλληλεγγύη, η αυθορμησία, δηλαδή ο υπέροχος αυθορμητισμός! Όμως, ποιος μπορεί να βάλει το κοινό συμφέρον πάνω από αυτό της οικογένειάς του ή των δικών του ανθρώπων;! Γίνεται τελικά να θέλουμε να συνεισφέρουμε για το κοινό καλό ενεργητικά;!

Τον Έλληνα είναι δυνατόν να τον ενεργοποιήσεις προς το σωστό, όταν τον φέρνεις στο φιλότιμο! Στην υπηρεσία του άλλου βρίσκω και τον εαυτό μου = ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ = ξεπερνώ τον εαυτό μου, για να μεριμνώ για τους άλλους! Η προσφορά δίνει νόημα ζωής που ξεπερνάει την ατομικότητα, πχ ο εθελοντισμός! Το κράτος στην Ελλάδα βασίζεται στο φιλότιμο και στην αυταπάρνηση ορισμένων υπαλλήλων του και όχι σε σύστημα! Επιπλέον, στο πολιτικό πεδίο ο Έλληνας αναζητεί διαρκώς τον καινούριο, άφθαρτο ψεύτη! Επίσης, ο Έλληνας περιμένει το μεγάλο θαύμα που θα τον σώσει, κάθε φορά! Επιπρόσθετα, οι πολίτες έχουν εθιστεί να τα περιμένουν όλα από το κεντρικό κράτος!

Όσοι πιστεύετε στη δημοκρατία αντισταθείτε υπερασπίζοντας το κάστρο των θεσμών! Στα πλαίσια αυτά, τα πανεπιστήμια είναι θεσμοί και ιστορία μίας χώρας! Διατηρείστε την κοινωνική βάση της δημοκρατίας. Η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία είναι η πεμπτουσία της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας. Οι εκλογές παραμένουν ο μοναδικός δρόμος για να εκφραστεί η συλλογική πεποίθηση. Η Δημοκρατία λειτουργεί και διορθώνει τα λάθη της μόνο χάρη στην ενεργό ανάμειξη των πολιτών στα κοινά. Κάθε ένας πολίτης και μία ψήφος! Όταν αρνείσαι το δικαίωμα της συμμετοχής και της επιλογής ψήφου ΑΡΝΕΙΣΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΟΥ! Ο σκοπός

της δημοκρατίας είναι η ανάπτυξη των ατόμων σε ένα περιβάλλον ανθρωπισμού και ελεύθερων προσωπικοτήτων στον δημόσιο χώρο. Είναι απογοητευτική η κατάσταση της δημοκρατίας σήμερα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν έχει μέλλον! Παρ' όλα αυτά χωρίς λειτουργικούς θεσμούς δεν θα αποφύγουμε την επέλαση όσων πιστεύουν ότι οι ίδιοι αυθεντικά εκπροσωπούν τον λαό!

Εμείς οι Έλληνες πιστεύουμε στα εύκολα και γελοιοποιούμε τα πάντα, γι' αυτό δεν προκόβουμε! Επίσης, με αυτά σχετίζεται το ότι εμείς οι Έλληνες είμαστε οπαδοί, αλλά όχι σκεπτόμενοι πολίτες! Ο θεσμός του πολίτη δεν ευδοκimeί στην Ελλάδα! Πρέπει να γίνουμε σκεπτόμενοι πολίτες. Ευθύνη του κάθε πολίτη είναι να μη θεωρεί τη δημοκρατία, δηλαδή την δημοκρατική αυτοκυβέρνηση ως κάτι δεδομένο, διότι η δημοκρατία κάμπτεται όταν κυριαρχεί ο φόβος στους ανθρώπους! Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τη Δημοκρατία είναι να την θεωρούμε δεδομένη! Μας χρειάζεται η επίγνωση της καταστατικής επισφάλειας της Δημοκρατίας, η οποία διατελεί αενάως υπό διεκδίκηση και δεν είναι ποτέ τετελεσμένη! Η Δημοκρατία αντικαθρεφτίζει το εύθραυστο θαύμα της ζωής και της κοινωνίας! Έτσι, όταν υποχωρούν τα μεσαία στρώματα της κοινωνίας, χωλαίνει η Δημοκρατία!

Τα συναισθήματα φόβου οδηγούν συνήθως τις χώρες και το κοινωνικό σώμα σε σκοτεινά μονοπάτια, διότι τελικά, έχουμε τόση δημοκρατία και τόση ελευθερία, όσες μας αξίζουν! Με την αταξία, το χάος και την οχλοκρατία, η δημοκρατία μπορεί να γίνει τραγωδία! Η δημοκρατία βασίζεται στην δημόσια τάξη και στην ελεύθερη έκφραση! Η δημοκρατία είναι εγγενώς ευάλωτο πολίτευμα! Τίποτα δεν μπορεί να προστατεύσει έναν λαό από τα πάθη του! Η αυτοκυβέρνηση ενός λαού συνιστά ένα ηθικό και πολιτικό επίτευγμα, δεν αποτελεί αυτονόητα ομαλή διαδικασία! Η καλή δημοκρατική διακυβέρνηση απαιτεί ήρεμο λόγο, συνετή κρίση και αυτοπεριορισμό! Η δημοκρατία έχει ανάγκη από υψηλής ποιότητας ΗΓΕΣΙΑ! Στα πλαίσια αυτά, υπάρχει και η απαισιόδοξη αντίληψη ότι «όποιος στηρίζεται στον λαό οικοδομεί στη λάσπη»! Στη χώρα μας αυτοί που παριστάνουν τους ηγέτες δεν είναι ηγέτες ούτε του εαυτού τους!

Τέλος, στην Ελλάδα η ασυναρτησία είναι εγγενής. Πορευόμαστε χωρίς όραμα και σχέδιο για το μέλλον! Η Ελλάδα είναι μία χώρα χωρίς κανόνες, ήθος και όραμα για το μέλλον! Όλα αυτά, ενώ η δημογραφική μας κατάσταση είναι πορεία προς τον εθνικό αφανισμό, χωρίς δυνατότητα επιστροφής! Επιπλέον, ξεχάσαμε τον βασικό κανόνα της επιβίωσης, δηλαδή να βλέπουμε τους κινδύνους και να εξελισσόμαστε ώστε να τους αντιμετωπίζουμε, σχεδιασμένα και δημιουργικά! Αντί αυτού εθελοτυφλούμε! Η Ελληνική κοινωνία σαν σε επιθανάτια αφασία δεν αντιδρά! Οι κοινωνίες αρρωσταίνουν και η Ελληνική κοινωνία είναι βαριά άρρωστη! Μεταξύ άλλων, η Ελληνική

κοινωνία αρνείται να μάθει πως να λύνει προβλήματα. Η κοινωνία μας πάσχει ψυχικά και χρειάζεται θεραπεία που είναι πρώτα από όλα η Παιδεία και ό,τι μπορούμε να κάνουμε για τους συνανθρώπους μας! Χωρίς μόρφωση τα παιδιά δεν έχουν μέλλον· όπου μόρφωση είναι η ποιότητα κριτικής συνείδησης, δηλαδή ποιότητα Πνευματικής μορφής!

Η ελευθερία και τα αγαθά που αυτή φέρνει, ισχύουν και παράγονται μέσα στα πλαίσια του κράτους του νόμου! Παρεμπιπτόντως, η θρησκεία πρέπει να υποτάσσεται στο κράτος του νόμου! Όπου υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας, η απάντηση είναι θεσμοί δημοκρατίας και εδραίωση του κράτους δικαίου, χωρίς διακρίσεις σε βάρος κάποιων! Χρειάζεται επίσης, μία κυβέρνηση σαν έμπιστος συνεταιίρος! Περισσότερος διάλογος, περισσότερη εμπιστοσύνη, περισσότερη συνεργασία, περισσότερη διαφάνεια! Αυτή είναι η καλύτερη θεσμική θωράκιση και χρειάζεται να απαρτίζεται από ανθεκτικούς και διαφανείς θεσμούς, στέρεους θεσμούς, δηλαδή αξιοπιστία στη λειτουργία των θεσμών! Οι αξίες και οι θεσμοί να είναι πάνω από την πολιτική και όχι το αντίθετο! Χρειάζεται να επιδεικνύεται θεσμική ευαισθησία και δεοντολογία κατά τον δημόσιο βίο. Η διακυβέρνηση και η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσον στην υπηρεσία της κοινωνίας!

Ο καθένας να υπηρετεί θεσμικά τον ρόλο του. Οι θεσμικοί ρόλοι, πραγματικοί ή δήθεν, πρέπει να είναι απόλυτα διακριτοί. Ο θεσμός της αδέκαστης δικαιοσύνης με έλεος, της απονομής του δικαίου, είναι κομβικός σε αυτό! Η ουσία της δικαιοσύνης είναι το δίκαιο του ασθενέστερου! Η αδέκαστη Δικαιοσύνη με έλεος, ο δίκαιος Νόμος είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του ανθρώπου, στα πλαίσια της κοινωνικής συνύπαρξης! Η Δικαιοσύνη είναι η ασφάλεια των δίκαιων ανθρώπων. Μόνο σε αυτό μπορούμε να ελπίζουμε, μέσα σε ένα κόσμο, όπου οι ισχυροί πατούν τον αδύνατο! Πρόκειται για τον αγώνα του ανίσχυρου, να έχει φωνή απέναντι στον ισχυρό! Τούτων δοθέντων, οι κοινωνίες κινούνται είτε από την ελπίδα, είτε από τον φόβο· ο φόβος είναι μεγάλη δύναμη, αλλά και ύπουλη παγίδα. Το ιδανικό είναι η ελευθερία από τον φόβο!

Όσον αφορά το πρόβλημα της αυτοδικίας, σας λέγω τα εξής: η αθώωση του Ορέστη με την ψήφο της Αθηνάς, που ίδρυσε το δικαστήριο του Αρείου Πάγου ως φύλακα των νόμων, συμβολίζει την μετάβαση από την αυτοδικία (εκδίκηση) στην δίκη, με σκοπό την εξιλέωση, τη συμφιλίωση και τον σωφρονισμό! Επίσης, την μετάβαση από το ήθος της οικογένειας στην θεσμική διαμόρφωση της δικαιοσύνης· της δικαιοσύνης ως λειτουργίας της κρατικά δομημένης κοινωνίας! Η μετάβαση αυτή ήταν και είναι δύσκολη! Είναι όμως πολιτιστικό επίτευγμα! Εκδίκηση σημαίνει μυαλό εκτός ελέγχου! Το ιδανικό είναι να γίνεσαι και να παραμένεις Κύριος του

μυαλού σου! Άρα: όχι αυτοδικία, είναι απαράδεκτη, αλλά θεσμική δικαιοσύνη με έλεος! Η δικαιοσύνη είναι χώρος βαθιά θεσμικός και χρειάζεται να διατελεί σε συνθήκες νηφαλιότητας και ηρεμίας! Η αδέκαστη Δικαιοσύνη είναι η ασπίδα της κοινωνίας!

Η ουσία της δικαιοσύνης είναι το δίκαιο του ασθενέστερου. Γι' αυτό, πρέπει να υπάρχει ισονομία και ισηγορία των πολιτών! Αυτές υπονομεύονται στην πράξη, αν δεν υπάρχουν ισχυροί υποστηρικτές τους, απέναντι στην οικονομική ανισότητα-αδυναμία των πολιτών! Η βαθύτερη λειτουργία-σημασία των θεσμών είναι να αποτελούν υπαρξιακά στηρίγματα! Η οικονομική καταστροφή έρχεται ως κατάληξη της κοινωνικής παρακμής, δεν είναι η αιτία της! Η οικονομική υγεία προϋποθέτει θεσμικό πλαίσιο κοινωνικής λειτουργικότητας, συνείδηση κοινωνικής λειτουργίας εκ μέρους των πολιτών! Θέλουμε να έχουμε θεσμικές λειτουργίες στη χώρα μας; Οι ανοιχτοί, χωρίς αποκλεισμούς (inclusive) οικονομικοί και πολιτικοί θεσμοί αποτελούν την βάση για την επιτυχία ενός έθνους! Μέχρι τώρα, η ταχύτητα αλλαγών στην τεχνολογία είναι μεγαλύτερη από την ταχύτητα προσαρμογής των θεσμών μας! Το σπουδαιότερο πράγμα είναι οι θεσμοί, για την οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή. Οι θεσμικοί παράγοντες παρεμβαίνουν είτε εύστοχα, είτε άστοχα!

Οι τεχνολογίες σήμερα παρέχουν μεγάλες δυνατότητες για ευημερία των πολλών στις κοινωνίες που θα κτίσουν τις κατάλληλες ανθρώπινες ικανότητες και τους κατάλληλους θεσμούς. Η τεχνολογική και κυρίως πολιτισμική αλλαγή που λέγεται διαδίκτυο έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα! Από εμάς εξαρτάται πως θα το χρησιμοποιήσουμε. Η ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών διαμορφώνει ένα περιβάλλον άμεσης Δημοκρατίας στην ευρύτερη πολιτικο-κοινωνική ζωή. Τούτο είναι ικανό να οδηγήσει σε κατακλυσμιαίες αλλαγές στην πολιτική ζωή· αλλαγές μέσω των νέων τεχνολογικών δυνατοτήτων επικοινωνίας και διάδοσης των ιδεών, όλων των Ιδεών! Το κέντρο βάρους της Πολιτικής μετατοπίζεται προς τον κυβερνοχώρο, όπου το ψέμα επεκτείνεται όσο του επιτρέπει η βλακεία! Η τεχνολογία από μόνη της δεν έχει ηθική συνείδηση, ούτε ηθικό προσανατολισμό! Οι υπηρεσίες της μπορεί να είναι εξίσου ευεργετικές, όσο και άθλιες έως καταστροφικές! Από εμάς και τις επιλογές μας εξαρτάται!

Μας χρειάζεται υπακοή στις επιταγές της δημοκρατικής τάξης. Οι δημοκρατίες διορθώνουν τα λάθη τους μέσα σε θεσμικά πλαίσια! Όταν δεν λειτουργούν οι νόμοι και οι θεσμοί αληθινά, τότε προκύπτει παντομίμα πατρίδας και δημοκρατίας, με κόμματα, βουλή, εκλογές και δήθεν ελευθερία πληροφόρησης ή οτιδήποτε άλλο! Όταν προκύπτουν παρόμοια προβλήματα, να γίνεται αλλαγή θεσμών προς όφελος της κοινωνίας! Να αγωνιζόμαστε για σταδιακή βελτίωση

της κατάστασης, μέσω θεσμοποιημένων διαδικασιών. Έτσι, θα γίνεται σταδιακή προσαρμογή στις απαιτήσεις του αρραγούς μετώπου των θεσμών, το οποίο πρέπει να υπάρχει! Αναζητείτε θετικές-δημιουργικές προτάσεις και λύσεις! Υπάρχει ανάγκη για ελεύθερη και δημιουργική έκφραση στον άνθρωπο! Δημιουργικότητα και συνεργασία μας χρειάζονται! Να βρίσκουμε συμβιβασμούς που κρατούν τον λαό, το έθνος ενωμένο! Οι συμβιβασμοί είναι απαραίτητοι! Η ζωή η ίδια είναι συμβιβασμός!

Όσο αντιδρούμε στην προσαρμογή στους κανόνες, θα επικρατεί κλίμα ανασφάλειας και αβεβαιότητας στην κοινωνία, με τις αναμενόμενες αρνητικές συνέπειες! Αυτά είναι τα προβλήματα του νόμου και της αφομοίωσής του από την πραγματικότητα! Οι αρχαίοι Έλληνες, όπως και οι σύγχρονοι παρέκαμπταν τους νόμους! Σε αυτό το θέμα, είμαστε αηδιαστικά όμοιοι με τους αρχαίους ημών προγόνους! Έτσι, προκύπτει πληγωμένη Δημοκρατία! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία! Ο σκοπός της αντιπροσωπευτικής διακυβέρνησης είναι να σώζει την Δημοκρατία από τον εαυτό της!

Οι θεσμοί καθορίζουν το τι μπορούμε να κάνουμε, τι επιτρέπεται, τι απαγορεύεται, τι είναι ηθικό και τι όχι! Οι θεσμοί είναι εργαλεία! Όπως, σε όλα τα εργαλεία, από εμάς τους ανθρώπους εξαρτάται πως τα χρησιμοποιούμε, δηλαδή είτε για το καλό, είτε για το κακό! Η Ελλάδα δεν είναι θεσμικά, σοβαρή χώρα. Δεν υπάρχει αίσθηση θεσμικού ρόλου, με αποτέλεσμα πελώρια θεσμικά ελλείμματα! Η οικονομική κρίση εντείνει την θεσμική παθογένεια, δηλαδή γινόμαστε χειρότεροι! Η χώρα μας πάσχει από θεσμική ατροφία! Χρειάζεται σύστημα και πρόγραμμα, για να ανακάμψουμε! Με τα μυαλά που κουβαλάμε, αυτό είναι ανέφικτο! «Εμείς μυαλό δεν βάζουμε κι όλοι μαζί βουλιάζουμε»! Μας χρειάζεται αναστοχασμός της πορείας μας. Είναι σημαντικός ο εθνικός αναστοχασμός! Να δούμε ποια διαδρομή καλύψαμε, τι πετύχαμε, που αποτύχαμε! Ακολούθως να θέσουμε στόχους για το μέλλον!

Οι θεσμοί προσωποποιούνται από συγκεκριμένα πρόσωπα! Όταν οι θεσμοί νοσουν, τότε, πρέπει να ισχύει το εξής: εξυγιαίνετε τους θεσμούς, εκκαθαρίζοντας τα πρόσωπα! Οι θεσμοί είναι πιο σημαντικοί από τα πρόσωπα! Επίσης, τα πρόσωπα πρέπει να είναι κατάλληλα, για να τιμήσουν-λειτουργήσουν τους θεσμούς· όπως πχ οι δομές και οι θεσμοί οργάνωσης του βίου, οι δομές και οι θεσμοί των κοινωνικών και κρατικών λειτουργιών. Οι αξίες και οι θεσμοί είναι πάνω από την πολιτική και όχι το αντίθετο!

Η κοσμική ενέργεια Δήμητρα (η Μητέρα της Περσεφόνης-συλλογικής Ψυχής, της των Ευμενίδων γενέτειρας) προτείνει την ΙΔΕΑ, ότι οι θεσμοί πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτα δίκαιοι! Αυτό πρέπει να ισχύει και για θεσμούς, όπως η διεθνής τράπεζα και το ΔΝΤ! Οι θεσμοί είναι πάντα ιεροί, ακόμα κι όταν φαντάζουν άδικοι!

Εγώ σας λέγω ταπεινά ότι η ανθρώπινη ιστορική εμπειρία μας διδάσκει τα εξής: η χειρίστη μορφή τάξης είναι προτιμότερη από την αναρχία, διότι θα περιέχει έστω και ίχνη ελευθερίας και δικαιοσύνης! Η ΑΣΥΔΟΣΙΑ-ΑΝΑΡΧΙΑ όμως, εξ ορισμού δεν μπορεί να περιέχει ίχνη ελευθερίας και δικαιοσύνης, ή το πολύ-πολύ, στην αναρχία ελεύθεροι να είναι μόνο οι ισχυρότεροι! Η ασυδοσία είναι ο μέγιστος βαθμός ανελευθερίας, στο όνομα της ελευθερίας! Η απουσία υπακοής στους κανόνες είναι ΑΝΑΡΧΙΑ! Δεν υπάρχουν κανόνες, οπότε ή σκοτώνεις ή σε σκοτώνουν, δηλαδή ένα αιματηρό χάος που δημιουργεί την αναρχική τυραννία! Η Δημοκρατία βασίζεται στην δημόσια τάξη και στην ελεύθερη έκφραση! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία, αλλά μαθαίνεται!

Slogan: ελευθερία με τάξη και όχι αταξία, οχλοκρατία, ασυδοσία-αναρχία! Η δημοκρατία δεν πρέπει να είναι αταξία και χάος. Η δημοκρατία δεν πρέπει να μεταλλάσσεται-εξαλλάσσεται σε ζούγκλα, σε βάρβαρες ορδές χωρίς κρίση! Όλα πρέπει να γίνονται με τάξη και με οργανωμένο ανθρώπινο τρόπο! Μας χρειάζεται σύστημα και πρόγραμμα, που δεν έχουμε! Με τα μυαλά που κουβαλάμε, αυτό είναι ανέφικτο! «Εμείς μυαλό δεν βάζουμε κι όλοι μαζί βουλιάζουμε»! Μας χρειάζεται αναστοχασμός της πορείας μας. Το τελευταίο πράγμα που μοιάζει με Δημοκρατία είναι ο νόμος του όχλου!

Η δημοκρατική πολιτική είναι μία από τις επιλογές που έχουν όσοι δεν κληρονομούν περιουσίες ή αξιώματα, για να ανέβουν σε κοινωνικές κορυφές, με την αξία τους, με την αριστεία τους! Η δημοκρατία, μέχρι τώρα, έχει προσφέρει ευκαιρίες στους φτωχότερους να περιορίσουν τους πλουσιότερους! Η ελευθερία και η δημοκρατία είναι άρρηκτα συνυφασμένες! Ο Πλάτων και ο Τσόρτσιλ έχουν πει ότι, παρ' όλα τα ελαττώματά της, η δημοκρατία είναι το ανώτερο-καλύτερο πολιτικό σύστημα! Λαός, θεσμικές λειτουργίες και κοινωνία είναι τα κύτταρα της δημοκρατίας! Ο εκδημοκρατισμός σε μία χώρα οδηγεί σε αύξηση παροχής δημοσίων αγαθών, υπηρεσιών παιδείας, περισσότερα έργα υποδομών και υψηλότερη οικονομική ανάπτυξη! Ισότητα ευκαιριών (ισοτιμία) και αξιοκρατία μας χρειάζονται! Η Δημοκρατία απειλείται όταν καταρρεύσει η κοινωνική συνοχή· γι' αυτό, χρειάζονται θεσμοί κοινωνικής αλληλεγγύης!

Η εντροπία είναι μέτρο αταξίας! Το αντίθετο της αταξίας είναι η ευταξία-αρμονία, δηλαδή σφαιρικά και ισόρροπα, δηλαδή η πληροφορία που οργανώνεται σε γνώση και η γνώση που οργανώνεται σε σοφία (φρόνηση). Ο αγώνας μεταξύ αταξίας και ευταξίας είναι ο παλαιότερος στο σύμπαν! Σήμερα, χάριν της πληροφορίας, χάσαμε τη γνώση και χάριν της γνώσης, χάσαμε τη σοφία (φρόνηση). Η ευτυχία βρίσκεται μέσα στην τάξη και την ηρεμία (κατάσταση φωτ/φίας Β).

Η δημοκρατία οδηγεί στην άρση των βεβαιιοτήτων προς τις οποίες ρέπει ο κομφορμισμός των μαζών! Η δημοκρατία προϋποθέτει και αναδεικνύει την ανθρώπινη ελλειμματικότητα. Εδώ έγκειται η εγγενής αδυναμία, αλλά και το μεγαλείο της! Κανείς δεν μπορεί να προστατεύσει μία δημοκρατία από τον κακό της εαυτό! Για τους προαναφερθέντες λόγους και για άλλους, η ιστορική πορεία της Ελλάδας είναι σαν το πέταγμα της πεταλούδας: πάνω, κάτω, εμπρός, πίσω, δεξιά, αριστερά, ώστε τελικά δεν πάει πουθενά! Μία χώρα ασταθής και μία ατελής, παρακμιακή δημοκρατία! Επίσης, μία χώρα όπου η ψυχική τυφλότητά μας, μας προκαλεί ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ! Έχουμε συμβιβαστεί με το τέλμα! Το πνεύμα της περιπέτειας και της ανακάλυψης, που είναι έμφυτο στην ανθρώπινη φύση, καταπνίγεται και ασφυκτιά στην Ελλάδα! Τείνουμε να γινόμαστε μία κοινωνία χαμηλών προσδοκιών, ηττοπαθής!

(Λυπούμαι, διότι δεν μπορώ να εξηγήσω τα παραπάνω γλυκύτερα!)

Τέλος, να θυμάστε, ότι η αντιπολίτευση χρειάζεται ώστε να περιορίζει τις αυταρχικές ροπές κάθε κυβερνητικής εξουσίας! Η ισχύς της πλειοψηφίας πρέπει να έχει κάποια όρια! Ο χωρίς σκέψη σεβασμός προς την εξουσία είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της αλήθειας! Επίσης, να θυμάστε ότι οι διαφωνούντες αναγνωρίζονται ως νόμιμοι πολιτικοί αντίπαλοι και όχι ως παράνομοι εχθροί! Οι αξίες και οι θεσμοί είναι πάνω από την πολιτική και όχι το αντίθετο!

Η σωστή δημοκρατία δεν έχει συνήθως απόλυτη τάξη! Όμως, να θυμάστε ότι η τάξη είναι από τις πρώτες ανάγκες της ψυχής! Στην αληθινή δημοκρατία δεν υπάρχουν εχθροί, αλλά μόνον πολιτικοί αντίπαλοι. Είναι και ο Ελληνικός πληθυσμός υπεύθυνος για την υπάρχουσα κρίση, διότι ενεργεί ως Επιμηθέας και όχι ως Προμηθέας! Ο Προμηθέας προβλέπει, πρώτα σκέπτεται και μετά πράττει! Ο Επιμηθέας πρώτα πράττει και μετά σκέπτεται! Γι' αυτό τρέχει μάταια πίσω από τα γεγονότα (τις εξελίξεις), έρμαιο αυτών! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία!

Επιπλέον, έχει αρχίσει να αναπτύσσεται και ο εξής κίνδυνος: επικρατεί ατιμωρησία της αντικοινωνικής συμπεριφοράς, μίας συμπεριφοράς, η οποία συχνά αυτοπροσδιορίζεται ως δράση υπέρ της κοινωνίας! Άλλο δημοκρατία και άλλο μαινόμενη οχλοκρατία, βάρβαρες ορδές χωρίς κρίση! Ενίοτε, χρειάζεται το σοκ που επιφέρει την τάξη και την ηρεμία! Λειτουργεί, όπως το ηλεκτροσόκ στην καρδιά, όταν χρειάζεται!

Οι κοινωνίες ή συγκροτούνται ή αποσυντίθενται! Τούτο συμβαίνει, όταν υποχωρεί η αίσθηση του κοινού, δηλαδή του δημοσίου συμφέροντος. Ο πολιτισμός όπου ανήκουμε επινόησε και εφάρμοσε την έννοια του κοινού, δηλαδή του δημόσιου συμφέροντος. Στην Ελλάδα έχουμε πελατειακό κράτος και όχι κράτος κανόνων, όπως

είναι το αστικό κράτος. Στο αστικό κράτος κυβερνά ο νόμος και όχι τα πρόσωπα! Πρώτοι διδάξαντες τούτου υπήρξαν οι αρχαίοι Έλληνες. Στην Ελλάδα έχουμε ένα βουλιμικό κράτος το οποίο μας αφαιρεί όλο και περισσότερα και μας ανταποδίδει όλο και λιγότερα! Υπάρχει ανάγκη για βαθιά μεταρρύθμιση του Ελληνικού κράτους! Το κλειδί για το μέλλον είναι ο εκσυγχρονισμός του δημόσιου τομέα. Το Ελληνικό κράτος πρέπει να γίνει διευκολυντικό της καινοτομίας, αντί να παραμένει ο μεγαλύτερος εφιάλτης της!

Στην σύγχρονη Ελλάδα παρατηρείται γενική παρακμή όλων των θεσμών, διότι: στη χώρα μας δεν ευδοκimei η έννοια του νομοταγούς πολίτη! Μετά την δικτατορία έχουμε πέσει στην παγίδα, στο ολίσθημα, να θεωρούμε την οργάνωση, την τάξη και την λογική συνέπεια ως ΦΑΣΙΣΜΟ! Θεωρούμε την επιβολή του νόμου ως περιστολή της δημοκρατίας! Υπάρχει βαθιά πολιτιστική-ανθρωπολογική κρίση στην Ελλάδα, δηλαδή πνευματική κρίση κι αυτό είναι ολέθριο και χρειάζεται να διορθωθεί άμεσα με την κατάλληλη πολιτιστική πολιτική! Αυτά είναι τα προβλήματα του νόμου και της αφομοίωσής του από την πραγματικότητα! Αυτά είναι τα συμπτώματα της Ιστορικής παρακμής μας και της κοινωνικής μας αποσύνθεσης! Η συνειδητοποίηση της κατάστασης της παρακμής μας μπορεί να οδηγήσει στο τέλος της, διότι είμαστε σε φαύλο κύκλο παρακμιακού αδιεξόδου! Ο εθνικός μας ανορθολογισμός κυριαρχεί! Η στάση μας δεν προκύπτει από την Λογική!

Στην Ελλάδα απουσιάζει το ομαδικό πνεύμα, μας λείπει η ομαδικότητα! Όποιος αρνείται να αλλάξει καθώς απαιτούν οι καιροί, τότε στην πραγματικότητα υποχωρεί, χάνει έδαφος! Η στασιμότητα είναι οπισθοδρόμηση! Η Ελλάδα βρίσκεται και σε πολιτική παρακμή, επειδή τα εθνικά θέματα γίνονται πολιτικά, τα πολιτικά γίνονται κομματικά και τα κομματικά γίνονται προσωπικά! Έτσι, χάνεται το ΕΘΝΙΚΟ ΟΡΑΜΑ! Η Ελλάδα κινδυνεύει από τους Έλληνες που ξέχασαν να είναι Έλληνες! Επιπλέον, υπάρχει και δημογραφική παρακμή (φθίνουμε δημογραφικά) που σημαίνει ότι βεβαιώνουμε έμπρακτα ότι δεν πιστεύουμε ότι αξίζει η ζωή και η συνέχισή της στην κοινωνία της Ελλάδας!

Ο πολιτισμός είναι ο τρόπος κοινωνικοποίησης των ανθρώπων ή αλλιώς ο κοινός τρόπος του βίου, ο τρόπος της συνύπαρξης των ανθρώπων και η νοηματοδότησή του! Πολιτισμός σημαίνει «νόημα» της ύπαρξης που διαμορφώνει «τρόπον» συνύπαρξης! Ο Ελληνισμός-η Ελληνικότητα είναι η ΙΔΕΑ της ανθρώπινης αξιοσύνης και της ελευθερίας! Όμως, δυστυχώς είμαστε Έλληνες ανελλήνιστοι! Ο πολιτισμός ως ανθρώπινη καλλιέργεια είναι αυτό που διαφοροποιεί τους λαούς στην ουσία! Ο πολιτισμός εκφράζει την οντολογική ολοκλήρωση των ανθρώπων = ανθρώπινη καλλιέργεια = οξύνοια, κατάρτιση, ανιδιοτέλεια!

Στα πλαίσια της ευνομίας και της ελευθερίας πρέπει να υπάρχουν συνθήκες, ώστε να ανθίζουν η ελευθερία της συνείδησης (η υποταγή ή η καταστολή της είναι θάνατος της συνείδησης), η ελευθερία της έκφρασης, η ελευθερία της αυτοδιάθεσης, η ελευθερία από τον φόβο, καθώς και η ελευθερία του αγώνα ενάντια στα δεσμά της αρρώστιας και της υλικής ανάγκης! Πριν από αυτές, πρέπει η κυβέρνηση να εξασφαλίζει στους πολίτες την κυριότητα του πατρίου εδάφους τους! Αν κάποιος δεν είναι ασφαλής, τότε δεν είναι ελεύθερος! Το κράτος οφείλει να μεριμνά και να προστατεύει όλους τους πολίτες του! Η νομιμοποίηση του κράτους δικαίου είναι να προστατεύει τους πολίτες του. Η ιδέα είναι ότι όλοι αξίζουμε προστασία! Ο νομικός μας πολιτισμός επιτρέπει στον καθένα δικαιώματα και μέσα υπεράσπισης του εαυτού του! Το κράτος δικαίου προστατεύει τα δικαιώματα της μειοψηφίας, εξ ορισμού! Η ισχύς της πλειοψηφίας έχει κάποια όρια! Επίσης, για την οικονομική-κοινωνική προκοπή είναι αναγκαίο να υπάρχει ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΥ, κάτι που δεν συμβαίνει στην Ελλάδα! ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ: η ελευθερία της έκφρασης είναι ύψιστη πολιτιστική κατάκτηση και προϋπόθεση της πραγματικής δημοκρατίας! Επίσης, η ευνομία στηρίζεται στο ότι «θέλω να είμαι σωστός, χωρίς να με υποχρεώνει κάποιος ή κάτι»!

Στα πλαίσια αυτά, πρέπει παράλληλα να ανθίζει εξισορροπητικά η οργάνωση και η ευταξία, τόσο στο πνευματικό επίπεδο των ανθρώπων, όσο και στον κόσμο που αυτοί δημιουργούν γύρω τους! Ελευθερία με τάξη είναι ο σκοπός, διότι η τάξη είναι από τις πρώτες ανάγκες της ψυχής! Η ελευθερία και το εξισορροπητικό της αντίβαρο, η οργάνωση-τάξη, είναι ιδιότητες της ιόχρου-πορφυρής φλόγας-ενέργειας. Η ιόχρους φλόγα είναι κρίσιμος παράγοντας της νέας εποχής του Υδροχόου! Άρχων της ιόχρου φλόγας είναι ο Δάσκαλος St Germain ή Άγιος Γερμανός. Ο Άγιος Γερμανός είναι Πλειάδιος αδελφός μας (δείτε και υπόλοιπες συναντήσεις, www.vassilisfragkos.gr).

Οι θεσμοί που δημιουργούμε, χρειάζεται να παρέχουν την ηθική και νομιμοποιητική βάση στις ενέργειές μας! Οι θεσμοί είναι χαρακτηριστικοί της νοημοσύνης και της εξέλιξης ενός λαού! Οι κοινωνικοί θεσμοί, ιδιαίτερα! Η βαθύτερη λειτουργία-σημασία των θεσμών είναι να αποτελούν υπαρκτά στηρίγματα! Η υγιής κοινωνία στηρίζεται σε Πνευματικές αρχές, φορείς των οποίων είναι οι άρχοντες. Αλλιώς, επέρχεται παρακμή και διάλυση! Σε αυτό το πλαίσιο τα πολιτικά κόμματα είναι θεσμοί της δημοκρατίας και όχι εξωθεσμικοί παράγοντες!

Ο σκοπός ύπαρξης του πολιτικού συστήματος είναι «να δημιουργεί» το κοινό καλό! Χρειάζονται και θεσμικές λειτουργίες οριοθέτησης και σεβασμού του κοινού-του δημόσιου συμφέροντος! Μέσα από αυτό το πρίσμα, τα πολιτικά κόμματα πρέπει να έχουν τον ρόλο

καθοδηγητή και εμπνευστή των πολιτών! Όπου οι πολιτικές σκοπιμότητες έχουν λερώσει και διαστρεβλώσει τα πάντα, μόνο οι ισχυροί θεσμοί μπορούν να εμποδίσουν τη μετατροπή της δημοκρατίας σε βάρβαρες ορδές χωρίς κρίση, σε αρένα του Κολοσσαίου! Στην Ελλάδα υπάρχει ανάγκη θεσμικού εκσυγχρονισμού. Με υπονομευμένη την αξιοπιστία των θεσμών προκύπτει ο κίνδυνος να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις η αναγκαία για τη Δημοκρατία πολιτική διαμάχη! Στην Ελλάδα επικρατεί μία αλυσίδα φθοράς και απαξίωσης των πάντων· πρόκειται για μία κοινωνία που αργοπεθαίνει! Για τα δεινά μας φταίνει οι παθογένειές μας και ο εγκλεισμός μας σε ένα δικό μας περικλειστο κόσμο, ενώ αδυνατούμε να ενηλικιωθούμε πολιτικά! Στα πλαίσια αυτά, προτιμούμε να ζούμε με τους μύθους παρά να αντιμετωπίζουμε την σκληρή πραγματικότητα!

Για τα δεινά μας ως Ελλήνων φταίει η νοοτροπία μας. Η συλλογική ψυχοσύνθεση του Ελληνικού λαού δεν αντέχει μεγάλες δόσεις πραγματικότητας! Η διάκριση μεταξύ ορθού λόγου και συναισθήματος, μεταξύ πραγματικότητας και ιδεολογικής πίστης είναι είδη σε ανεπάρκεια, διότι βιώνουμε τις φαντασιώσεις μας ως πραγματικότητα! Οι αυταπάτες είναι κακός σύμβουλος! Επίσης, υπάρχει έλλειμμα σοβαρότητας και ευθύνης, στην Ελλάδα! Αν δεν αλλάξουμε προς το καλύτερο, δεν θα βρεθεί άκρη στα βάσανά μας! Υποφέρουμε-παθαίνουμε, χωρίς να μαθαίνουμε! Εμείς μυαλό δεν βάζουμε, και όλοι μαζί βουλιάζουμε! Έτσι, πορευόμαστε από κρίση σε κρίση σαν να είμαστε καταδικασμένοι στην αέναη δοκιμασία του αρχέγονου μαρτυρίου του Σίσυφου!

Οι δομές παθογένειας στην Ελλάδα δεν θεραπεύονται, δεν εξυγιαίνονται! Οι βασικές μας παθογένειες είναι ο κρατισμός, η μετριοκρατία και ο παρασιτισμός-πελατειασμός· δηλαδή ο διορισμός στο Δημόσιο ΠΕΡΙΤΤΩΝ υπαλλήλων! Στην Ελλάδα τα κόμματα χρειάζεται να πάψουν να αντιμετωπίζουν το κράτος και τους θεσμούς σαν πειρατικό λάφυρο, αλλά να τους αντιμετωπίζουν με σεβασμό! Σαν λαός στερούμαστε κριτικής εγρήγορσης! Η Ελληνική κοινωνία αδυνατεί να αντιληφθεί τον κόσμο όπου ζει· τούτο οφείλεται στον φόβο! Ο φόβος αυτός οφείλεται στο γεγονός ότι η ιστορία μας υποχρεώνει να σταθούμε απέναντι στους εαυτούς μας, για να καταλάβουμε ποιοι είμαστε· αλλά εμείς αρνούμαστε!

Ο λαός της Ελλάδας αρνείται να δει τον εαυτό του στον καθρέφτη της αυτογνωσίας! Όμως, χρειάζεται η κοινωνία μας να κοιτάζεται στον καθρέφτη των σκεπτικών και των επιλογών της! Οι ασθένειες που μαστίζουν την Ελληνική κοινωνία στο σύνολό της είναι βαριές και έχουν βαθιά ανθρωπολογικά-ψυχολογικά αίτια! Εμείς οι Έλληνες, δυστυχώς, δεν έχουμε μάθει να σεβόμαστε τους κανόνες! Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε επιλύσει τα προσωπικά ψυχικά

προβλήματά μας. Η κοινωνική τάξη θεμελιώνεται πάνω από όλα στην ορθή σχέση μεταξύ των μελών της οικογένειας! Όμως, η δημοκρατική ελευθερία είναι υπευθυνότητα και σύνεση απέναντι στους κανόνες, νόμους και θεσμούς! Ελευθερία και ευθύνη είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος! Μειωμένη ελευθερία συνεπάγεται και μειωμένη ευθύνη! Χωρίς ελευθερία δεν υπάρχει ευθύνη και τανάπαλιν!

Η δημοκρατία δεν πρέπει να είναι αταξία και χάος, βάρβαρη ορδή χωρίς σκέψη ή μαινόμενος όχλος! Δημοκρατία είναι να σταματάς στο κόκκινο φανάρι, ακόμα κι αν δεν υπάρχουν άλλα οχήματα! Πρέπει να μάθουμε να στηρίζουμε τους θεσμούς και να τους λειτουργούμε! Να υπερασπιζόμαστε τους θεσμούς, παντού και πάντα! Πρέπει να έχουμε συνείδηση θεσμική, να αντιλαμβανόμαστε ότι κάθε θεσμικό απόπημα είναι θεσμικά οδυνηρό! Επίσης, είναι προσβολές στο δημοκρατικό πολίτευμα, όταν υποδυόμαστε λειτουργίες της δημοκρατίας, χωρίς να είναι! Ο καθένας πρέπει να αναλαμβάνει τις θεσμικές του ευθύνες! Οι προσωποποιούντες τους θεσμούς να μην κάνουν πράγματα που ακυρώνουν τον θεσμικό τους ρόλο! Οι θεσμοί πρέπει να λειτουργούν εξισορροπητικά! Χρειάζεται να αποφεύγεται η εργαλειοποίηση-κατάχρηση των θεσμών από όλους! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία, αλλά μαθαίνεται!

Οι νόμοι πρέπει να παρέχουν ασφάλεια, είναι οδηγοί ζωής! Η δίκαιη διακυβέρνηση είναι ο σκοπός των νόμων και των θεσμών! Χωρίς δικαιοσύνη δεν υπάρχει κοινωνική ειρήνη! Η δικαιοσύνη είναι η ασφάλεια των δίκαιων ανθρώπων! Η δικαιοσύνη είναι η ασπίδα της κοινωνίας! Δεν νοείται πολιτεία δίχως Δικαιοσύνη! Η Δικαιοσύνη είναι το ύστατο, το τελευταίο καταφύγιο του πολίτη! Η ασφάλεια είναι θεμελιώδες δικαίωμα του πολίτη! Η εύρυθμη δικαιοσύνη προστατεύει την οργανωμένη κοινωνία! ΠΡΟΣΟΧΗ! Δικαιοσύνη όμως και όχι ανταπόδοση-ΕΚΔΙΚΗΣΗ! Δικαιοσύνη και εκδίκηση είναι διαφορετικές έννοιες (δες και σχετικές σελίδες της συνάντησης ΕΡΙΝΥΕΣ ΚΑΙ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ, www.vassilisfragkos.gr). Σύμφωνα με το κατ' έθιμον επικρατές δίκαιο, η Δικαιοσύνη οφείλει να είναι τυφλή, ανεξάρτητη, ανεπηρέαστη από πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες-επιρροές, αδέκαστη και με έλεος!

Τα φαντάσματα της εκδίκησης, οι φρικτές Ερινύες είναι ο νόμος της ταυτανταπόδοσης, του πρωτόγονου παιδικού ενστικτώδους ΨΥΧΙΣΜΟΥ! Χρειάζεται να περάσουμε από τις ενστικτώδεις αντιδράσεις ανηλίκου, στις συνειδητές αποκρίσεις του ώριμου ενηλίκου! Να ξεφύγουμε από την βαθύτατη θλίψη της ενοχής και την ανάγκη για τιμωρία! Οδηγοί μας, ας είναι, ο παραδειγματισμός και ο σωφρονισμός! «Τα έλλογα όντα τιμωρούν δια σωφρονισμόν, τα άλογα όντα τιμωρούν δια την εκδίκησιν» (Πρωταγόρας, 5ος αιώνας πΧ). Η προσέγγιση πρέπει να είναι όχι με τιμωρητική διάθεση, αλλά

με παιδαγωγική! Να θυμόμαστε: Χρειαζόμαστε πάντοτε θεσμικές λύσεις και όχι αυτοδικίες! Χρειαζόμαστε εξιλέωση, συμφιλίωση, σωφρονισμό και όχι τον ενστικτώδη μηχανισμό της εκδίκησης του ζώου μέσα μας!

Αυτονόητη είναι η θεσμική ανεξαρτησία της δικαιοσύνης! Η ανεξάρτητη, εύρυθμη και αδέκαστη δικαιοσύνη με έλεος είναι το οχυρό της δημοκρατίας! Η δικαιοσύνη είναι η ασφάλεια των δίκαιων ανθρώπων! Η δικαιοσύνη είναι η ασπίδα της κοινωνίας! Δεν νοείται πολιτεία δίχως Δικαιοσύνη! Η Δικαιοσύνη είναι το ύστατο, το τελευταίο καταφύγιο του πολίτη! Η ασφάλεια είναι θεμελιώδες δικαίωμα του πολίτη! Στα πλαίσια του αναγκαίου δημοκρατικού ελέγχου, μέσα στη δημοκρατική διαδικασία των πολιτικών και οικονομικών αντίβαρων, ισορροπιών και ελέγχων, οι συμβιβασμοί είναι μέρος της δημοκρατίας! Ό,τι κάνει κακό στη Δημοκρατία, τελικά κάνει κακό σε «εμένα» τον πολίτη! Ο λαός είμαστε όλοι εμείς!

Στις κοινωνικές και πολιτειακές αλλαγές, πρώτα θα αλλάξουν οι άνθρωποι και μετά το καθεστώς! Γι' αυτό, οι θεσμοί καλλιέργειας των ανθρώπων είναι χρήσιμοι και απαραίτητοι, για να περάσουμε κάποτε στο μέλλον, από την βία και την βλάβη (τον καταναγκασμό), στην πειθώ, ως κοινωνικό κανόνα! Όταν η Αγάπη θα έχει αντικαταστήσει τον καταναγκασμό του νόμου, τότε θα έχουμε επιτύχει τον ΣΚΟΠΟ!

Πάνω από όλα, είναι απαραίτητο οι πολίτες της χώρας να νιώθουν ασφαλείς! Η στοιχειώδης υπηρεσία που πρέπει να παρέχει ένα κράτος και ο σκοπός της ύπαρξής του είναι να παρέχει ασφάλεια στους πολίτες του. Η νομιμοποίηση του κράτους δικαίου είναι να προστατεύει τους πολίτες του! Το κράτος οφείλει να μεριμνά και να προστατεύει όλους τους πολίτες του! Χρειαζόμαστε το εποπτεύον και υποστηρίζον κράτος! Το κράτος δικαίου προστατεύει τα δικαιώματα της μειοψηφίας, εξ ορισμού! Δεν υπάρχει κράτος δικαίου, όταν ο καθένας δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του! Όλοι αξίζουμε προστασία! Αυτή είναι η ιδέα! Όταν δεν υπάρχει κράτος δικαίου, τότε επικρατεί το δίκαιο του ισχυρότερου! Κερδίζουν όσοι δύνανται και όχι όσοι δικαιούνται! Η δικαιοσύνη είναι η ασφάλεια των δίκαιων ανθρώπων! Η δικαιοσύνη είναι η ασπίδα της κοινωνίας! Δεν νοείται πολιτεία δίχως Δικαιοσύνη! Η Δικαιοσύνη είναι το ύστατο, το τελευταίο καταφύγιο του πολίτη! Η ασφάλεια είναι θεμελιώδες δικαίωμα του πολίτη! Η ασφάλεια είναι προϋπόθεση ελευθερίας. Η ελευθερία από τον φόβο της ανασφάλειας είναι η προϋπόθεση για να υπάρχουν όλες οι άλλες ελευθερίες! Η ελευθερία απαιτεί σωφροσύνη και ωριμότητα, δηλαδή να συμπεριφερόμαστε σαν ψυχολογικά ενήλικοι! Όλα αυτά σημαίνουν ότι υπάρχει ανάγκη πίστης στους θεσμούς και στις επιταγές της δημοκρατικής τάξης!

Τα θέματα τάξης και ασφάλειας προέχουν όλων των άλλων! Είναι στοιχειώδης πρόνοια και αίσθημα αυτοσυντήρησης! Οι κοινωνίες

χρειάζονται αίσθηση ασφάλειας και συνοχής, για να επιζούν! Τα ζητούμενα της ασφάλειας και της σταθερότητας ισχύουν τόσο για το εσωτερικό του κράτους, όσο και για το διεθνές περιβάλλον όπου ανήκει! Η ασφάλεια του πολίτη είναι οργανικό στοιχείο της δημοκρατίας! Οικονομία, ασφάλεια, παιδεία και πολιτισμός είναι η δημοκρατία στην ενότητά της! Η Δημοκρατία βασίζεται στη δημόσια τάξη και στην ελεύθερη έκφραση! Όταν ξεσπά η βία, τελειώνει η ελευθερία! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία! Το τελευταίο πράγμα που μοιάζει με Δημοκρατία είναι ο νόμος του όχλου!

Χαρακτηριστικά σημάδια της κρίσης, της παρακμής και της υποχώρησης του πολιτισμού στην Ελλάδα είναι η προϊούσα κατάρρευση των εξής βασικών κοινωνικών λειτουργιών: της Υγείας, της Παιδείας, της Δικαιοσύνης και της Ασφάλειας! Με τα μυαλά που κουβαλάμε, όλες αυτές οι αρνητικές καταστάσεις δεν είναι αναστρέψιμες! Εκδηλώνουμε πεισματική άρνηση να διερωτηθούμε για τα ουσιώδη! «Εμείς μυαλό δεν βάζουμε και όλοι μαζί βουλιάζουμε»! Μας χρειάζεται αναστοχασμός της πορείας μας! Επίσης, μας χρειάζεται ένας πατριωτισμός που θα διαμορφώνει τους όρους επιβίωσης-διαβίωσης της χώρας μας!

Παιδεία αληθινή = ολοκληρωμένη και ολοκληρώνουσα γνώση = κριτήρια, αρχές, αξιώματα υπαρξιακά, προς εφαρμογή! Η παιδεία με την πειθαρχία του πνεύματος πηγαίνουν μαζί! Οι Έλληνες έχουν πτυχία, αλλά όχι παιδεία!

Γνώση = πρόταση αληθινή = βεβαιότητα στήριξης, για την κίνηση προς την Α-λήθεια! Α-λήθεια = ο εξοστρακισμός της λήθης – η ενθύμηση αυτού που αληθινά είμαστε! = Αθανασία!

Ο νόμος δεν είναι θεσμός, αλλά ο θεσμός είναι νόμος! Ο θεσμός γίνεται νόμος και όχι το αντίστροφο! Οι πρωταρχικοί θεσμοί είναι ο θεσμός του πολίτη, ο θεσμός της οικογένειας και ο θεσμός του Δημιουργού στο σύμπαν. Ο θεσμός της οικογένειας είναι η βάση, ο πυρήνας της κοινωνίας! Χωρίς οικογένεια, δεν μπορεί να υπάρξει πόλη! Είναι κεφαλαιώδης η σημασία της οικογένειας ως ηθικής βάσης της συνολικής κοινωνικής τάξης! Η οικογένεια είναι ο θεμελιώδης κοινωνικός χώρος, μέσα στον οποίο ο άνθρωπος εμπεδώνει τις αξίες που διασώζουν μία κοινωνία! Όλα αυτά μέσα στα πλαίσια της διαπίστωσης ότι η μεσαία τάξη είναι ο σταθεροποιητικός παράγοντας στην κοινωνία! Όταν αποδυναμώνεται η μεσαία τάξη, τότε αποδυναμώνεται η Δημοκρατία και η Ελευθερία!

Οι θεσμοί που περιορίζουν την διαφθορά σε μία κοινωνία είναι οι κοινωνικοί μηχανισμοί διαφάνειας και λογοδοσίας. Αρχές της δημοκρατίας, αλλά και της χρηστής διοίκησης, είναι η διαφάνεια και η λογοδοσία! Χρειάζονται συνειδητοί ενεργοί πολίτες που να

αξιώνουν από τους ιθύνοντες συνεχή λογοδοσία! Όταν καταλύονται οι ελεύθεροι θεσμοί, δηλαδή οι στοιχειώδεις προϋποθέσεις του δικαίου, τότε περισσεύουν οι αυτόκλητοι δήμιοι, οι άνθρωποι-θηρία! Άρα, χρειάζεται κατοχύρωση της ανεξαρτησίας των θεσμών!

Το θεσμικό πεδίο του κράτους δικαίου διαμορφώνει την ταυτότητα του ατόμου, στηρίζει το εγώ, δηλαδή τον ψυχικό οργανισμό! Όταν τούτο καταρρέει, ο άνθρωπος μένει μόνος με τα φαντάσματά του, τις φαντασιώσεις του, δηλαδή τις επιθυμίες του = ψευδαισθήσεις-αυταπάτες του! Οι φαντασιώσεις αψηφούν την Λογική! Η παράδοση στα φαντάσματα οδηγεί στη διάλυση μία χώρα! Όταν ως συνεκτική δύναμη μίας χώρας, μίας κοινωνίας απομένουν μόνο τα φαντάσματα, τότε ΑΠΟΣΥΡΕΤΑΙ το τρομερό όπλο που λέγεται Η ΛΟΓΙΚΗ! Ο ύπνος της Λογικής γεννά τέρατα! Δεν υπάρχει όριο στο πόση φρίκη και στο πόση ματαιότητα μπορεί να χωρέσει το παράλογο! [Ματαιότητα-ατελέσφορον είναι όταν το αίτιο δεν συνδέεται με το αποτέλεσμα του].

Δεν μπορούμε να δούμε τον εαυτό μας μέσα από τις φαντασιώσεις μας! Χρειάζεται ψυχοθεραπευτής, για να μας οδηγήσει σε αυτό! Ο ρόλος του ψυχοθεραπευτή ανήκει στην κυβέρνηση της χώρας! Κυβέρνηση σημαίνει ορθή πορεία! Όταν και η κυβέρνηση χρειάζεται ψυχοθεραπευτή, τότε προκύπτει η ανάγκη ένταξης σε ένα ευρύτερο-υπερεθνικό σύνολο κανόνων, πχ στο πλαίσιο της ενωμένης Ευρώπης! Αν δεν υπήρχε η ΕΕ θα έπρεπε να την εφεύρουμε, διότι μας βοηθάει να λυτρωνόμαστε από τις φαντασιώσεις-ψευδαισθήσεις μας! Οι φαντασιώσεις (κατάσταση φωτ/φίας Α) καταργούν την φαντασία (κατάσταση φωτ/φίας Β), η οποία είναι η αιτιολογία του μέλλοντος. Η δύναμη της φαντασίας του ανθρώπου είναι η αντανάκλαση της δημιουργικής δύναμης του σύμπαντος! Αυτό ισχύει, όταν είναι οργανωμένη η φαντασία! Χωρίς φαντασία δημιουργική δεν μπορούμε να συλλάβουμε και να σχεδιάσουμε το αύριο, το μέλλον. Δεν μπορούμε να προβλέπουμε λογικά, να προγραμματίζουμε, αλλά μόνο να αντιδρούμε στα γεγονότα σαν λαός!

Η φαντασία είναι η πίεση που ασκεί το αίσθημα στο νου για να εφεύρουμε-επινοήσουμε έναν τρόπο ανακούφισής μας από τον παράγοντα που μας περιορίζει την ελευθερία μας! Η δύναμη της φαντασίας του ανθρώπου είναι η αντανάκλαση της δημιουργικής δύναμης του Σύμπαντος, όταν είναι πειθαρχημένη-οργανωμένη! Οι άνθρωποι, λοιπόν, οι οποίοι δεν σκέπτονται το μέλλον, καταλήγουν κάποια στιγμή να μην έχουν μέλλον! Η Ελληνική κοινωνία είναι βαριά άρρωστη! Όπως πάσχουν τα άτομα, πάσχουν και οι συλλογικότητες! Είναι μία ιστορική πραγματικότητα ότι οι λαοί αρρωσταίνουν, ο καθένας με τον τρόπο του, όπως πχ αρρώστησε και

ο Γερμανικός λαός με τον Hitler! Άρα, οι λαοί μεταπλάθονται είτε προς το καλύτερο, είτε προς το χειρότερο και αλλάζουν ανάλογα.

Στην περίπτωση της σύγχρονης Ελλάδας χρειάζεται η κατάλληλη πολιτισμική πολιτική, ούτως ώστε οι Έλληνες να αποκτήσουν την σωτήρια αυτογνωσία η οποία τους χρειάζεται! Την αυτογνωσία που είναι αναγκαία για την αντίσταση στην παρακμή μας και την υπέρβασή της! Ένας από τους λόγους της σημερινής μας κρίσης και παρακμής είναι και το γεγονός ότι οι τελευταίες γενεές των Ελλήνων ανατράφηκαν έτσι ώστε να είναι νωθρές! Νωθρές γενεές Ελλήνων σημαίνει πως είναι άτομα της ήσσονος προσπάθειας, ανέτοιμα να αναλάβουν ευθύνες, άτομα που περιμένουν κάποιους άλλους να πάρουν αποφάσεις γι' αυτά! Τείνουμε να γινόμαστε μία κοινωνία χαμηλών προσδοκιών, ηττοπαθής! Αυτά λέγονται, διότι δεν υπάρχει μέλλον χωρίς να τακτοποιηθούν οι σχέσεις με το παρελθόν! Η τακτοποίηση αυτή είναι η συμφιλίωση με την απελευθερωτική αλήθεια, την λυτρωτική αυτογνωσία, τόσο για τα άτομα, όσο και για τις κοινωνίες!

Η αποδοχή της πραγματικότητας θα αποτελέσει βήμα εξέλιξης για την Ελληνική κοινωνία! Η Ελλάδα ως οντότητα στον χρόνο καλείται να αντικρίσει τον εαυτό της και να αναλάβει την ευθύνη της! Αυτό μπορεί να γίνει μέσα από την ανάληψη της ευθύνης του καθενός από τα παιδιά της ξεχωριστά! Η άρνηση της ευθύνης είναι ντροπή! Και η ντροπή είναι προσωπική υπόθεση! Για να αλλάξει κάποιος πρέπει πρωτίστως να αλλάξει τον τρόπο που βλέπει τον εαυτό του! Χρειαζόμαστε έναν πατριωτισμό που θα διαμορφώνει τους όρους επιβίωσης-διαβίωσης της χώρας μας!

Να αναλάβουμε την ευθύνη να διορθώσουμε τα εξής: ότι δηλαδή είμαστε κοινωνία της ευκολίας, του εντυπωσιασμού και όχι της ουσίας! Είμαστε κοινωνία του εφήμερου και όχι του μακροχρόνιου προγραμματισμού! Δεν είμαστε για μεγάλα έργα, αλλά μόνο για μεγάλα λόγια! Επιπλέον, επικρατεί η βασιλεία της ασυδοσίας σε ολόκληρη την κοινωνία! Κατόπιν αυτών, υποχωρούν τα φράγματα απέναντι στην βαρβαρότητα. Έχει ήδη γεννηθεί-διαμορφωθεί ένας «κόσμος» απόκλημος, κυριολεκτικά και μεταφορικά! Γι' αυτό, μην παραδίνετε πολιτισμικά! Προβάλλετε πολιτισμική αντίσταση, όση μπορείτε! Επίσης, διεκδικείστε το σχολείο να διαπλάθει τους Έλληνες σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες· διότι, άλλο δήμος και άλλο μαινόμενος όχλος! Ο Δήμος αποτελείται από ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες! Ο μαινόμενος όχλος αποτελείται από ανεύθυνη, απείθαρχη μάζα ανθρώπων, όπου εύκολα προκύπτει η φονική ΒΙΑ ΤΟΥ ΟΧΛΟΥ! Σήμερα, ο όχλος σχηματίζεται πολύ πιο γρήγορα και πολύ πιο δραστικά στην ψηφιακή σφαίρα· όπου και όταν ξεσπά η βία, τελειώνει η ελευθερία! Υπάρχουν μόνο βάρβαρες ορδές χωρίς

κρίση! Ο νόμος του όχλου δεν έχει σχέση με την Δημοκρατία, διότι την καταλύει!

Στα πλαίσια αυτά, η κάλη των εκλογών είναι μία πρόσκληση ευθύνης! Γενικότερα, ως κοινωνία δεν έχουμε την αίσθηση της ευθύνης όταν αναλαμβάνουμε ένα αξίωμα! Η ανάληψη ευθύνης είναι δύσκολη! Απαιτεί Παιδεία, πολιτική καλλιέργεια, αρχές και αξίες! Η δημόσια θέση δεν έχει μόνο προνόμια αλλά έχει και υποχρεώσεις, κυρίως αυτές! Η πρώτη υποχρέωση της διοίκησης του κράτους είναι η προστασία όλων των πολιτών! Αυτό είναι το κυρίαρχο! Όμως, στην Ελλάδα δεν παίρνουμε τίποτα στα σοβαρά, ιδίως στον δημόσιο βίο!

Η δημοκρατία αυτοκαταστρέφεται όταν γίνεται κατάχρηση του δικαιώματος της Ελευθερίας και της ισότητας, πχ όπως έγινε με την αρχαία Αθηναϊκή δημοκρατία! Η σημερινή Ελληνική δημοκρατία ακολουθεί τα χνάρια της! Η αναρχία στη δημοκρατία είναι συνήθως ο προθάλαμος στην τυραννία! Επειδή δεν είναι δυνατό σε κάθε γενεά να αναδεικνύεται ένας μεγάλος πολιτικός ηγέτης, στις ευνοούμενες και προοδευμένες κοινωνίες της Δύσης, έχουν επινοηθεί-διαμορφωθεί σταθεροί και λειτουργικοί θεσμοί. Οι θεσμοί είναι κατάλληλοι, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες του κράτους, της Πολιτείας, της κοινωνίας, στα μεσοδιαστήματα μεταξύ της ύπαρξης των μεγάλων πολιτικών ηγετών. Πρέπει να καταστρώνουμε τους πολιτικούς θεσμούς, έτσι ώστε κακοί ή ανίκανοι ηγέτες να μην μπορούν να προκαλούν υπέρμετρη βλάβη!

Ελευθερία σημαίνει αυτοπειθαρχία, δηλαδή να μπορείς να είσαι ο νόμος του εαυτού σου, αλλιώς οδηγούμαστε σε εκφυλιστικά φαινόμενα αταξίας, αναρχίας και ασυδοσίας! Στην Ελλάδα επικρατεί η περιφρόνηση του νόμου και της τάξης! Η δημοκρατία δεν πρέπει να είναι χάος! Η δημοκρατία δεν πρέπει να μεταλλάσσεται-εξαλλάσσεται σε ζούγκλα! Όλα πρέπει να γίνονται με τάξη και με οργανωμένο ανθρώπινο τρόπο! Ο ανώτατος νόμος στις ανθρώπινες κοινωνίες πρέπει να είναι το σύνταγμα, ο οργανικός νόμος! Ο μεγαλύτερος συμβουλευτικός ρήτορας της αρχαίας Ελλάδας, ο Ισοκράτης, λέγει ότι η ψυχή της πόλης είναι το πολίτευμα! Το σύνταγμα είναι ο καταστατικός χάρτης των σχέσεων του πολίτη με το κράτος!

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ! Είναι το «κοινωνικό συμβόλαιο» που προστατεύει τον πολίτη από την αυθαιρεσία της εξουσίας! Το Σύνταγμα και το πολίτευμα είναι οι προϋποθέσεις της θεσμικής μας συνεννόησης. Στην δημοκρατία, ο λαός κυβερνάται στα πλαίσια και με τους κανόνες που ορίζει το σύνταγμά του, διαφορετικά πρόκειται για κάτι σαν πραξικόπημα! Γι' αυτό, οι λαοί εκπονούν συντάγματα ούτως ώστε να αποφεύγεται η τυραννία της πλειοψηφίας και η αυθαιρεσία της ανεξέλεγκτης εξουσίας! Στις δημοκρατίες που λειτουργούν ομαλά ισχύουν η

θεσμική αυτοσυγκράτηση και η αμοιβαία ανοχή! Στη Δημοκρατία υπακούμε μόνο στους νόμους και στο Σύνταγμα, σε κανέναν άλλο!

Οργανικότης θα πει ότι όλα είναι συνδεδεμένα, όλα επηρεάζονται μεταξύ τους! Στην κοινωνία όλα έχουν σχέση με όλα! Η δημοκρατία δεν είναι κάτι το αυτονόητο, είναι διαρκώς ένα ζητούμενο, για το οποίο πρέπει ο καθένας να αγωνίζεται κάθε μέρα, όπως ο ποδηλάτης που πρέπει να κινεί τα πεντάλ διαρκώς, αλλιώς πέφτει! Στις αληθινές δημοκρατίες κανείς δεν έχει το δικαίωμα να απεμπολήσει τις ευθύνες του! Στα πλαίσια αυτά, η κάλπη των εκλογών είναι μία πρόσκληση ευθύνης. Αυτό σημαίνει ότι ο λαός και η οντότητά του είναι ο τελικός κριτής και η έσχατη αναφορά! Ο σκοπός της αντιπροσωπευτικής διακυβέρνησης είναι να σώζει τη Δημοκρατία από τον εαυτό της!

Η δημοκρατία λειτουργεί μέσα από θεσμικές διαδικασίες, με διαμορφωμένα όρια και άγραφους κανόνες, μέσα από συνθέσεις και συναινέσεις με την Λογική ότι κανείς δεν πρέπει να κάνει «το δικό του». Οι θεσμοί πρέπει να είναι ικανοί να ψαλιδίζουν ακόμα και την πιο κραυγαλέα ματαιοδοξία των αρχόντων, όπως πχ συμβαίνει στις ΗΠΑ. Επίσης, πρέπει να υπάρχει θεσμική μνήμη και συνέχεια. Η πολιτική σύγκρουση (η Έρις) δεν σταματάει ποτέ! Οι αντιπαραθέσεις είναι η ουσία της Δημοκρατίας· ο ένας κατακραυγώνει τον άλλον! ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΡΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ! Εδώ παρεισφρεί και ο παράγων της ανθρώπινης μοχθηρίας! Όλα όμως, χρειάζεται να γίνονται με όρους νομιμότητας και τήρησης της συνταγματικής τάξης, δηλαδή με δημοκρατικές διαδικασίες! Οι διαφωνούντες αναγνωρίζονται ως νόμιμοι πολιτικοί αντίπαλοι και όχι ως παράνομοι εχθροί! Χρειάζονται αναχώματα σωφροσύνης απέναντι στην παράνοια της εξουσιολαγνείας, για τις περιπτώσεις όπου οι κομματικές πολώσεις αχρηστεύουν την Λογική της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας! Έτσι, στις κοινωνίες της Δύσης με υψηλό ορθολογισμό έχουν επινοηθεί και συντηρούνται εφεδρικοί θεσμοί ΑΥΘΕΝΤΙΑΣ, όπως πχ η Γερουσία, το Συμβούλιο του στέμματος ή ό,τι ανάλογο. Υπάρχει πχ το συνταγματικό δικαστήριο, για να ελέγχεται ο κομματικός ανταγωνισμός, ώστε να μη βγαίνει εκτός ορίων. Στα πλαίσια αυτά, τα προβλήματα λύνονται με κεντρικές πολιτικές!

Ο συμβιβασμός και η συναλλαγή είναι κύτταρα της δημοκρατίας! Οι αμοιβαίοι συμβιβασμοί είναι κανόνες συνύπαρξης και επίλυσης των διαφορών! Στα πλαίσια αυτά, η δημοκρατία και η διάκριση των εξουσιών πάνε μαζί! Χρειάζονται ισορροπίες και έλεγχοι μεταξύ τους. Οι εξουσίες που αλληλοελέγχονται είναι θεσμικά και κοινωνικά χαλινάρια, απαραίτητα να υπάρχουν, για να αποτρέπεται η τυραννία της πλειοψηφίας και να διασφαλίζονται τα δίκαια της μειοψηφίας· μειοψηφίας η οποία όμως σέβεται την πλειοψηφία! Το κράτος δικαίου προστατεύει τα δικαιώματα της μειοψηφίας, εξ ορισμού! Δεν

υπάρχει κράτος δικαίου, όταν ο καθένας δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του! Όλοι αξίζουμε προστασία, αυτή είναι η ιδέα! Να θυμάστε πάντως, ότι δεν υπάρχει ορισμός αποδεκτός από όλους για την δημοκρατία!

Από το σύνταγμα προκύπτουν το συνταγματικό δίκαιο και οι πολιτικοί θεσμοί. Οι θεσμικές εγγυήσεις για τη λειτουργία του πολιτεύματος αποτελούν τα θεμέλια όπου στηρίζεται κάθε δημοκρατική πολιτεία. Οι πολιτικοί θεσμοί, στα πλαίσια ενός δημοκρατικού συντάγματος πρέπει να εξισορροπούν αμοιβαίως τις 4 εξουσίες του κράτους, δηλαδή την εκτελεστική, την νομοθετική, την δικαστική και εκείνη των μέσων ενημέρωσης. Στα πλαίσια αυτά, η Ελευθερία του τύπου (των ΜΜΕ) είναι βασικός πυλώνας της Δημοκρατίας! Επίσης, η Ελευθερία του τύπου (των ΜΜΕ) έχει την δύναμη της δημοσιοποίησης ιδίως όταν πρόκειται για αδικία (τόσο προληπτικά, όσο και κατασταλτικά)! Η Δημοκρατία είναι ένα σύνολο εξουσιών μέσα στο οποίο κάθε εξουσία ισορροπεί, ελέγχει και περιορίζει την άλλη! Χρειάζεται σύστημα ελέγχων και ισορροπιών μεταξύ τους! Με την δημοσιότητα ελαχιστοποιείται ο κίνδυνος κατάχρησης εξουσίας, όπως και αδικίας-παρανομίας! ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ! Ο ελεύθερος Τύπος και τα ελεύθερα ΜΜΕ είναι εδώ και υπάρχουν για να παρατηρούν, να εντοπίζουν τα κακώς κείμενα, να επισημαίνουν τις ανακολουθίες και να απαιτούν εξηγήσεις και διορθώσεις! Αυτός είναι ο ρόλος του Τύπου (των ΜΜΕ) και αυτό τον ρόλο θα έπρεπε να υπηρετούν τα ΜΜΕ και στη χώρα μας!

Δύο λόγια τώρα, για την Δημοκρατία και την 4η εξουσία. Ο ρόλος του Τύπου σε μία φιλελεύθερη και πλουραλιστική Δημοκρατία είναι καθοριστικός, για να μπορεί μία κοινωνία να διαμορφώνει συλλογική γνώμη, να μπορεί να αξιολογεί και να κρίνει όλες τις μορφές εξουσίας και να υπερασπίζεται τις θεμελιώδεις αξίες με τις οποίες έχει διαμορφωθεί το κοινωνικό μας συμβόλαιο! Αυτός, συνοπτικά, είναι ο ρόλος του Τύπου ως 4ης εξουσίας. Ο ρόλος του Τύπου δηλαδή, είναι να λειτουργεί ως αφυπνιστής Συνειδήσεων! Χρειάζονται εποικοδομητικά-θετικά κριτικά, προς κάθε μορφής εξουσία, μέσα ενημέρωσης! Ο ρόλος του Τύπου είναι ζωτικός για τη λειτουργία της Δημοκρατίας, διότι διαμορφώνει τις ιδέες, τις αξίες και την ηθική της κοινωνίας! Η αναζήτηση της αλήθειας από τους δημοσιογράφους συνιστά πατριωτικό καθήκον, διότι έτσι προάγεται το εθνικό συμφέρον!

Όσον αφορά τώρα τις 4 εξουσίες, χρειάζονται ισορροπίες και έλεγχοι αμοιβαίως, δηλαδή δημιουργία θεσμών ελέγχου και σταθμίσεων των τεσσάρων εξουσιών, τα λεγόμενα θεσμικά αντίβαρα! Όταν δεν έχουμε διάκριση των εξουσιών καθώς προείπαμε, τότε δεν έχουμε και κράτος δικαίου! Παράλληλα, στη σωστή δημοκρατία δεν

νοείται αντιπαλότητα μεταξύ των τεσσάρων εξουσιών! Άλλο κριτική επιχειρηματολογία και άλλο αμφισβήτηση θεσμικού ρόλου! **Γενικότερα:** η θεσμική ασυνεννοησία προκαλεί κινδύνους! Επίσης, πρέπει να αποφεύγεται η σύγχυση θεσμικών αρμοδιοτήτων! Ό,τι κάνει κακό στη Δημοκρατία, κάνει κακό σε «εμένα» τον πολίτη! Η Δημοκρατία στηρίζεται στη δημόσια τάξη και στην ελεύθερη έκφραση! Όταν ξεσπά η βία, τελειώνει η Ελευθερία! Μαθαίνεται δύσκολα η Δημοκρατία, αλλά μαθαίνεται!

Η κυβέρνηση έχει υποχρέωση να προστατεύει τους θεσμούς! Είναι αναγκαία η ανεξαρτησία των θεσμών και η αποστασιοποίησή τους από τον θανατηφόρο εναγκαλισμό της κάθε κυβερνητικής εξουσίας! Η πολιτική, ο θεσμός των κομμάτων πρέπει να είναι σε θέση να εντάσσει τον λαό στη ροή γόνιμων γεγονότων! ΟΧΙ στις άγονες συγκρούσεις-αντιπαραθέσεις! Ο σκοπός ύπαρξης του πολιτικού συστήματος είναι «να δημιουργεί» το κοινό καλό! Κυβέρνηση σημαίνει πρόβλεψη, με σκοπό την πρόληψη του κακού και ορθή πορεία! Η εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία είναι η πεμπτουσία της δημοκρατίας! Η εξουσία δεν πρέπει να προτάσσεται ως αυτοσκοπός, αλλά οφείλει η ίδια συνειδητά να υπάγεται στις ανάγκες του λαού! Αυτό είναι το νόημα της θεσμικής λειτουργίας της αστικής δημοκρατίας. Όμως, τα κόμματα στην Ελλάδα είναι μηχανισμοί εξουσίας και πελατειακών σχέσεων! Μία είναι η ουσία, όλα για την εξουσία! Έτσι, επτωχεύσαμε!

Τους θεσμούς τους δημιουργούμε για να ενισχύουμε την συνεργασία μας μέσα στα υπάρχοντα οικονομικά-κοινωνικά-πολιτικά πλαίσια, ούτως ώστε να περάσουμε κάποτε από την βία και την βλάβη (τον καταναγκασμό), στην πειθώ! Μέσα σε αυτά, ο καθένας καλείται να αναλαμβάνει τις θεσμικές του ευθύνες! Για να γίνεται πράξη το ιδανικό, για μια ελεύθερη, δημοκρατική κοινωνία που στέκεται γερά στα πόδια της!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το ζητούμενο από τους θεσμούς είναι δικαιοσύνη με έλεος και ισορροπία στην κοινωνία, μέσω των θεσμών! Η ελευθερία είναι αυθύπαρκτη αξία, αυτοσκοπός που καταξιώνει ηθικά τους ανθρώπους και τα κοινωνικά σύνολα! Να αγωνιζόμαστε για έναν συλλογικό βίο με την ελευθερία ως ηθική αξία, στα πλαίσια μίας πολιτικής κοινωνίας νοούμενης ως διαβούλευσης και πολιτικής συσπείρωσης! Σε μία τέτοια κατάσταση αληθινών ευκαιριών, οι άνθρωποι θα μπορούν να αναπτύσσουν τις πραγματικές τους δυνατότητες, με ελευθερία επιδίωξης των σκοπών που επιλέγουν!

Η πολυπλοκότητα οικονομική και κοινωνική της εποχής μας, της μετανεωτερικότητας, προκαλεί ιδεολογικές και ηθικές συγχύσεις! Ηθική είναι η ατομική δεοντολογία! Έχετε το θάρρος της γνώσης του κόσμου, δηλαδή του εαυτού σας! Μείνετε στο μεγαλείο της ψυχής σας, στη μοναδικότητά σας! Η ενεργός συμμετοχή στα κοινά καθιστά τους ανθρώπους ωριμότερους! Έτσι, το εθνικό μας σύστημα θα μπορεί να έχει συνέχεια, διάρκεια και αποτελεσματικότητα! Με δύο λόγια: φιλείν την σοφίαν, όπως έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες, με σύστημα και πρόγραμμα, όπως μας χρειάζονται σήμερα! Όλα εξαρτώνται από εμάς τους ίδιους, για μία φωτισμένη λειτουργική Δημοκρατία! Σας δίνω κίνητρο και έμπνευση για το μέλλον: μία ένωση δράσεων και ιδανικών για ένα συμμετοχικό μέλλον!

Να αγωνίζεστε όπως η ουσία σας, δηλαδή η ψυχή σας, ενεργεί κοινωνικά όμοια με την τάξη που διέπει το σύμπαν! Η τάξη του σύμπαντος είναι ισορροπία-αναλογία-αρμονία, όπου αρμονία είναι σφαιρικά και ισόρροπα, δηλαδή ευμορφία και ευταξία! Ας φέρουμε την ουράνια τάξη στον επίγειο κόσμο, στην ανθρώπινη κοινωνία! Σε αυτή την κοινωνία θα επικρατεί το ιδανικό: να έλθει-φθάσει το δυναμικό κάθε ανθρώπινου πλάσματος στον υψηλότερο βαθμό ανάπτυξής του, ούτως ώστε να επιτυγχάνουμε την αυτογνωσία μας, να φθάνουμε στην ολοκλήρωση και να γινόμαστε αληθινά Κύριοι της ζωής μας και του θανάτου μας! Να έχουμε τα πόδια μας στη Γη και το βλέμμα μας ψηλά! Από όλα τα ζωντανά, μόνο ο άνθρωπος μπορεί να κοιτάζει τον ουρανό, τα αστέρια!

Να κάνουμε όλοι ό,τι καλύτερο μπορούμε, ΟΧΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, και να αφηνόμαστε με εμπιστοσύνη στα χέρια του Θεού!

Είθε η θεσμοφόρος Δήμητρα να είναι βοηθός σας και βοηθός μας σε αυτό τον αγώνα!

Σας ευχαριστώ διότι με ακούσατε